

2025.

LISTOPAD – PROSINAC

Sv. 101, br. 4.

Biblijske lekcije

ČETVRTI DIO

Evandjelje po Ivanu

Završni prizori Kristove zemaljske službe
i naš odgovor...

1. Isus pred Anom i Kaifom	5
2. Juda Iskariotski	10
3. Isus pred Pilatom	15
4. Isus pred Herodom	20
5. Isus bičevan i osuđen	26
6. Golgota	31
7. Isusov pokop i uskrsnuće	36
8. Isus se ukazuje učenicima	41
9. Promjene u karakteru	46
10. Ljubljeni učenik	52
11. Veliko poslanje	57
12. Praktični rad među ljudima	62
13. Ususret žetvi duša	67

Biblijske lekcije, su program za svakodnevno proučavanje koji se temelji isključivo na Bibliji i Duhu proroštva bez dodatnih komentara. Citati su što kraći, koliko je to moguće, kako bi pružili jezgrovitu, izravnu misao. Zagrade [] su dodane u nekim slučajevima kako bi se osigurala jasnoća, ispravan kontekst i lakoća čitanja. Snažno preporučamo dublje proučavanje izvornih materijala.

Izdavač:	Seventh Day Adventist Reform Movement, General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, USA
Za Hrvatsku:	Reformni pokret adventista sedmog dana, Ribnička 12, 10110 Zagreb
Tel./fax:	+385 91 5446 554
E-mail:	info@rpsasd.hr
Internet:	rpsasd.hr
Instagram:	@sdarm.croatia
Youtube:	youtube.com/user/rpsasdtube
Biblijski stihovi preuzeti iz prijevoda:	Biblija: Živa riječ ili Varaždinska Biblija
Mobilna aplikacija:	iOS / Android - SDARM Mobile XP
Odgovorni urednik:	Boris Bosanac

ISSN 1333 2600

Predgovor

Dok završavamo ovu seriju lekcija iz Evanđelja po Ivanu, ulazimo u završne scene - posljednji tjedan - Kristova života na zemlji. Gotovo polovica cijelog Ivanovog evanđelja posvećena je ovom razdoblju. Ivan „je čini se, u posebnom smislu, uživao prijateljstvo s Kristom.“ - *Posvećeni život*, str. 53. S takvom bliskošću, zapisi apostola o Spasiteljevoj žrtvi ulaze u veliku dubinu.

Nakon Gospodinova uznesenja, Ivan je konačno „bio... pozvan u Rim da bude suđen zbog svoje vjere. Ovdje su pred vlastima apostolove doktrine bile krivo iznesene. Lažni svjedoci optužili su ga da naučava zavodljiva krivovjerja. Tim optužbama njegovi neprijatelji su se nadali izazvati smrt učenika.“ Ivan se branio jasno i uvjerljivo takvom jednostavnošću i iskrenošću da su njegove riječi ostavile snažan dojam. Slušatelji su se čudili njegovoj mudrosti i rječitosti. Ali što je njegovo svjedočenje bilo uvjerljivije, to je dublja bila mržnja njegovih protivnika. Car Domicijan se razbjesnio. Niti je mogao osporavati prosuđivanje Kristovog vjernog zastupnika, niti je što mogao učiniti protiv sile koja je pratila njegovo izlaganje istine; ali ga je ipak odlučio ušutkati.

Ivana su bacili u kotao kipućeg ulja, ali je Gospodin sačuvao život svojeg vjernog slugu kao što je sačuvao trojicu Hebreja u užarenoj peći. Kad su bile izgovorene riječi: “Tako neka propadnu svi koji vjeruju u tog varalicu Isusa Krista iz Nazareta”, Ivan je izjavio: “Moj se Gospodar strpljivo pokorio svemu što su Sotona i njegovi anđeli mogli smisliti da Ga ponize i muče. On je dao svoj život za spasenje svijeta. Čast mi je što mogu stradati radi Njega. Ja sam slab, grješni čovjek. Krist je bio svet, bezopasan, neokaljan. Nije učinio grijeha niti se našla krivnja u Njegovim ustima. Ove su riječi djelovale i Ivana su iz kotla izvadili oni koji su ga u nj i bacili.” — *Djela apostola*, str. 569, 570.

Pobjednički kršćanski život kakav je iskusio Ivan Ljubljani dostupan nam je danas. Sjetimo se da bi “za nas bilo dobro da svakoga dana provedemo jedan sat u razmišljanju o Kristovom životu. Trebamo ga proučavati u svakoj pojedinosti, dopustivši svojoj mašti da obuhvati sve prizore, naročito one vezane za kraj Njegova života. Dok se tako bavimo Njegovom velikom žrtvom za nas, naše povjerenje u Njega postat će mnogo postojanije, naša će ljubav oživjeti i dublje će nas prožeti Njegov Duh. Ako na kraju želimo biti spašeni, moramo naučiti pouku o pokajanju i poniznosti u podnožju križa.” — *Želja vjekova*, str. 83.

Neka Duh Sveti vodi naša srca i umove dok razmišljamo o ovim završnim prizorima zemaljskog života našeg dragocjenog Otkupitelja!

Generalna konferencija, Odjel za subotnju školu

Dar prve subote

Subota, 4. listopada 2025.

Misija u Lesotu, Južna Afrika

Lesoto je mala zemlja bez izlaza na more, unutar geografskog teritorija Južne Afrike, osnovana kao zasebna, neovisna država 1822. godine. Ovo područje je vrlo planinsko i ima jedinstvene vremenske uvjete, s vrlo hladnim zimskim razdobljima, često sa snijegom.

Među populacijom od gotovo 2,3 milijuna, preko 49% su rimokatolici, a slijede ih razne kršćanske i nekršćanske vjere. Godine 2021. misionari iz Zimbabvea su u Lesoto donijeli vijest Reformacije. Ova braća su do sad redovito putovali iz svoje rodne zemlje kako bi dijelili poruku s dušama u zapadnim gradovima Maseru i Mafeteng, i da upute poziv na držanje četvrte zapovijedi kako je otkriveno u Svetom pismu.

Dosegnuto je više od 600 duša koje su potvrdile svoje razumijevanje subote, a 259 njih dolazi i u crkvu. U travnju 2023., milošću Božjom, 14 duša je kršteno kao prvi plodovi ove misije. Crkva je sada registrirana i službeno djeluje u ovoj zemlji.

Sada postoji velika potreba za molitvenim domom budući da su se dosada bogoslužja obavljala u privatnim domovima i iznajmljenim stanovima. Naš najveći izazov je što ova zemlja jako pati od nezaposlenosti i naši članovi nemaju posla, a građani su uvelike ukorijenjeni u svojim kulturnim običajima.

Stoga ponizno pozivamo svu braću diljem svijeta da nam ljubazno pruže pomoć za:

- kupnju komada zemlje i izgradnju skromnog molitvenog doma s uredom koji će služiti kao svjetlo za posjetitelje i zainteresirane duše;
- osnivanje škole za pomoć mladima. Nažalost, Lesoto ima mnogo nezaposlenih tinejdžera koji su financijski ugroženi, što ih dovodi do napuštanja škole;
- kupnju šatora i stolica za održavanje sastanaka;
- osiguranje kombija za 18 putnika kako bi se duše dovozile na naše sastanke;
- kupnju tiskarskog stroja za literaturu.

Neka oni koje je potaknuo Duh Sveti, izdaleka i blizu, stari i mladi, muškarci i žene, velikodušno doniraju za ove posebne potrebe - i Bog će sigurno ponovno napuniti njihove džepove.

Neka vas Gospodin nastavi unaprijed blagoslivljati za vašu iskrenu pomoć izgradnji molitvenog doma i misionarskim projektima ovdje. Amen.

Vaša braća i sestre iz Lesota

Isus pred Anom i Kaifom

STIH ZA UPAMTITI: "On bijaše mučen i zlostavljan, ali ne otvori usta svojih; kao jaganjac na klanje bî odveden, i kao ovca nijema pred onima što je strižu — tako ne otvori usta svojih." (Izaija 53:7).

Predlažemo da pročitate: *Želja vjekova*, str. 698–715.

"Krist nije pretrpio neuspjeh niti je bio obeshrabren, pa Njegovi sljedbenici trebaju pokazati vjeru iste ustrajne naravi. Oni trebaju živjeti kao što je On živio i raditi kao što je i On radio, jer oni ovise o Njemu kao velikom Gospodaru." — *Želja vjekova*, str. 679.

1. PRED ŽIDOVSKIM VLASTIMA

Nedjelja 28. rujna

a. Nakon Njegova uhićenja u Getsemaniji, pred koga je Isus bio nasilno odveden? Ivan 18:12–14; Matej 26:57.

(Iv 18:12–14) Tada četa i tisućnik i židovski stražari uhvatiše Isusa i svezashe ga. I odvedoše ga najprije k Ani. On naime bijaše tast Kaife koji bijaše velesvećenik one godine. A Kaifa bijaše onaj što svjetova Židove: »Bolje da jedan čovjek umre za puk.« (Mt 26:57) A oni što uhvatiše Isusa odvedoše ga k velesvećeniku Kaifi, gdje se skupiše knjižnici i starješine.

"Ana je bio glava obitelji koja je vršila svećeničku službu, a narod ga je, poštujući njegovu starost, priznavao za velikog svećenika. Tražili su njegov savjet i prihvaćali ga kao Božji glas. On je prvi morao vidjeti Isusa kao zarobljenika svećeničke moći. Morao je biti prisutan prigodom ispitivanja zatvorenika, iz straha da manje iskusni Kaifa neuspješno ostvari cilj na kome su radili. Ovom prigodom, po svaku cijenu, Krista treba osuditi i stoga su nužni njegovo umijeće, lukavstvo i oštroumnost." — *Želja vjekova*, str. 698.

b. Koji su učenici pratili Kristovo suđenje iz daljine? Ivan 18:15.

(Iv 18:15) Za Isusom je išao Šimun Petar i jedan drugi učenik. Taj učenik bijaše poznat velikom svećeniku pa uđe s Isusom u dvorište velikog svećenika.

"Nakon što su napustili svoga Gospodina u vrtu, dva učenika usudila su se s određene udaljenosti pratiti svjetinu koja je vodila Isusa. Petar i Ivan bili su ti učenici. Svećenici su prepoznali Ivana kao znanog Isusovog učenika i dopustili mu pristup u sudnicu, nadajući se da će, kad bude vidio ponižavanje svog Vođe, prezreti pomisao da je takvo biće Božji Sin, a Ivan je tražio i dobio dopuštenje za Petra da i on uđe." — *Želja vjekova*, str. 710.

a. Gdje se Petar nalazio? Ivan 18:16, 18.

(Iv 18:16) No Petar ostade vani kod vrata. Tada iziđe taj drugi učenik, koji bijaše poznat velikom svećeniku, porazgovara s vrataricom i uvede Petra. (Iv 18:18) I stajahu ondje sluge i podložnici; bijahu načinili žar, jer je bilo hladno, i grijahu se. I Petar stajaše s njima i grijaše se.

“Neki su se učenici odvažili ući za Isusom i prisustvovati Njegovom suđenju. Očekivali su da će posegnuti za svojom božanskom silom i osloboditi se iz ruku svojih neprijatelja te ih kazniti za njihovu okrutnost. Njihove nade će rasti i padati kako se budu mijenjali prizori. Ponekad su sumnjali u strahu da su se prevarili. Ali glas koji su čuli na gori preobraženja i slava koju su vidjeli, jačala je vjeru da je On doista Sin Božji. Prisjećali su se prizora koje su doživjeli, čuda koja su vidjeli kad je liječio bolesne, otvarao oči slijepima i uši gluhima te korio i izgonio demone, uskrisivao mrtve i čak smirivao vjetar i more. Nisu vjerovali da će umrijeti. Nadali su se da će se podići u sili i sa zapovjedničkim glasom raspršiti krvožedno mnoštvo, kao onda kad je ušao u Hram i istjerao one koji su Božji dom pretvorili u mjesto trgovanja, kad su pred Njim pobjegli kao da ih progoni odred naoružanih vojnika. Učenici su se nadali da će Isus pokazati svoju silu i osvjedočiti sve da je Kralj Izraela.” — *Rani spisi, str. 171.*

“U dvorištu su naložili vatru, jer je to bilo najhladnije doba noći, neposredno prije svitanja. Oko vatre se okupilo društvo i Petar je samouvjerenost zauzeo mjesto među njima. Nije želio da ga prepoznaju kao Isusovog učenika. Pomiješavši se bezbrižno s mnoštvom, nadao se da će ga smatrati jednim od onih koji su doveli Isusa u sudnicu.” — *Želja vjekova, str. 710.*

b. Kako je Petar zanijskao svog Gospoda? Ivan 18:17, 25–27; Luka 22:56–60.

(Iv 18:17) Nato mlada sluškinja koja je čuvala vrata reče Petru: “Nisi li i ti jedan od učenika toga čovjeka?” On reče: “Nisam.”

“Petar je nakon izdaje slijedio svojega Gospodina. Htio je vidjeti što će biti s Isusom. Ali kad su ga optužili da je jedan od Njegovih učenika, strah za vlastitu sigurnost naveo ga je da izjavi kako ne poznaje tog čovjeka.” — *Rani spisi, str. 169.*

“Petar nije želio da ga prepoznaju. Praveći se ravnodušnim, stupio je na neprijateljsko tlo i postao lakim plijenom kušnje. Da je bio pozvan da se bori za svog Učitelja, on bi bio hrabar vojnik; ali kad je prst prijezira uperen na njega, pokazao se kao kukavica. Mnogi koji ne ustuknu u aktivnoj borbi za svoga Gospodina, odriču se svoje vjere kad su izloženi podsmijehu. Druženjem s onima koje bi trebalo izbjegavati, stupaju na stazu kušnji. Pozivaju neprijatelja da ih kuša pa su navedeni da kažu i učine ono što u drugim okolnostima nikada ne bi učinili. Kristov učenik koji u naše vrijeme prikriva svoju vjeru iz straha od stradanja ili sramote, odriče se svoga Gospodina isto tako stvarno kao što je to Petar učinio u sudskom predvorju.” — *Želja vjekova, str. 712.*

a. Nakon što je treći put zaniijekao svog Učitelja te čuo kako pijetao pjeva, čega se Petar sjetio i što je učinio? Matej 26:75; Marko 14:72.

(Mt 26:75) I Petar se spomenu riječi koju mu Isus reče: »Prije negoli se pijetao oglasi, triput ćeš me se odreći.« I izašavši van, zaplaka gorko. (Mk 14:72) I po drugi put oglasi se pijetao. I Petar se prisjeti riječi koju mu reče Isus: »Prije negoli se pijetao dvaput oglasi, triput ćeš me se odreći.« I briznu u plač.

„Dok su ponižavajuće zakletve još bile na Petrovim usnama i kreštavi pjev pijetla još uvijek odjekivao u njegovim ušima, Spasitelj se okrenuo od namrštenih sudaca i pogledao ravno u svog jadnog učenika. Istodobno je Petar usmjerio svoj pogled prema svom Učitelju. Na tom blagom licu čitao je duboko sažaljenje i bol, ali na njemu nije bilo nikakve ljutnje.

Izgled tog blijedog, napaćenog lica, tih drhtavih usana, taj pogled pun sažaljenja i praštanja, probio je njegovo srce kao strijela. Savjest se probudila. Pamćenje je živnulo. Petar se sjetio kako je samo prije nekoliko sati obećao da će sa svojim Gospodinom poći u zatvor i smrt. Sjetio se svoje žalosti kad mu je u gornjoj sobi Spasitelj rekao da će Ga se odreći tri puta te iste noći. Petar je upravo izjavljivao da ne poznaje Isusa, ali je sada, duboko ožalošćen, shvatio koliko ga je njegov Gospodin dobro poznavao i kako je pravilno čitao njegovo srce, čiju prjevarnost ni sam nije poznavao.” — *Želja vjekova*, str. 712, 713.

b. Kamo je ovaj posramljeni učenik otišao? Luka 22:62. Što je bio uzrok njegovog velikog grijeha?

(Lk 22:62) I izašavši van, Petar zaplaka gorko.

„[Petar] je hitao u samoću i tamu, ne znajući i ne brinući se kamo. Najposlije se našao u Getsemaniji. Prizor od prije nekoliko sati oživio je u njegovim mislima. Napaćeno lice njegovog Gospodina, umrljano krvavim znojem i zgrčeno od boli, pojavilo se pred njim. S gorkim kajanjem sjetio se da je Isus plakao i bio na molitvi sam u velikoj duševnoj patnji, dok su oni, koji su se trebali ujediniti s Njim u tom času kušnje, spavali...

Spavajući kad mu je Isus naložio da straži i moli se, Petar je pripremio put za svoj veliki grijeh. Svi učenici pretrpjeli su veliki gubitak zato što su spavali u tom kritičnom času. Krist je znao teške kušnje kroz koje su trebali proći. Znao je koliko će Sotona raditi da umrtvi njihove osjećaje kako bi ostali nespremni za kušnju. Zato ih je opomenuo. Da su ti trenuci u vrtu provedeni u straženju i molitvi, Petar se ne bi prepustio uzdanju u svoju slabu snagu. Ne bi se odrekao svoga Gospodina.” — *Želja vjekova*, str. 713, 714.

a. Koje je pitanje Ana postavio Isusu? Ivan 18:19.

(Iv 18:19) Tada veliki svećenik zapita Isusa o njegovim učenicima i o njegovu nauku.

“Ako bi [Isusa] proglasili krivim za pobunu, osigurali bi osudu od strane Rimljana. Ana je pokušao najprije učvrstiti tu optužbu. Ispitivao je Isusa o Njegovim učenicima i Njegovoj nauci, nadajući se da će zatvorenik reći nešto što će mu dati činjenice koje bi dalje koristio. Nastojao je izvući neku tvrdnju koja bi dokazala kako je On težio osnovati tajno društvo s ciljem da uspostavi novo carstvo. Tada bi Ga svećenici mogli predati Rimljanima kao onoga koji narušava mir i izaziva pobunu.” — *Želja vjekova*, str. 699.

b. Opišite kušanje strpljenja koje je Isus podnio. Ivan 18:20–23; Izaija 53:7.

(Iv 18:20) Odgovori mu Isus: “Ja sam javno govorio svijetu; uvijek sam poučavao u sinagogi i u Hramu, gdje se Židovi uvijek okupljaju, i ništa nisam govorio u tajnosti. (Iv 18:21) Zašto mene pitaš? Pitaj one koji su slušali što sam im govorio. Evo, ovi znaju što sam rekao.” (Iv 18:22) I kada Isus tako reče, udari ga jedan od nazočnih dlanom, rekavši: “Tako odgovaraš velikom svećeniku?” (Iv 18:23) Isus mu odgovori: “Ako sam loše govorio, dokaži da je loše; ako li dobro, zašto me udaraš?” (Iz 53:7) Zlostavljan bijaše, i ponižavan, no nije svoja usta otvorio: kao janje je na klanje odveden, i kao što je ovca nijema pred onima koji je strižu, tako on nije svoja usta otvorio.

“Ana je bio ušutkan odlučnim [Isusovim] odgovorom... Jedan od njegovih službenika razgrnjevio se kad je vidio da je Ana bio ušutkan i udario je Isusa po obrazu govoreći: ‘Tako odgovaraš velikom svećeniku!’

[Krist] nije izgovorio oštre osvetničke riječi. Njegov blagi odgovor proizašao je iz bezgrešnog, strpljivog i nježnog srca koje nije moglo biti izazvano.

Uvrede i ruganje nanosili su Kristu veliku patnju. Od ruku bića koja je stvorio i za koja podnosi beskraju žrtvu primio je svaku sramotu. Patio je u srazmjeru sa savršenstvom svoje svetosti i mržnje prema grijehu. Sudili su Mu ljudi koji su djelovali kao zlotvori, i to je za Njega predstavljalo stalnu žrtvu. Za Njega je bilo strašno naći se okružen ljudskim bićima pod vlašću Sotone. Znao je da bi u jednom trenutku, samo bljeskom svoje božanske sile, mogao položiti svoje okrutne mučitelje u prah. To Mu je podnošenje istrage činilo još težim.

Hebreji su očekivali Mesiju koji će se otkriti vanjskim sjajem. Očekivali su da će jednim bljeskom svemogućće volje izmijeniti tijek ljudskih misli i primorati ih da priznaju Njegovu vrhovnu vlast. Vjerovali su da će tako osigurati svoje uzdizanje i zadovoljiti slavloljubive nade. Dok su s Kristom postupali s prijezirom, bio je u velikoj kušnji da otkrije svoj božanski karakter. Jednom je riječju, jednim pogledom, mogao svoje progonitelje prisiliti da priznaju kako je On Gospodin iznad kraljeva i poglavara, svećenika i Hrama. Bio je težak zadatak zadržati položaj koji je izabrao kad se izjednačio s ljudskim rodом.” — *Želja vjekova*, str. 700.

a. Ne našavši nikakve uvjerljive dokaze da osudi Isusa, koje je pitanje Kaifa postavio Spasitelju? Matej 26:63.

(Mt 26:63) No Isus je šutio. I velesvećenik mu, odgovorivši, reče: »Zaklinjem te Bogom živim da nam rekneš jesi li ti Krist, Sin Božji.«

b. Kakav je bio Kristov odgovor Kaifi i kako je taj odgovor korišten kao navodni dokaz protiv Njega? Matej 26:64–66.

(Mt 26:64) Kaza mu Isus: »Ti reče! Štoviše, kažem vam, odsada ćete gledati Sina Čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi na oblacima nebeskim.« (Mt 26:65) Tada velesvećenik razdrije haljine svoje govoreći: »Pohulio je! Što nam više trebaju svjedoci? Evo, sad ste čuli hulu njegovu! (Mt 26:66) Što vam se čini?« A oni, odgovorivši, rekoše: »Smrt zaslužuje!«

”Na kraju, podižući svoju desnicu prema nebu, Kaifa se u obliku svečane zakletve obratio Isusu: ‘Zaklinjem te živim Bogom da nam kažeš jesi li ti Mesija, Sin Božji?’

Na ovaj zahtjev Isus nije mogao odgovoriti šutnjom. Bilo je vrijeme kad je trebao šutjeti, a i vrijeme kad je trebao govoriti. Dok Mu nije neposredno postavljeno pitanje, On nije govorio. Znao je da će ako sad odgovori, njegova smrt biti sigurna. Međutim, poziv je uputio najpriznatiji predstavnik narodne vlasti i u ime Svevišnjega. Krist se nije želio pokazati nepoštovanje prema zakonu. Još više od toga, pokrenuto je pitanje Njegova odnosa s Ocem. On jasno mora objaviti svoj karakter i poslanje. Isus je rekao svojim učenicima: ‘Tko god mene prizna pred ljudima, priznat ću i ja njega pred svojim Ocem nebeskim.’ (Matej 10:32) Svojim osobnim primjerom sad je ponovio ovu pouku.

Svako je uho bilo spremno slušati i svako je oko netremice promatralo Njegovo lice kad je odgovorio: ‘Ti kaza.’ Kao da je nebeska svjetlost obasjala Njegovo blijedo lice kad je dodao: ‘Ali ja vam kažem da ćete poslije ovoga vidjeti Sina Čovječjega gdje sjedi s desnu Svemogućega’ i ‘gdje dolazi na oblacima nebeskim.’” — *Želja vjekova, str. 706, 707.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 3. listopada

1. Kojim iskušenjima trebam odoljeti kako bih izbjegao odricanje svoga Gospodina?
2. Koji grijeh činim ako skrivam svoju vjeru?
3. Razumijem li značenje istinskog pokajanja, jednako potpuno kao što je to Petar tada shvatio?
4. Pričaj razgovor između Ane i Isusa.
5. Koje je proročanstvo bilo uključeno u Kristov odgovor Kaifi?

Juda Iskariotski

STIH ZA UPAMTITI: "Odgovori im Isus: »Nisam li ja izabrao vas dvanaesticu, a jedan je od vas đavao.« A govorio je o Judi, sinu Šimuna Iskariotskoga, koji bijaše jedan od Dvanaestorice, jer on ga je imao izdati." (Ivan 6:70, 71).

Predlažemo da pročitate: *Želja vjekova*, str. 716–722.

"Premda je [Juda] prihvatio položaj Kristovog učenika, nije dopustio da ga preobrazi božanska sila. Smatrao je da može zadržati vlastite sudove i mišljenja, njegujući stav kritičnosti i osude." — *Želja vjekova*, str. 717.

1. PRVI SUSRET

Nedjelja, 5. listopada

a. Kako je Juda upoznao Isusa na početku Njegove službe i što ga je privuklo Učitelju? Matej 8:19.

(Mt 8:19) **Pristupi jedan knjižnik te mu reče: »Učitelju, slijedit ću te kamo god pošao.«**

"Dok je Isus pripremao učenike za njihovo rukopoloženje, jedan koji nije bio pozvan nastojao im se nametnuti. Bio je to Juda Iskariotski, čovjek koji je tvrdio da je Kristov sljedbenik. On je sada istupio, zahtijevajući mjesto u ovom užem krugu učenika." — *Želja vjekova*, str. 293.

"Juda se pridružio učenicima dok je mnoštvo pratilo Krista. Spasiteljevo učenje pokrenulo je njihova srca dok su zadivljeno slušali Njegove riječi što ih je izgovorio u sinagogi, kraj morske obale ili na gori. Juda je vidio bolesne, hrome, slijepe kako se iz svih gradova i sela stječu ka Kristu. Vidio je umiruće položene kraj Njegovih nogu. Bio je svjedokom Spasiteljevih veličanstvenih djela u iscjeljivanju bolesnih, istjerivanju đavola i podizanju mrtvih. Osobno je osjetio dokaz Kristove sile. Prepoznao je Kristovo učenje kao uzvišenije od svih što ga je ikada čuo. Volio je Velikog Učitelja i želio biti s Njim. Čeznuo je promijeniti karakter i život te se nadao da će to iskusiti svojim povezivanjem s Isusom." — *Želja vjekova*, str. 716, 717.

a. Kako je Isus odgovorio na Judin prijedlog da zauzme mjesto među dvanaesticom i kako su reagirali ostali učenici? Matej 8:20.

(Mt 8:20) I reče mu Isus: »Lisice imaju jazbine i ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje bi glavu naslonio.«

„Juda je vjerovao da je Isus Mesija, i pridružujući se apostolima, nadao se da će osigurati sebi visok položaj u novom kraljevstvu. Ovu nadu Isus je želio srušiti izjavom o svom siromaštvu.

Učenici su željeli da Juda postane jedan od njih. Imao je izgled koji je ulijevao poštovanje, bio je čovjek oštrouman, djelotvoran, darovit i oni su ga preporučili Isusu kao čovjeka koji će Mu pružiti značajnu pomoć u radu. Bili su iznenađeni kad ga je Isus primio tako ravnodušno.

Učenici su bili vrlo razočarani što Isus nije pokušavao uspostaviti suradnju s vođama u Izraelu. Smatrali su da je pogrešno što nije ojačao svoje djelo osiguravajući podršku ovih utjecajnih ljudi. Da je odbio Judu, oni bi u svojim umovima postavili pitanje o mudrosti svog Učitelja. Kasniji će im Judin život pokazati koliko je opasno dopustiti bilo kakvom svjetovnom prosuđivanju da djeluje u odlučivanju o podobnosti ljudi za Božje djelo. Suradnja takvih ljudi koje su učenici željeli predala bi djelo u ruke njegovih najvećih neprijatelja.“
— *Želja vjekova, str. 294.*

b. Što je napisano o Judi kao apostolu? Matej 10:2–4; Ivan 6:64.

(Mt 10:2–4) A ovo su imena dvanaestice apostola: prvi Šimun, zvani Petar, i Andrija, brat njegov; Jakov, sin Zebedejev, i Ivan, brat njegov; Filip i Bartolomej; Toma i Matej, carinik; Jakov, sin Alfejev, i Lebej prozvan Tadej; Šimun Kanaanac i Juda Iskariotski, koji ga i izdade. (Iv 6:64) Ali ima nekih od vas koji ne vjeruju.” Jer znao je Isus od početka tko bijahu oni koji ne vjeruju i tko će ga izdati.

„Spasitelj nije odbio Judu. Dao mu je mjesto među dvanaesticom. Povjerio mu je djelo evanđelista. Obdario ga je silom da liječi bolesne i istjeruje đavole. Ali Juda nije došao do točke potpunog podčinjavanja Kristu. Nije se odrekao svoga svjetovnog častoljublja ili svoje ljubavi prema novcu. Premda je prihvatio položaj Kristovog učenika, nije dopustio da ga preobrazi božanska sila. Smatrao je da može zadržati vlastite sudove i mišljenja, njegujući stav kritičnosti i osude.” — *Želja vjekova, str. 717.*

c. Kako je izdaja bila predviđena? Ivan 6:70, 71; 13:9, 10; Psalam 41:9.

(Iv 6:70–71) Odgovori im Isus: „Nisam li ja izabrao vas dvanaesticu, a jedan od vas je đavao.” Govorio je to o Judi Iskariotu, sinu Šimunovu, jer ga je on trebao izdati, a bijaše jedan od Dvanaestice.

(Iv 13:9–10) Reče mu Šimun Petar: „Gospodine, ne samo moje noge, nego i ruke i glavu.” Reče mu Isus: „Onaj tko je okupan, ne treba oprati drugo osim noge, i sav je čist. I vi ste čisti, ali ne svi.”

(Ps 41:9) Pa i moj bliski prijatelj, kome sam vjerovao, koji je jeo od kruha mojega, petu svoju na me podiže.

a. Opišite razliku između toga kako je Juda sebe prikazivao među učenicima i njegovih stvarnih motiva i karaktera. Ivan 12:6.

(Iv 12:6) Ali nije to rekao zbog toga što mu je stalo do siromaha, nego zato što je bio kradljivac: imao je novčarku i uzimao ono što se u nju stavljalo.

“[Juda] je uživao veliki ugled među učenicima i imao snažan utjecaj na njih. Imao je visoko mišljenje o svojim sposobnostima, a na svoju braću gledao je kao na niže od sebe u rasuđivanju i sposobnostima. Oni ne vide svoje prilike, mislio je, i ne koriste okolnosti. Crkva neće nikada napredovati ako ima za vođe tako kratkovidne ljude. Petar je bio žustar i djelovao bi bez premišljanja. Ivana, koji je kao dragocjenost čuvao istine koje su silazile s Kristovih usana, Juda je smatrao slabim poslovnim čovjekom. Mateja, odgojena da bude točan u svemu i osobito brižljiva glede poštenja, koji je stalno razmišljao o Kristovim riječima i bio obuzet njima, Juda je smatrao nesposobnim za bilo kakav oštrouman i dalekosežan rad. Tako je Juda brzo procijenio sve učenike i laskao samom sebi da bi, lišena njegove sposobnosti vještog upravljanja, Crkva često dospjela u poteškoće i poniženja. Juda je smatrao sebe sposobnim čovjekom, kojeg nitko ne može nadmašiti. Po vlastitom mišljenju on je donosio ugled njihovom djelu i uvijek se kao takav prikazivao...”

Mali iznosi koji su dospjeli u Njegove ruke predstavljali su stalnu kušnju. Kad bi učinio neku malu uslugu Kristu, ili posvetio vrijeme vjerskim ciljevima, često je isplaćivao sebe iz te oskudne zalihe. Za njega su ovo bili izgovori kojima je pravdao takav postupak, ali u Božjim je očima bio lupež.” — *Želja vjekova, str. 717.*

b. U kojoj se konkretnoj prilici Judin karakter otvoreno pokazao? Ivan 12:3-5; Matej 26:14-16. Kako mu je Isus pokušavao pomoći?

(Iv 12:3-5) Tada Marija uze libru prave skupocjene nardove pomasti, pomaza Isusu noge i istrlja ih svojom kosom; i ispuni se kuća mirisom pomasti. Tada reče jedan od njegovih učenika, Juda Iskariot, sin Šimunov, onaj koji ga je imao izdati: “Zašto se ta pomast nije prodala za tristo denara i to dalo siromasima?” (Mt 26:14-16) Tada jedan od Dvanaestorice, zvan Juda Iskariotski, pođe velesvećenicima te reče: »Što ćete mi dati da vam ga ja predam?« A oni mu postaviše trideset srebrenjaka. I otada je tražio prigodu da ga preda.

“Juda je bio slijep prema svojim karakternim slabostima i Krist ga je postavio tamo gdje će imati prilike da ih uvidi i ispravi. Kao blagajnik učenicima bio je pozvan da se skrbi za potrebe ove male skupine i za potrebe siromašnih... Služeći drugima Juda je mogao razviti duh nesebičnosti. Međutim, dok je iz dana u dan slušao Kristove pouke i bio očevidac Njegova nesebičnog života, Juda je popuštao svojoj pohlepnoj naravi.” — *Želja vjekova, str. 717.*

a. Kako je Krist pokušao privući pohlepnog apostola? Ivan 12:7, 8.

(Iv 12:7) Isus nato reče: »Pusti je, čuvala je to za dan mojega ukopa. (Iv 12:8) Jer siromahe svagda imate uza se, a mene nemate svagda.«

”Spasitelj je čitao Judino srce; On je znao dubinu grijeha kojemu će Juda podleći ako ga Božja milost ne oslobodi. Povezujući ovog čovjeka sa sobom, On ga je postavio tamo gdje je, iz dana u dan, mogao biti doveden u dodir s izvorom nesebične ljubavi. Ako bi otvorio svoje srce Kristu, božanska milost izagnala bi demona sebičnosti, pa bi čak i Juda mogao postati podanik Božjeg kraljevstva.

Bog uzima ljude takve kakvi jesu, s ljudskim crtama u karakteru, i obučava ih za svoju službu, ako žele prihvatiti Njegov red i učiti od Njega. Oni nisu izabrani zato što su savršeni, već unatoč svom nesavršenstvu; kroz poznavanje i provođenje istine, kroz Kristovu milost, mogu biti preobraženi u Njegovo obličje.

Juda je imao iste mogućnosti kao i drugi učenici. Slušao je iste dragocjene pouke. Međutim, provođenje istine kao što je Krist zahtijevao razlikovali su se od Judinih želja i ciljeva te on nije želio napustiti svoje zamisli kako bi primio mudrost s Neba.” — *Želja vjekova*, str. 294, 295.

b. Opišite pastoralni karakter koji je naš Dobri Pastir pokazao prema Judi. Psalam 77:9; 86:15.

(Ps 77:9) Zar je milost njegova otišla zauvijek? Zar se za sva vremena izjalovilo obećanje njegovo? (Ps 86:15) Ali ti si, o Gospodine, Bog prepun sućuti, i dobrotiv; dugo si strpljiv i obiluješ milosrđem i istinom.

”Kako je nježno postupio Spasitelj sa svojim budućim izdajnikom! U svom učenju Isus se zadržavao na načelima dobročinstva koja su udarala u sam korijen pohlepnosti. Iznio je Judi gnusni karakter lakomstva i više puta je ovaj učenik razumio da je ocrtan njegov karakter i istaknut njegov grijeh, ali nije želio priznati i napustiti svoju nepravdu. Bio je sam sebi dovoljan i umjesto da se odupre kušnji, nastavio je slijediti svoje nepoštene postupke. Krist je bio pred njim živi primjer onoga što bi on postao da je požnjeo blagodat božanskog posredovanja i službe; ali Juda se oglušio na sve te pouke.

Isus mu nikada nije uputio oštri ukor zbog njegovog lakomstva, već je s božanskim strpljenjem podnosio ovog grješnog čovjeka, čak i dok mu je davao dokaz da čita njegovo srce kao otvorenu knjigu. On mu je izložio najuzvišenije pobude za pravilno postupanje, pa za odbacivanje nebeske svjetlosti Juda nije imao nikakvo opravdanje” — *Želja vjekova*, str. 295.

a. Kada je Isus učinio svoj posljednji napor da pomogne Judi - i što je nesretni apostol na kraju učinio? Ivan 13:1-5, 10-14; 18:2-5.

(Iv 13:1-5) A pred blagdan Pashe, znajući da mu je došao čas da prijeđe s ovoga svijeta k Ocu, Isus, uzljubivši svoje koji su u svijetu, uzljubi ih do kraja. A pošto je večera završila, đavao je već bio ubacio u srce Judi, sinu Šimuna Iskariotskoga, da ga izda. Isus, znajući da mu Otac sve dađe u ruke i da od Boga izađe te da k Bogu ide, ustade od večere i odloži haljine, uze ubrus i opasa se. Zatim ulije vodu u posudu te poče učenicima prati noge i otirati ubrusom kojim bijaše opasan.

„Kad je ova svjetina ušla u vrt, [Juda] joj je bio vodič, kojeg je neposredno pratio veliki svećenik... Prišavši Isusu, uzeo Ga je za ruku kao bliskog prijatelja. Oslovivši Ga: „Zdravo, Rabbi!“ poljubio je Isusa više puta i pretvarao se da plače iz suosjećanja prema opasnosti u kojoj se Isus nalazio.

Isus mu je rekao: „Prijatelju, zašto si došao?“ Njegov glas drhtao je od žalosti kad je dodao: „Juda, poljupcem izdaješ Sina Čovječjega!“ Ovaj poziv trebalo je probuditi savjest izdajnika i dirnuti njegovo okorjelo srce; ali su ga čast, vjernost i ljudska nježnost napustili.“ — *Želja vjekova*, str. 695, 696.

b. Opišite Judin kraj. Matej 27:3-10.

(Mt 27:3) Tada Juda, izdajnik njegov, vidjevši da je Isus osuđen, zažali i vrati trideset srebrenjaka velesvećenicima i starješinama (Mt 27:4) govoreći: »Sagriješih predavši krv nevinu!« A oni rekoše: »Što mi imamo s time? Ti gledaj što ćeš!« (Mt 27:5) I bacivši srebrenjake u Hramu, povuče se. Ode pa se objesi. (Mt 27:6) A velesvećenici, kad uzeše srebrenjake, rekoše: »Nije dopušteno staviti ih u riznicu jer su plaća za krv.« (Mt 27:7) I održavši vijećanje, kupe za njih lončarevo polje za ukop tuđinaca. (Mt 27:8) Zato se ono polje sve do danas zove Krvavo polje. (Mt 27:9) Tada se ispuni što je rečeno po proroku Jeremiji govoreći: I uzeše trideset srebrenjaka, cijenu procijenjenoga koga procijeniše sinovi Izraelovi, (Mt 27:10) i dadoše ih za polje lončarevo kako mi naredi Gospod.

„Dotrčavši do sudskog prijestolja, [Juda] je bacio pred velikog svećenika srebrnjake koji su bili cijena za izdaju njegovog Gospodina. Čvrsto uhvativši Kaifu za haljinu, preklinjao ga je da oslobodi Isusa, izjavljujući da nije učinio ništa što zaslužuje smrt...“

Kasnije, tog istog dana, na putu od Pilatove sudnice do Golgote, utihnuli su povici i ruganja poročnog mnoštva koje je vodilo Isusa na mjesto raspeća. Dok su prolazili kraj jednog skrovitog mjesta, pod jednim su suhim drvetom vidjeli Judino tijelo. Bio je to užasan prizor. Težina tijela prekinula je uže kojim se objesio o drvo. Prilikom pada, njegovo tijelo bilo je strašno unakaženo i sad su ga proždirali psi.“ — *Želja vjekova*, str. 721, 722.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 10. listopada

1. Koje upozorenje trebam prihvatiti promatrajući unutarnju slabost Jude?
2. Kakva kobna opasnost me može postupno zahvatiti ako uvijek iznova otvrdnem srce kao što je Juda otvrdnuo?
3. Kako trebam cijeniti iskrene Kristove pozive mojoj duši?
4. Koju je motivaciju imao Juda kad je tražio mjesto među dvanaesticom?
5. Koje su bile najveće Judine slabosti?

Isus pred Pilatom

STIH ZA UPAMTITI: „Reče mu Pilat: »Što je istina?« I to rekavši, izađe opet k Židovima pa im reče: »Ja nikakve krivnje ne nalazim na njemu.«” (Ivan 18:38).

Predlažemo da pročitate: *Želja vjekova, str. 723–740.*

“Pilat je pogledao ljude koji su teretili Isusa i tada se njegov ispitivački pogled zadržao na Isusu... Vidio je čovjeka blaga i dostojanstvena držanja, čije lice nije nosilo obilježje zločinca, već obilježje Neba.” — *Želja vjekova, str. 724.*

1. OD JEDNOG DO DRUGOG

Nedjelja, 12. listopada

a. Kome sljedećem su Židovi odveli Isusa? Marko 15:1; Ivan 18:28 (prvi dio).

(Mk 15:1) I odmah ujutro velesvećenici održaše vijećanje sa starješinama i knjižnicima i cijelim Vijećem. Svezavši Isusa, odvedoše ga i predadoše Pilatu.

(Iv 18:28) Odvedu tada Isusa od Kaife u namjesničku palaču. A bijaše rano jutro. I oni ne udoše u palaču da se ne okaljaju, nego da mognu blagovati pashu.

“Krist je stajao vezan kao zatvorenik u sudskoj dvorani Pilata, rimskog namjesnika. Bio je okružen stražom, a sudska se dvorana brzo punila promatračima. Vani, odmah do ulaza, nalazili su se suci iz Velikog vijeća, svećenici, poglavari, starješine i svjetina.

Nakon što je osudilo Isusa, Veliko se vijeće obratilo Pilatu da traži potvrdu presude i njezino izvršenje” — *Želja vjekova, str. 723.*

b. Objasnite licemjerje židovskih vođa. Ivan 18:28 (drugi dio).

(Iv 18:28) Odvedu tada Isusa od Kaife u namjesničku palaču. A bijaše rano jutro. I oni ne udoše u palaču da se ne okaljaju, nego da mognu blagovati pashu.

“Ali ovi hebrejski uglednici nisu željeli ući u rimsku sudnicu. Prema njihovom obrednom zakonu time bi se onečistili i tako bili spriječeni u svetkovanju Pashe. U svojoj sljepoći nisu vidjeli tu ubilačku mržnju kao ono što onečišćuje njihova srca. Nisu vidjeli da je Krist pravo pashalno Janje i da je zbog toga što su Ga odbacili veliki blagdan izgubio za njih svoj značaj.” — *Želja vjekova, str. 723.*

a. Koje je neugodno pitanje Pilat postavio židovskim vođama? Ivan 18:29.

(Iv 18:29) Pilat tada izađe k njima i reče: »Kakvu optužbu iznosite protiv ovoga čovjeka?«

”Kristov izgled povoljno je utjecao na Pilata. Probudilo se ono što je bilo najbolje u njemu. Čuo je o Isusu i Njegovim djelima. Njegova žena pričala mu je nešto o veličanstvenim djelima galilejskog proroka, koji je liječio bolesne i podizao mrtve. Sad je ovo u Pilatovom umu ponovno oživjelo kao san. Prisjećao se glasova što ih je čuo s raznih strana. Odlučio je od Hebreja potražiti obrazloženje o krivnji ovog zatvorenika.

”Tko je ovaj Čovjek i zašto ste Ga doveli?” upitao je. “Kakvu optužbu iznosite protiv Njega?” Znajući da ne mogu dokazati svoje optužbe protiv Krista, Hebreji nisu željeli javno saslušanje.” — *Želja vjekova, str. 724.*

b. Kakav su arogantan i izbjegavajući odgovor židovski vođe dali Pilatu? Ivan 18:30.

(Iv 18:30) Odgovoriše mu i rekoše: »Da ovaj nije zločinac, ne bismo ga tebi predali.«”

[Članovi Sanhedrina] su se nadali da će ostaviti dojam na Pilata sviješću o svojoj važnosti i tako ga navesti da se suglasi s njihovim zahtjevom bez provođenja prethodnih saslušanja. Žarko su željeli da se njihova presuda potvrdi, jer su znali da bi narod kao svjedok Kristovih čudesnih djela mogao ispričati nešto sasvim drukčije od izmišljotine koju su sada ponovno iznosili.” — *Želja vjekova, str. 724.*

c. Koja je Pilatova izjava dodatno otežala poziciju svećenika? Ivan 18:31.

(Iv 18:31) Reče im nato Pilat: »Uzmite ga vi i sudite mu po svom zakonu.« Rekoše mu tada Židovi: »Nama nije dopušteno nikoga pogubiti«

”[Svećenici] su tražili od Pilata da se osloni na njihovu riječ o Kristovoj krivnji te da odobri i njihovu presudu. A oni će preuzeti odgovornosti za rezultat. Pilat nije bio pravedan ili savjestan sudac; ali ma koliko bio moralno slab, nije htio udovoljiti njihovom zahtjevu. On nije pristao osuditi Isusa dok se ne iznese optužba protiv Njega.” — *Želja vjekova, str. 725.*

a. Vraćajući se u sudnicu, koje je pitanje Pilat postavio Isusu - i zašto? Ivan 18:33.

(Iv 18:33) Nato Pilat ponovno uđe u namjesničku palaču i pozove Isusa te mu reče: »Jesi li ti kralj židovski?«

“Svećenici su postali zbunjeni. Vidjeli su da svoje licemjerstvo moraju još vještije sakriti. Ne smiju dopustiti da izgleda kako je Krist uhićen iz vjerskih razloga. Da se ovo iznijelo kao razlog, njihove optužbe kod Pilata ne bi imale nikakvu važnost. Moraju sve prikazati tako da izgleda da je Isus radio protiv općih zakona; tada može biti kažnjen kao politički krivac. Među Hebrejima su stalno izbijali neredi i bune protiv rimske vlasti. Gušeći takve pobune Rimljani su postupali vrlo strogo i bili stalno spremni suzbiti sve što bi moglo dovesti do pobune...

[Pilata] nije vjerovao da je ovaj zatvorenik kovao zavjeru protiv vlasti. Njegova blaga i skromna pojava bila je u potpunoj suprotnosti s optužbom. Pilat je bio uvjeren da je skovana duboka zavjera da se uništi jedan nevini čovjek koji je stao na put hebrejskim dostojanstvenicima.

Pilat je bio iznenađen Njegovim držanjem. Je li ovaj Čovjek ne obraća pozornost na sudski postupak zato što Mu nije stalo da spasi svoj život? pitao je samog sebe. Dok je promatrao Isusa kako bez uzvraćanja podnosi uvrede i ismiijavanja, osjetio je da Isus ne može biti tako nepravedan i nepošten kao što su to bili bučni svećenici.” — *Želja vjekova, str. 725, 726.*

b. Kako je Isus reagirao i odgovorio na Pilatovo pitanje? Ivan 18:34, 35.

(Iv 18:34) Isus mu odgovori: »Kažeš li ti to sâm od sebe ili ti drugi rekoše o meni?«

(Iv 18:35) Pilat odgovori: »Zar sam ja Židov? Tvoj narod i velesvećenici predadoše te meni. Što si učinio?«

“Nadajući se da će od Njega saznati istinu i da bi izbjegao metež gomile, Pilat je Isusa poveo ustranu i ponovno Ga zapitao: ‘Jesi li ti kralj židovski?’

Isus nije izravno odgovorio na ovo pitanje. Znao je da se Sveti Duh bori s Pilatom, pa mu je dao priliku da izrazi svoje uvjerenje. ‘Kažeš li to sam od sebe’, upitao je, ‘ili su ti to drugi za me rekli?’ To znači, jesu li ovo Pilatovo pitanje pokrenule optužbe svećenika, ili želja da primi svjetlost od Krista? Pilat je razumio Kristov nagovještaj, ali se u njegovom srcu pojavila gordost. Nije želio priznati osvjedočenje koje ga je opterećivalo” — *Želja vjekova, str. 726.*

a. Kako je Isus jasno opisao prirodu svog kraljevstva - da bi ga mogli razumjeti svi do kraja zemaljske povijesti? Ivan 18:36.

(Iv 18:36) Isus odgovori: »Kraljevstvo moje nije od ovoga svijeta. Da je kraljevstvo moje od ovoga svijeta, moje bi se sluge borile da ne budem predan Židovima. Ali sada, kraljevstvo moje nije odavde.«

“Međutim, danas u vjerskom svijetu postoji mnoštvo onih koji po svom vjerovanju rade na uspostavi Kristova kraljevstva kao zemaljske, svjetovne vladavine. Oni žele našega Gospodina učiniti vladarem kraljevstva ovoga svijeta, vladarem u njegovim sudovima, nad njegovim vojskama, njegovim zakonodavnim dvoranama, njegovim palačama i trgovima. Oni od Njega očekuju da vlada uz pomoć zakona nametnutih ljudskom vlašću. Budući da se Krist osobno ne nalazi ovdje, oni će se sami pobrinuti da djeluju umjesto Njega, da provode zakone Njegova kraljevstva. Uspostava takvog kraljevstva je ono što su željeli Hebreji Kristovog doba. Oni bi prihvatili Krista da je htio uspostaviti svjetovno kraljevstvo, nametnuti ono što su oni smatrali Božjim Zakonom i učiniti ih tumačima svoje volje i predstavnicima svoje vlasti. Međutim, On je rekao: ‘Moje kraljevstvo ne pripada ovomu svijetu.’ (Ivan 18:36) On nije želio prihvatiti zemaljsko prijestolje.” — *Želja vjekova, str. 509.*

b. Na što nas Krist podsjeća ovdje na zemlji? Marko 12:17.

(Mk 12:17) A Isus im, odgovorivši, reče: »Podajte caru carevo, a Bogu Božje!« I zadive mu se.

“Vlast pod kojom je Isus živio bila je pokvarena i tiranska; na svakom koraku čulo se o zlouporabama, otimačini, netrpeljivosti i tlačiteljskoj okrutnosti. Ipak, Spasitelj nije pokušao izvršiti nikakve društvene reforme. On nije napadao nikakve nacionalne nepravde, niti osuđivao neprijateljske nacije. Nije se miješao u vlast ili administraciju onih koji su bili na vlasti. Onaj koji je bio naš primjer držao se daleko od zemaljskih vlasti. Ne zato što je bio ravnodušan prema ljudskim nevoljama, nego zato što se lijek nije nalazio samo u ljudskim i vanjskim mjerama. Kako bi bilo učinkovito, liječenje mora obuhvatiti svakog pojedinca i mora obnoviti srce.

Kristovo kraljevstvo nije uspostavljeno odlukama sudova, savjeta, zakonodavnih skupština ni pokroviteljstvom velikih ljudi ovoga svijeta, već usađivanjem Kristove prirode u ljudsku djelovanjem Svetoga Duha.” — *Želja vjekova, str. 509.*

“Sjedinjenje crkve s državom, ma koliko bilo neznatno, iako se može činiti da svijet približava crkvi, u stvarnosti samo crkvu približava svijetu.” — *Velika borba, str. 297.*

a. Kako je Isus nježno djelovao na Pilatovu savjest? Ivan 18:37.

(Iv 18:37) Reče mu stoga Pilat: »Ti si dakle kralj?« Isus odgovori: »Ti kažeš da sam ja kralj. Ja sam se zbog toga rodio i zbog toga došao na svijet da svjedočim za istinu. Svatko tko je od istine sluša moj glas.«

„Isus nije ostavio [Pilata] bez još veće svjetlosti. Premda nije neposredno odgovorio na Pilatovo pitanje, jasno je izložio svoju zadaću. Jasno je rekao Pilatu da On ne želi zemaljsko prijestolje...

Krist je potvrdio da je Njegova riječ sama po sebi ključ koji će otvoriti tajnu onima koji su je spremni prihvatiti. Ona u sebi ima silu i to je tajna širenja Njegovog kraljevstva istine. Želio je da Pilat shvati kako se samo primanjem i usvajanjem istine njegova upropaštena priroda može obnoviti.” — *Želja vjekova, str. 727.*

b. Koje je dublje pitanje Pilat postavio Isusu, a opet, što nam pokazuje da ga odgovor zapravo nije zanimao? Ivan 18:38.

(Iv 18:38) Reče mu Pilat: »Što je istina?« I to rekavši, izađe opet k Židovima pa im reče: »Ja nikakve krivnje ne nalazim na njemu.«

„Pilat je želio saznati istinu. U njegovom je umu vladala pomutnja. Željno je prihvaćao Spasiteljeve riječi i njegovo je srce bilo pokrenuto velikom čežnjom da sazna što je istina i kako je može dokučiti. 'Što je istina?' upitao je, ali nije pričekao odgovor. Gnjevni glasovi koji su se već čuli izvana podsjetili su ga na obveze u tom trenutku, jer su svećenici bučno zahtijevali brzo djelovanje. Izašavši pred Hebreje, odlučno je objavio: 'Ja ne nalazim na njemu nikakve krivnje.'

Ove riječi neznabožackog suca bile su oštar ukor lukavstvu i licemjerju izraelskih poglavara koji su optuživali Spasitelja.” — *Želja vjekova, str. 727.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 17. listopada

1. Poput Židova tog vremena, kako se mogu naći u opasnosti da imam iskrivljenu predodžbu „onečišćenja“?
2. Poput Pilata, u kojim situacijama se ja opirem glasu savjesti?
3. Pod kojim pritiscima ja dolazim u opasnost da izbjegnem suočavanje s istinom?
4. Što su Židovi očekivali od Pilata?
5. Prepričaj razgovor između Pilata i Isusa.

Isus pred Herodom

STIH ZA UPAMTITI: On koji grijeha ne učini niti se nađe prijevaru na ustima njegovim; koji vrijedan nije zauzvat vrijeđao, mučen nije prijetio, nego je sve predavao Onomu koji sudi pravedno; koji u tijelu svojemu grijeha naše sâm ponese na drvo da, umrijevši grijesima, pravednosti poživimo; onaj čijom ste modricom iscijeljeni." (1. Petrova 2:22–24).

Predlažemo da pročitate: *Rani spisi, str. 172–175.*

"Zadovoljiti praznu znatiželju nije bila Kristova zadaća na ovom svijetu. On je došao iscijeliti ranjene u srcu. On ne bi šutio da je mogao izgovoriti ijednu riječ kojom bi izliječio rane dušama bolesnim od grijeha. Ali nije imao nijednu riječ za one koji bi pogazili istinu svojim nesvetim nogama." — *Želja vjekova, str. 730.*

1. POKUŠAJ IZBJEGAVANJA PROBLEMA

Nedjelja, 19. listopada

a. Pokušavajući izbjeći odgovornost za Kristovu osudu, što je Pilat učinio? Luka 23:5–7.

(Lk 23:5) No oni navaljivahu govoreći: »Podjaruje puk naučavajući po svoj Judeji, počevši od Galileje pa sve dovde.« (Lk 23:6) A kad Pilat ču za Galileju, upita je li taj čovjek Galilejac. (Lk 23:7) I doznavši da je iz oblasti Herodove, posla ga k Herodu, koji i sam tih dana bijaše u Jeruzalemu.

"[Svećenici i starješine] su glasno optuživali Pilata i prijetili da će ga tužiti rimskoj vladi. Optuživali su ga da neće osuditi Isusa, koji se, po njihovoj tvrdnji, digao protiv cezara.

U tom trenutku Pilat nije pomišljao osuditi Isusa. Znao je da su Ga Hebreji optužili iz mržnje i predrasuda. Znao je što mu je dužnost. Pravda je zahtijevala da se Krist odmah oslobodi. Ali Pilat se bojao zlovolje naroda. Ne bude li im predao Isusa u ruke, podići će se buna, a on se bojao s njom suočiti. Kad je čuo da je Krist iz Galileje, odlučio je poslati Ga Herodu, upravitelju te pokrajine, koji se tada nalazio u Jeruzalemu. Ovim postupkom Pilat je mislio prebaciti odgovornost za suđenje sa sebe na Heroda. Ovo je također smatrao dobrom prilikom da izgubi jednu svađu s Herodom. Tako se i dogodilo. Dva namjesnika prijateljila su se preko suđenja Spasitelju." — *Želja vjekova, str. 727, 728.*

a. Kako se Herod osjećao susrevši Isusa i što je pomislio kad ga je vidio? Luka 23:8.

(Lk 23:8) A kad Herod ugleda Isusa, veoma se obradova jer ga je odavna htio vidjeti, zato što je mnogo slušao o njemu te se nadao vidjeti kako čini neki znak.

“To je bio onaj Herod čije su ruke bile umrljane krvlju Ivana Krstitelja. Kad je Herod prvi put čuo o Isusu, obuzet užasom rekao je: ‘Onaj komu sam ja odrubio glavu, Ivan uskrsnuo je!’ i stoga čudesne moći djeluju u njemu’. (Marko 6:16; Matej 14:2) Ali ipak, Herod je želio vidjeti Isusa. Sad se kralju ukazala prilika da ovom proroku spasi život, pa se nadao da će zauvijek iz svojih misli izgnati sjećanje na onu krvavu glavu koja je na pladnju iznesena pred njega. Također je želio ugoditi svojoj znatiželji pa je mislio da bi Krist učinio sve što se traži od Njega ako Mu se ponudi ikakva prilika za oslobođenje.

Velika skupina svećenika i starješina pratila je Krista do Heroda. Kad je Spasitelj uveden, svi dostojanstvenici govoreći uzbuđeno iznosili su svoje optužbe protiv Njega. Međutim, Herod se nije obazirao na njihove optužbe. Zapovjedio je da se Kristu skinu okovi, istodobno optužujući Njegove neprijatelje što su grubo postupali s Njim. Promatrajući suosjećajno mirno lice Spasitelja svijeta, čitao je na njemu samo mudrost i čistoću. On je, kao i Pilat, bio zadovoljan što je Krist optužen iz zlobe i zavisti.” — *Želja vjekova*, str. 728, 729.

b. Kako je započeo Herodov razgovor s Isusom? Luka 23:9 (prvi dio), 10.

(Lk 23:9) I mnogim ga je riječima ispitivao, no on mu ništa ne odgovori.

“Kristu je Herod postavio mnoga pitanja, ali Spasitelj je za sve to ostao potpuno tih. Na kraljevu zapovijed uvedeni su nemoćni i bolesni i Kristu je zapovjedbno da svoje tvrdnje dokaže time što će izvesti čudo. Herod je rekao: Ljudi govore da Ti možeš izliječiti bolesne. Želim provjeriti da nisu preuveličali Tvoju slavu. Isus nije odgovorio, pa je Herod i dalje uporno navaljivao: Ako možeš činiti čuda za druge, učini ih sada za sebe pa će ti biti doista dobro. Ponovno je zapovjedio: Pokaži nam jedan znak da imaš silu koju Ti glasine pripisuju.” — *Želja vjekova*, str. 729.

a. Opišite Kristov stav pred Njegovim ispitivačima - i razlog takvog stava. Luka 23:9 (zadnji dio); 1. Petrova 2:22-24.

(Lk 23:9) I mnogim ga je riječima ispitivao, no on mu ništa ne odgovori. (1Pet 2:22) On koji grijeha ne učini niti se nađe prijevara na ustima njegovim; (1Pet 2:23) koji vrijedan nije zauzvat vrijeđao, mučen nije prijetio, nego je sve predavao Onomu koji sudi pravedno; (1Pet 2:24) koji u tijelu svojemu grijeha naše sâm ponese na drvo da, umrijevši grijesima, pravednosti poživimo; onaj čijom ste modricom iscijeljeni.

“Međutim, Krist je bio sličan onome koji ništa ne čuje i ne vidi. Božji Sin uzeo je na sebe čovjekovu prirodu. On mora djelovati onako kao što se čovjek mora ponašati u takvim okolnostima. Stoga nije želio učiniti nikakvo čudo da bi se izbavio od boli i poniženja koje čovjek mora podnijeti kad se nađe u sličnom položaju...

Herodova je savjest bila sada mnogo manje osjetljiva nego kad je s užasom slušao Herodijadin zahtjev za glavom Ivana Krstitelja... Sad je prijetio Isusu, ponavljajući da ima vlast da Ga oslobodi ili osudi. Međutim, nijednim znakom Isus nije pokazao da je čuo ijednu riječ.

Heroda je gnjevila ova šutnja. Izgledalo je da ona znači potpunu ravnodušnost prema njegovom autoritetu. Taštom i razmetljivom kralju otvoreni ukor bio bi manje uvredljiv nego takvo neuvažavanje njegove osobnosti. Ponovno je ljutito zaprijetio Isusu, koji je još stajao nepomičan i šutljiv.

Zadovoljiti praznu znatiželju nije bila Kristova zadaća na ovom svijetu. On je došao iscijeliti ranjene u srcu. On ne bi šutio da je mogao izgovoriti ijednu riječ kojom bi izliječio rane dušama bolesnim od grijeha. Ali nije imao nijednu riječ za one koji bi pogazili istinu svojim nesvetim nogama.” — *Želja vjekova*, str. 729, 730.

b. Što možemo naučiti iz Kristovog primjera u ovom slučaju? Izreke 26:4.

(Izr 26:4) Ne odgovaraj ludomu po bezumlju njegovu, da mu i sam ne postaneš nalik.

“Krist je mogao kazati Herodu takve riječi koje bi probile uši ovom okorjelom kralju. Mogao ga je ispuniti strahom i drhtanjem prikazujući mu sva bezakonja njegovog života i strahotu kazne koja mu se približavala. Ali svojom šutnjom Krist mu je uputio najstrožiji ukor. Herod je odbacio istinu koju mu je izložio najveći među prorocima i stoga nije zavrijedio nikakvu drugu vijest. Veličanstvo Neba nije za njega imalo nijednu riječ. To uho koje je uvijek bilo spremno slušati ljudske nevolje, nije slušalo Herodove naredbe. Te oči koje su uvijek s ljubavlju punom sažaljenja i praštanja počivale na grješniku koji se kaje, nijednim se pogledom nisu zaustavile na Herodu. Te usne koje su izgovarale najdojmljivije istine, koje su se glasom najnježnijeg preklinjanja zauzimale za najgrešnije i najodbačenije, bile su zatvorene za oholog kralja koji nije osjećao potrebu za Spasiteljem.” — *Želja vjekova*, str. 730.

a. Kako je Herod reagirao kada je shvatio da ne može zastrašiti Isusa? Luka 23:11 (prvi dio).

(Lk 23:11) A Herod ga, zajedno sa svojom vojskom, prezre i naruga mu se. Zaogrne ga sjajnom haljinom te ga posla natrag Pilatu.

“Herodovo je lice potamnijelo od srdžbe. Obrativši se mnoštvu, ljutito je proglasio Isusa varalicom. Zatim je rekao Kristu: Ako ne budeš dokazao da si ono što tvrdiš, predat ću te vojnicima i narodu. Oni će te možda uspjeti natjerati da govoriš. Ako si varalica, smrt iz njihovih ruku jedino je što zaslužuješ; ako si Božji Sin, oslobodi se tako što ćeš učiniti neko čudo.

Tek što je izgovorio ove riječi, svjetina je navalila na Krista. Kao divlje zvijeri bacili su se na plijen. Isusa su vukli na sve strane, a Herod se pridružio gomili želeći poniziti Božjeg Sina. Da rimski vojnici nisu posredovali i odbili gnjevnu svjetinu, Spasitelja bi raskinuli na komade.

‘Herod ga prezre i naruga mu se zajedno sa svojom stražom. Zatim ga obuče u bijelu haljinu.’ Rimski su se vojnici pridružili ovom zlostavljanju. Sve što su ovi zli, iskvareni vojnici, potpomognuti Herodom i hebrejskim dostojanstvenicima, mogli smisliti učinili su Spasitelju. Ali Njegovo božansko strpljenje nije posustalo.” — *Želja vjekova*, str. 730, 731.

b. Zašto je Herod poslao Isusa natrag Pilatu? Luka 23:11 (zadnji dio).

(Lk 23:11) A Herod ga, zajedno sa svojom vojskom, prezre i naruga mu se. Zaogrne ga sjajnom haljinom te ga posla natrag Pilatu.

“Kristovi su progonitelji pokušali procijeniti Njegov karakter prema svom vlastitom; prikazivali su Ga tako zlim kao što su sami bili. Ali iza onog što se moglo vidjeti pojavljivao se drugi prizor koji će oni vidjeti jednog dana u svoj njegovoj slavi. Bilo je nekih koji su drhtali u Kristovoj nazočnosti. Dok se surova svjetina klanjala pred Njim ismijavajući Ga, neki koji su došli s istim ciljem vraćali su se prestrašeni i ušutkani. Herod je bio osvjedočen. Posljednje zrake milosti obasjavale su njegovo srce otvrdnuto grijehom. Osjećao je da to nije običan čovjek; jer je božanska priroda zasjala kroz ljudsku. U trenutku dok je Krist bio okružen rugačima, preljubočincima i ubojicama, Herod je osjećao da promatra Boga na Njegovu prijestolju.

Okorjeli, kakav je bio, nije se usudio potvrditi Kristovu presudu. Želio se osloboditi strašne odgovornosti i stoga je poslao Isusa natrag u rimsku sudnicu.” — *Želja vjekova*, str. 731.

a. Kakvo je stanje osobe odvojene od Boga? Izaija 53:6 (prvi dio).

(Iz 53:6) Svi smo mi kao ovce lutali, okrenusmo svaki svojim putem; a Gospod je na nj svalio bezakonje sviju nas.

“Grijech je postao znanošću, a poroci su posvećeni kao dio religije. Pobuna je pustila korijene duboko u srcu i čovjekovo je najokrutnije neprijateljstvo bilo usmjereno protiv Neba. Pred cijelim svemirom pokazalo se da se bez Boga čovječanstvo ne može podignuti. Onaj tko je stvorio svijet mora darovati novi sastojak života i sile.” — *Želja vjekova, str. 37.*

b. Kako je Bog otvorio vrata za našu obnovu i spasenje? Izaija 53:5, 6, 11.

(Iz 53:5) A on bijaše proboden zbog naših prijestupa, satrt zbog naših bezakonja; na njemu bijaše kazna — radi našega mira, i njegovim ranama mi smo iscijeljeni. (Iz 53:6) Svi smo mi kao ovce lutali, okrenusmo svaki svojim putem; a Gospod je na nj svalio bezakonje sviju nas. (Iz 53:11) Gledat će tegobu duše svoje, i nasitit će se. Svojom spoznajom sluga moj pravedni opravdat će mnoge, jer sâm će nositi bezakonja njihova.

“Veličanstvo neba nije ugađalo Sebi. Što god je činio, odnosilo se na spasenje čovjeka. Sebičnost u svim svojim oblicima bila je ukorena u Njegovoj prisutnosti. Preuzeo je našu prirodu da bi mogao patiti umjesto nas, čineći svoju dušu žrtvom za grijeh. Bio je udaren od Boga i mučen da spasi čovjeka od udaraca koje je zaslužio zbog prekršaja Božjeg zakona. Svjetlom koje je sjalo s križa, Krist je namjeravao privući sve ljude k sebi. Njegovo ljudsko srce čeznulo je za ljudskim rodом. Njegove su se ruke raširile da ih primi i pozvao je sve da dođu k Njemu. Njegov život na zemlji bio je jedan kontinuirani čin samoodricanja i poniznosti.” — *Svjedočanstvo, knj. 4, str. 418.*

“S Kristom se postupalo onako kako mi zaslužujemo, da bi se s nama postupalo kako On zaslužuje. On je bio osuđen zbog naših grijeha, u kojima nije imao udjela, da bismo mi mogli biti opravdani Njegovom pravdom, u kojoj nemamo udjela. Pretrpio je smrt koja je bila naša, da bismo mogli primiti život koji je bio Njegov.” — *Želja vjekova, str. 25.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 24. listopada

1. Što mogu naučiti iz Kristove odluke da šuti pred Herodom?
2. Poput Heroda, u kojim okolnostima sam ja u opasnosti od nestrpljivog ponašanja?
3. Kako gledanje na Isusovu patnju umjesto mene utječe na moj stav?
4. Opišite Isusovu patnju u Herodovoj palači.
5. Sažmite Izaiju, 53. poglavlje.

Dar prve subote

Subota, 1. studenog 2025.

Literatura za siromašne zemlje

Poznata je izreka: „Kap tinte može natjerati milijune na razmišljanje.“ Tiskani materijal obično nosi veću težinu od pukih izgovorenih riječi, uglavnom zbog svoje trajnosti. S pisanim materijalom možemo odvojiti vrijeme za čitanje vlastitim tempom, kao i vraćati se i dublje razmatrati informacije koje želimo naučiti. To pomaže kada pokušavamo upiti duboke duhovne teme.

To je bilo istina kroz povijest: „Luthерово pero bilo je sila, a njegovi spisi, rašireni po svijetu, uzburkali su svijet. Ista sredstva su i nama na raspolaganju, s mogućnostima umnoženim stotruko. Biblije, publikacije na mnogim jezicima, koje iznose istinu za ovo vrijeme, su nam na raspolaganju i mogu se brzo proširiti cijelim svijetom.“ – *Svjedočanstva za Crkvu, svezak 6, str. 403.*

„U velikoj mjeri kroz naše izdavačke kuće treba se obaviti djelo onog drugog anđela koji silazi s neba s velikom moći i koji osvjetljava zemlju svojom slavom.“ – *Svjedočanstva za Crkvu, svezak 7, str. 140.*

Godine 1849. James White je izdao malu publikaciju pod nazivom *The Present Truth* (Sadašnja istina). „Omanja gomila papira položena je na pod. Zatim su se braća i sestre okupili oko njih i sa suzama u očima molili Boga da blagoslovi ovaj mali traktat jer ga je trebalo poslati. Zatim su papiri presavijeni, zamotani i adresirani, a James White ih je nosio osam milja do pošte u Middletownu.“ – *Rani spisi, (xxv).*

Ovaj rad je bio odgovor na poruku: „Morate početi tiskati publikacije i slati ih ljudima. Neka u početku budu male; ali kako ljudi čitaju, poslat će vam sredstva za tiskanje i imat ćete uspjeh od samog početka.“ – *Rani spisi, (xxiv).*

Što se događa kada troškovi dostave porastu i granična ograničenja zahtijevaju još skuplje oblike distribucije? Naša cijena pretplate ne pokriva te nove troškove. Stoga se moramo osloniti na ljubaznu velikodušnost vas, naše braće i sestara, kako bismo ispunili proročanstvo izrečeno tom ranom izdavaču: „Dok ljudi čitaju, poslat će vam sredstva.“

Molimo se da će ovaj dar prve subote dirnuti vaša srca kako biste velikodušno podržali rad za duše diljem svijeta koje trebaju upoznati sadašnju istinu. Hvala vam!

Vaša braća i sestre iz Odjela za izdavaštvo

Isus bičevan i osuđen

STIH ZA UPAMTITI: A Pilat im odgovori govoreći: »Hoćete li da vam pustim kralja židovskoga?« Znao je naime da su ga velesvećenici predali iz zavisti.” (Marko 15:9, 10).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstvo za propovjednike*, str. 407–411.

”[Kristovo] poniženje bilo je jamstvo Njegova uzvišenja. Kapi krvi koje su u smrtnim mukama tekle s Njegovih ranjenih sljepoočnica niz lice i bradu bile su jamstvo Njegova pomazanja ‘uljem radosti’ (Hebrejima 1:9) kao našeg Velikog svećenika.” — *Želja vjekova*, str. 734.

1. PILATOVA SLABOST

Nedjelja, 26. listopada

a. Kad je Isus vraćen u Pilatovu sudnicu, koji je argument Pilat iznio u Njegovu korist? Luka 23:13–15.

(Lk 23:13) A Pilat sazva velesvećenike i glavare i puk (Lk 23:14) te im reče: »Doveli ste mi ovoga čovjeka kao da buni puk. I ja ga, evo, pred vama ispitah, ali ne nađoh na tom čovjeku nijedne krivnje za koju ga optužujete, (Lk 23:15) a ni Herod. Jer poslao sam vas k njemu, i evo — nije učinio ništa što bi zasluživalo smrt.

b. Kako je Pilat bio uništen svojom slabošću i nedosljednošću? Luka 23:16; Ivan 19:1.

(Lk 23:16) Kaznit ću ga dakle i pustiti.« (Iv 19:1) Tada dakle Pilat uze Isusa i izbičeva ga.

”[Pilata] je izjavio da je Isus nevin, ali Ga je ipak bio voljan išibati kako bi umirio Njegove tužitelje. Bio je spreman žrtvovati pravdu i načelo da bi se nagodio sa svjetinom. To ga je dovelo u nepovoljan položaj. Gomila se oslonila na njegovu neodlučnost i još upornije tražila život zarobljenika. Da je Pilat odmah odlučno stao, odbijajući osuditi čovjeka za koga je utvrdio da je nevin, prekinuo bi sudbonosni lanac koji će ga držati okovanog u grižnji savjesti i krivnji dokle god bude živ. Da je sproveo u djelo ono što je smatrao da je pravo, Hebreji se ne bi usuđivali nalagati mu što da čini. Krista bi ubili, ali krivnja ne bi počinula na Pilatu. Međutim, Pilat se sve više oglašavao o glas svoje savjesti. Našao je izgovor da ne sudi po pravdi i pravičnosti, pa se sad našao gotovo bespomoćan u rukama svećenika i poglavara. Ovo kolebanje i neodlučnost potvrdili su njegovu propast.” — *Želja vjekova*, str. 731, 732.

a. Koju je dodatnu priliku Bog dao Pilatu? Matej 27:19.

(Mt 27:19) A dok je on sjedio na sudačkome stolcu, žena njegova pošalje k njemu govoreći: »Nemoj ti ništa imati s onim pravednikom, jer sam danas u snu mnogo pretrpjela zbog njega.«

“Kao odgovor na Kristovu molitvu, Pilatovo se ženi javio anđeo s Neba i ona je u snu vidjela Spasitelja i razgovarala s Njim. Pilatova žena nije bila Hebrejka, ali dok je u svom snu promatrala Isusa, nije nimalo posumnjala u Njegov karakter ili poslanje. Znala je da je On nebeski Knez. Vidjela ga je na suđenju u sudskoj dvorani. Vidjela mu je ruke čvrsto vezane poput ruku nekog zločinca. Vidjela je Heroda i njegove vojnike kako obavljaju svoje strašno djelo. Čula je svećenike i poglavare, ispunjene zavišću i zlobom, kako bijesno optužuju. Čula je riječi: ‘Mi imamo Zakon i po Zakonu našem valja da umre.’ Vidjela je Pilata kako predaje Isusa da ga šibaju, premda je izjavio: ‘Nikakve krivnje ne nalazim na ovome čovjeku.’ Čula je presudu koju je izrekao Pilat i vidjela ga je kako predaje Krista Njegovim ubojicama. Vidjela je križ podignut na Golgoti. Vidjela je zemlju obavijenu tamom i čula tajanstveni uzvik: ‘Svrši se!’ Njezinom pogledu nametnuo se još jedan prizor. Vidjela je Krista kako sjedi na velikom bijelom oblaku, dok se Zemlja ljulja u prostoru, i njegove ubojice kako bježe od Njegove slave. Probudila se s uzvikom užasa i odmah napisala Pilatu riječi opomene.” — *Želja vjekova*, str. 732.

b. U pokušaju oslobođanja Isusa, koju je ideju Pilat ponudio rulji? Marko 15:6–10.

(Mk 15:6-8) A o blagdanu bi im puštao jednoga uznika, koga god bi iskali. A bijaše jedan zvan Baraba, utamničen s pobunjenicima koji su u pobuni počinili ubojstvo. Mnoštvo poviče i poče iskati da učini kako im je uvijek činio. (Mk 15:9-10) A Pilat im odgovori govoreći: »Hoćete li da vam pustim kralja židovskoga?« Znao je naime da su ga velesvećenici predali iz zavisti.

“Bio je običaj da se na ovaj blagdan oslobodi jedan zatvorenik koga narod izabere. Običaj je bio neznabožačkog podrijetla; u njemu nije bilo ni trunke pravičnosti, ali Hebreji su ga vrlo cijenili. U to vrijeme rimske vlasti držale su jednog zatvorenika osuđenog na smrt koji se zvao Baraba. Ovaj se čovjek izdavao za Mesiju. Tvrdio je da ima vlast na svijetu uspostaviti nov poredak, da ga usmjeri u dobrom pravcu. Pod sotonskom je obmanom tvrdio da mu pripada sve što može zadobiti krađom i pljačkom. Činio je čudesna djela sotonskom silom, stekao u narodu mnogo pristaša i izazvao pobune protiv rimske vlasti. Pod plaštem vjerskog oduševljenja bio je okorjeli i opaki zlikovac, sklon pobuni i nasilju. Dajući narodu da izabere između ovog čovjeka i nevina Spasitelja, Pilat se nadao da će potaknuti osjećaj za pravdu. Nadao se da će zadobiti njihovu naklonost prema Kristu nasuprot svećenicima i poglavarima.” — *Želja vjekova*, str. 733.

a. Što su svećenici učinili kako bi osigurali Kristovu osudu - i što je to u konačnici značilo za njih? Matej 27:20.

(Mt 27:20) No velesvećenici i starješine nagovoriše svjetinu da zaišće Barabu, a Isusa da pogube.

b. Na Pilatovo iznenađenje, koju je konačnu odluku mnoštvo donijelo? Matej 27:21–23; Ivan 18:39, 40.

(Mt 27:21–23) A upravitelj im, odgovorivši, reče: »Kojega od ove dvojice hoćete da vam pustim?« Oni pak rekoše: »Barabu!« Reče im Pilat: »Što dakle da učinim s Isusom zvanim Krist?« Svim rekoše: »Neka serazapne!« Noupavitelj kazao: »Tašto je zloučinio?« A on i još jačevikah govoreći: »Neka serazapne!« (Iv 18:39) »A u vas je običaj da vam o Pashi jednoga pustim. Hoćete li dakle da vam pustim kralja židovskoga?« (Iv 18:40) Nato svi opet povikaše govoreći: »Ne toga, nego Barabu!« A Baraba bijaše razbojnik.

”Što da onda učinim s Isusom zvanim Mesija?” upitao je Pilat. Ponovno je uskomešano mnoštvo zaurloalo nalik zlim duhovima. Pravi demoni u ljudskom obliku bili su u mnoštvu, i što se drugo moglo očekivati do odgovor: ”Neka se razapne!” — *Želja vjekova, str. 733.*

”Tako su židovski starješine napravile svoj izbor. Njihova odluka zabilježena je u knjizi koju je Ivan vidio u ruci Onoga koji sjedi na prijestolju, u knjizi koju nijedan čovjek ne može otvoriti. U svoj svojoj optužujućoj snazi ova odluka pojavit će se pred njima onoga dana kad knjigu otvori Lav iz plemena Judina.

Židovski narod je njegovao ideju da su oni miljenici Neba i da će uvijek uživati čast predstavljanja Božje Crkve. Mi smo djeca Abrahamova, tvrdili su oni, i tako im je čvrst izgledao temelj njihovog blagostanja da su bili spremni prkositi i Nebu i zemlji ako im se pokušaju oduzeti njihova prava. Međutim, živjeti u nevjeri, pripremali su se za osudu Neba i za odvajanje od Boga.” — *Kristove priče, str. 294.*

c. Kako se ova scena ponavlja danas - i koja je naša uloga u njoj? Jošua 24:15.

(Još 24:15) No ako u vašim očima bude zlo služiti Gospodu, izaberite sebi danas komu ćete služiti: hoćete li bogovima kojima su oci vaši služili dok bijahu s onu stranu Rijeke ili pak bogovima Amorejaca u čijoj zemlji ti prebivaš? Ali ja i moj dom služit ćemo Gospodu.«

”[Sotona] je pun gnjeva jer ne može svezati Božji narod u svežnjeve zajedno sa svijetom, kako bi mu iskazali potpunu odanost. Kraljevi, vladari i upravitelji stavili su na sebe žig antikrista i prikazani su kao zmaj koji ide ratovati sa svetima - s onima koji drže Božje zapovijedi i koji imaju vjeru Isusovu. U svom neprijateljstvu prema Božjem narodu, pokazuju se krivima i za izbor Barabe umjesto Krista.” — *Svjedočanstvo za propovjednike, str. 39.*

a. Kako su rimski vojnici sudjelovali Spasiteljevom mučenju i kako je On reagirao? Ivan 19:2, 3; Marko 15:16–19.

(Iv 19:2-3) I vojnici spletoše vijenac od trnja, staviše mu na glavu i zaogrnuše ga grimiznim plaštem. I govorahu: »Zdravo, kralju židovski!« I davahu mu pljuske. (Mk 15:16-19) A vojnici ga odvedu u dvor, to jest u namjesničku palaču, pa sazovu cijelu četu. I obuku mu grimiz te, spletavši trnov vijenac, staviše na nj. I počеше ga pozdravljati: »Zdravo, kralju židovski!« I udarahu ga trskom po glavi, i pljuvahu na nj, i klanjahu mu se prigibajući koljena.

„Čudite se, Nebesa! I zapanji se, Zemljo! Gledajte mučitelja i mučenog! Pomahnitala svjetina opkolila je Spasitelja svijeta. Ruganje i ismijavanje miješaju se s nepristojnim psovka i huljenjem. Neosjetljiva svjetina podsmjehuje se Njegovu skromnu podrijetlu i jednostavnom životu. Rugaju se Njegovoj tvrdnji da je Božji Sin, a prostačke šale i uvredljivo podrugivanje prelaze s usana na usne.

Sotona predvodi svirepu svjetinu u njezinu zlostavljanju Spasitelja. Namjeravao Ga je, ako je moguće, navesti na osvetu ili Ga natjera da se čudom oslobodi i tako sruši plan spasenja. Samo jedna mrlja u Njegovom ljudskom životu, jedan neuspješan pokušaj Njegove ljudske prirode da podnese tu strašnu kušnju, i Božje Janje bi bilo nesavršena žrtva, a čovjekovo otkupljenje promašaj. Međutim, On koji je mogao zapovjediti da Mu dođu u pomoć nebeske vojske On koji je mogao otjerati i zastrašiti svjetinu otkrivanjem sjaja Njegovog božanskog veličanstva u savršenom se miru podčinio najsurovijim uvredama i ruženju.“ — *Želja vjekova, str. 734.*

b. Nakon što je dao bičevati Krista pred narodom, što je Pilat objavio? Ivan 19:4, 5.

(Iv 19:4) Tada Pilat ponovno izađe van i reče im: »Evo vam ga izvodim da znate da na njemu ne nalazim nikakve krivnje.« (Iv 19:5) Izađe tada Isus van noseći trnov vijenac i grimizni plašt. I reče im Pilat: »Evo čovjeka!«

„Tu je stajao Božji Sin, noseći haljinu poruge i trnov vijenac. Obnažen do pojasa, Njegova leđa bila su u dugim, strašnim modricama iz kojih je neprekidno tekla krv. Iscrpljenost i bol ogledali su se na okrvavljenu licu; Njegov izgled nikada nije bio ljepši nego tada. Spasiteljevo lice nije bilo izmijenjeno pred Njegovim neprijateljima. Svakom crtom izražavao je blagost, spokojstvo i najnježniju samilost prema svojim surovim neprijateljima. U Njegovom ponašanju nije bilo kukavičke slabosti, već snage i dostojanstva dugog trpljenja. Zatvorenik je kraj Njega bio dojmjliva suprotnost. Svaka crta Barabinog lica odavala je okorjelog razbojnika kakav je doista i bio. Suprotnost je govorila svakom promatraču. Neki od nazočnih su plakali. Dok su gledali Isusa, njihova su srca bila ispunjena suosjećanjem. Čak su i svećenici i poglavari bili osvjedočeni da je doista ono što je za sebe tvrdio.“ — *Želja vjekova, str. 735.*

a. Kakav nedosljedan prijedlog je Pilat dao Židovima - i koja ga je izjava ispunila strahom? Ivan 19:6-8.

(Iv 19:6) Kad ga dakle vidješe, velesvećenici i stražari povikaše govoreći: »Raspni, raspni!« Pilat im reče: »Uzmite ga vi i raspnite, jer ja na njemu ne nalazim krivnje.« (Iv 19:7) Odgovore mu Židovi: »Mi imamo Zakon, i po našem Zakonu mora umrijeti jer se pravio Sinom Božjim.« (Iv 19:8) Kada dakle Pilat ču ovu riječ, još više se uplaši

“Pilat je bio zaprepašten. Nije imao pravu predodžbu o Kristu i Njegovoj misiji, ali je imao nejasnu vjeru u Boga i bića uzvišenija od ljudskog roda. Misao koja je ranije prošla kroz njegov um sad je dobila određeniji oblik. Pitao se ne stoji li pred njim možda božansko biće, obučeno u purpurnu haljinu poruge i okrunjeno vijencem od trnja.” — *Želja vjekova, str. 736.*

b. Koji se razgovor odvio između Isusa i Pilata? Ivan 19:9-11.

(Iv 19:9) pa ponovno uđe u namjesničku palaču i reče Isusu: »Odakle si ti?« No Isus mu ne dade odgovora. (Iv 19:10) Tada mu reče Pilat: »Zar meni ne govoriš? Ne znaš li da imam vlast razapeti te i da imam vlast pustiti te?« (Iv 19:11) Isus odgovori: »Ne bi imao nikakve vlasti nada mnom da ti nije dano odozgo. Zbog toga onaj koji me predaje tebi ima veći grijeh.«

c. Koji je neiskren argument Židova naveo Pilata da kukavički popusti njihovom zahtjevu? Ivan 19:12-16. Tko je zaslužio najveću krivnju za ovaj zločin?

(Iv 19:12-14) Od toga časa Pilat ga je nastojao pustiti. No Židovi vikahu govoreći: »Ako ovoga pustiš, nisi prijatelj caru! Svatko tko se pravi kraljem, protivi se caru!« Stoga Pilat, čuvši ovu riječ, izvede Isusa i sjede na sudački stolac na mjestu zvanom Pločnik, a hebrejski Gabata. A bijaše priprava za Pashu, i oko šeste ure. I reče Židovima: »Evo kralja vašega!« (Iv 19:15-16) A oni povikaše: »Smakni! Smakni! Raspni ga!« Reče im Pilat: »Kralja vašega da razapnem?« Odgovore velesvećenici: »Nemamo kralja osim cara.« Tada im ga dakle preda da se razapne. A Isusa uzeše i odvedoše.

“Pilat je popustio zahtjevima svjetine. Radije je predao Isusa da bude raspet nego se izložio opasnosti da izgubi svoj položaj. Ali unatoč njegovom oprezu, upravo ono čega se bojao kasnije ga je snašlo. Oduzete su mu počasti, bio je zbačen s visokog položaja i, mučen grižnjom savjesti i povrijeđenom gordošću, ubrzo nakon raspeća okončao je svoj život. Tako će svi koji rade kompromise s grijehom primiti samo žalost i propast.” — *Želja vjekova, str. 738.*

“Najveća krivnja i najteža odgovornost pripada onima koji su zauzimali najviša mjesta u narodu, čuvarima svetih vrijednosti koje su sad tako nečasno izdavali.” — *Želja vjekova, str. 737.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 31. listopada

1. Koje Pilatove osobine možda i ja pokazujem?
2. Koliko sam često, poput Pilata, ignorirao uvjerljivo upozorenje?
3. Kako bih ja postupio pod pritiskom s kojim se Pilat suočio?
4. Koje sredstvo je Pilat koristio kako bi pokušao Isusa osloboditi?
5. Tko je kriv za smrt Sina Božjega - i zašto?

Golgota

STIH ZA UPAMTITI: "Krist nas otkupi od prokletstva Zakona, postavši za nas prokletstvom. Jer pisano je: Proklet svaki koji visi na drvetu," (Galaćanima 3:13).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstvo, knj. 2, str. 200–215.*

"Adam i Eva su morali izaći iz Edena. Krist, naša Zamjena, trebao je patiti izvan Jeruzalema. On je umro izvan gradskih vrata, na mjestu na kome su pogubljivali zločince i ubojice" — *Želja vjekova, str. 741.*

1. ULOGA VOJNIKA

Nedjelja, 2. studenog

a. Nakon što je Pilat predao Isusa rimskim vojnicima, što su oni učinili? Matej 27:27–30.

(Mt 27:27) Onda upraviteljevi vojnici uvedoše Isusa u namjesničku palaču i skupiše oko njega cijelu četu. (Mt 27:28) Svukoše ga pa ga zaogrnuše purpurnim plaštem. (Mt 27:29) Spletoše vijenac od trnja i staviše mu na glavu, i trsku u desnicu njegovu. Padoše pred njim na koljena te mu se izrugivahu govoreći: »Zdravo, kralju židovski!« (Mt 27:30) I pljunuvši na nj, uzeše trsku te ga udarahu po glavi.

b. Kamo su vojnici odveli Isusa nakon što su ga javno ponižavali? Matej 27:31; Ivan 19:17. Tko ih je još pratio?

(Mt 27:31) I kad mu se izrugaaše, svukoše s njega plašt i obukoše mu haljine njegove, pa ga odvedoše da ga razapnu.

(Iv 19:17) I noseći svoj križ, izađe na mjesto zvano Lubanjsko, koje se hebrejski zove Gulgota,

"Krist, dragocjeni Sin Božji, bio je izveden, a križ je položen na Njegova ramena. Svaki Njegov korak ostavlja trag krvi koja teče iz Njegovih rana. Uz pratnju golemog mnoštva ogorčenih neprijatelja i bezosjećajnih promatrača, vode Ga na raspeće...

Njegovi tužni učenici slijede Ga izdaleka, iza krvožednog mnoštva." — *Svjedočanstvo, knj. 2, str. 208.*

"Vijest o Njegovoj presudi proširila se po cijelom Jeruzalemu, i ljudi iz svih društvenih slojeva i položaja u gomilama su se stjecali prema mjestu raspeća. Svećenici i poglavari obvezali su se obećanjem da neće zlostavljati Kristove sljedbenike ako im On bude predan, pa su se učenici i vjerni iz grada i okolice pridružili mnoštvu što je slijedilo Spasitelja." — *Želja vjekova, str. 741.*

a. Opišite Kristovo fizičko stanje kada je križ stavljen na Njega - i intervencija koja je izvršena kako bi se mogao nastaviti put prema Golgoti. Matej 27:32.

(Mt 27:32) Izlazeći, nađoše nekog čovjeka, Cirenca, imenom Šimun, i prisiliše ga da mu ponese križ.

“Od pashalne večere sa svojim učenicima, [Isus] nije ništa jeo ni pio. Bio je u smrtnim mukama boreći se sa sotonskim silama u Getsemanskom vrtu. Podnio je bol izdaje i vidio svoje učenike kako Ga napuštaju i bježe. Bio je vođen Ani, zatim Kaifi i onda Pilatu. Od Pilata bio je poslan Herodu, a onda vraćen Pilatu. Podnosio je pogrdu za pogrdom, ismijavanje za ismijavanjem; dva puta bio je išiban, cijele te noći nizali su se prizori koji su do krajnjih granica iskušavali čovjekovu dušu. Krist nije popustio. Nije izgovorio nijednu riječ koja ne bi bila na slavu Bogu. Tijekom cjelokupne sramne sudske farse držao se odlučno i dostojanstveno. Ali kad je nakon drugog šibanja na Njega položen križ, ljudska priroda više nije mogla podnijeti. Onesviješten je pao pod teretom...

U to vrijeme neki stranac, Šimun iz Cirene, vraćajući se iz polja, sreo je mnoštvo... Zastao je čudeći se ovom prizoru, i pošto je izrazio sućut, zgrabili su ga i stavili križ na njegova ramena.

Šimun je slušao o Isusu. Njegovi sinovi povjerovali su u Spasitelja, ali on sam nije bio učenik. Nošenje križa do Golgote bio je blagoslov za Šimuna i on je uvijek nakon toga bio zahvalan za ovu providnost. To ga je povelu da dragovoljno izabere Kristov križ i uvijek radosno stoji pod njegovim teretom.” — *Želja vjekova, str. 742.*

b. Kad je čuo riječi suosjećanja, što je Isus prorekao? Luka 23:27-31.

(Lk 23:27) A slijedilo ga je veliko mnoštvo puka i žena koje su i plakale i naricale za njim. (Lk 23:28) A Isus se okrenu prema njima te reče: »Kćeri jeruzalemske, ne plaćite nada mnom, nego nad sobom plaćite i nad djecom svojom. (Lk 23:29) Jer, evo, dolaze dani u koje će se reći: ‘Blažene nerotkinje i utrobe koje ne rodiše i grudi koje ne dojiše.’ (Lk 23:30) Tada će početi govoriti gorama: ‘Padnite na nas!’ i brdima: ‘Pokrijte nas!’ (Lk 23:31) Jer ako to čine sa zelenim stablom, što li će biti sa suhim?»

“Krist je gledao u budućnost u vrijeme razorenja Jeruzalema. U tom strašnom prizoru, mnoge od onih koje sad plaču nad Njim poginut će zajedno sa svojom djecom.

U uništenju nepokajana grada [Isus] je vidio znamenje konačnog uništenja koje će doći na svijet. Rekao je: ‘Tada će se dovikivati gorama: ‘Padnite na nas!’ a brežuljcima: ‘Pokrijte nas!’ Ako se, dakle, tako radi sa zelenim drvetom, što će biti sa suhim?’ Živim, zelenim drvetom Isus je prikazao sebe, nevinog Otkupitelja. Bog je dopustio da Njegov gnjev zbog prijestupa padne na Njegovog ljubljenog Sina. Isus je zbog ljudskih grijeha trebao biti raspet. Kakve će tada patnje snositi grješnik koji i dalje nastavi griješiti?” — *Želja vjekova, str. 743.*

a. Opišite prizor s Golgote i kako je on slamao srce Isusovoj majci. Matej 27:33, 34; Ivan 19:18, 25.

(Mt 27:33) I kad dođoše na mjesto zvano Golgota, što znači »Lubanjско mjesto«, (Mt 27:34) dadoše mu piti ocat pomiješan sa žuči. I okusivši, ne htijaše popiti. (Iv 19:18) gdje razapeše njega i s njim drugu dvojicu, s jedne i druge strane, a Isusa u sredini. (Iv 19:25) A kod križa Isusova stajahu njegova majka i sestra njegove majke te Marija, žena Klopina, i Marija Magdalena.

”Stigavši na gubilište, zarobljenike su vezali uz oruđa za mučenje. Dva razbojnika su se otimala iz ruku onih koji su ih polagali na križ; ali Isus se nije opirao. Isusova majka oslanjajući se na Ivana, ljubljenog učenika, stopama svog Sina išla je do Golgote. Vidjela Ga je kako se onesvjestio pod težinom križa čeznula da pridrži Njegovu ranjenu glavu i obriše to čelo koje se nekad oslanjalo na njezine grudi. Ali joj ova tužna prednost nije bila pružena. Zajedno s učenicima još je uvijek gajila nadu da će Isus pokazati svoju silu i osloboditi se od svojih neprijatelja. Klonula srca sjećala se Njegovih riječi kojima je proricao svaki od prizora koji su se sad odigravali. Gledajući razbojnike koje su vezivali za križ, u dubokoj se boli pitala: Zar će Onaj koji je mrtvima davao život dopustiti da Ga raspnu? Zar će Božji Sin dopustiti da bude tako surovo ubijen? Mora li napustiti svoju vjeru da je Isus Mesija? Mora li gledati Njegovu sramotu i bol, nemajući čak ni mogućnost da Mu pomogne u Njegovoj muci? Vidjela je Njegove ruke pružene po križu; donijeli su čekić i klinove, i dok su oštri vrhovi probijali nježno tijelo, ojađeni učenici povelili su gotovo onesviještenu Isusovu majku dalje od ovog svirepog prizora.” — *Želja vjekova, str. 744.*

b. Kojim su postupkom vojnici ispunili još jedan proročanski detalj o Isusu? Uporedite Psalam 22:16–18 s Ivan 19:23, 24.

(Ps 22:16) Sve bih kosti svoje izbrojiti mogao: oni gledaju i bulje u mene. (Ps 22:17) Halje moje oni među sobom dijele i za odjeću moju kocku bacaju. (Ps 22:18) Ali ti ne budi daleko od mene, Gospodine: snago moja, u pomoć mi pohitaj. (Iv 19:23) Stoga vojnici, kad razapeše Isusa, uzeše haljine njegove te načiniše četiri dijela — svakomu vojniku po dio. Uzeše i donju haljinu. A donja haljina bijaše nešivena, cijela od vrha istkana. (Iv 19:24) Rekoše stoga jedan drugomu: »Ne derimo je, nego bacimo kocku za nju, pa čija bude«, da se ispuni Pismo koje kaže: Razdijeliše među sobom haljine moje i za odjeću moju baciše kocku. Vojnici dakle baš to i učiniše.

”Vjekovima prije raspeća Spasitelj je preorekao kako će se postupati s Njim... Proročanstvo koje se odnosilo na Njegovu odjeću ispunilo se bez savjeta ili uplitanja prijatelja ili neprijatelja Raspetoga. Njegove su haljine dane vojnicima koji su Ga položili na križ. Krist je čuo prepirku ljudi dok su između sebe dijelili odjeću. Njegova je košulja bila istkana bez ijednog šava i stoga su kazali: 'Ne parajmo je, već bacimo za nju kocku komu će pripasti!'” — *Želja vjekova, str. 746.*

a. Koji je trojezični natpis postavljen na križ po Pilatovom nalogu? Ivan 19:19, 20. Kako su reagirali židovski vođe? Ivan 19:21, 22.

(Iv 19:19) A napisao Pilat i natpis pa stavi na križ. A bijaše napisano: Isus Nazarećanin, kralj židovski. (Iv 19:20) Taj su dakle natpis pročitali mnogi od Židova, jer je mjesto gdje je Isus bio razapet bilo blizu grada. A bijaše napisano hebrejski, grčki i latinski. (Iv 19:21) Govorahu nato Pilatu velesvećenici židovski: »Nemoj pisati: 'Kralj židovski', nego da onaj reče: 'Kralj sam židovski.'« (Iv 19:22) Pilat odgovori: »Što napisah, napisah!«

“Ovaj je natpis razljutio Hebreje. U Pilatovoj su sudnici vikali: ‘Razapni ga!’ ‘Mi nemamo drugoga kralja osim cara.’ (Ivan 19:15) Izjavili su da je izdajnik tko god nekog drugog priznaje za kralja. Pilat je zapisao osjećaj koji su mu izrazili. Nije spomenut nikakav prijestup, osim da je Isus hebrejski kralj. Natpis je, zapravo, bio priznavanje podaničke pokornosti Hebreja rimskoj sili. On je proglašavao da će oni osuditi na smrt svakoga tko bi se usudio nazvati kraljem Izraela. Svećenici su se prevarili. Kad su kovali zavjeru kako da ubiju Krista, Kaifa je izjavio da je dobro da jedan čovjek umre kako bi se spasio narod. Sad je otkriveno njihovo licemjerstvo. Da bi uništili Krista, bili su spremni žrtvovati čak i opstanak svog naroda.

Svećenici su uvidjeli što su učinili, pa su zamolili Pilata da promijeni natpis. Kazali su: ‘Neka ne ostane napisano ‘kralj židovski’, nego: ‘Ovaj je tvrdio: kralj sam židovski.’ Međutim, Pilat ljut na sebe zbog svoje ranije slabosti, potpuno je prezirao ljubomorne i lukave svećeničke vođe. Hladno je odgovorio: ‘Što sam napisao, ostaje napisano!’

Jedna sila viša od Pilata ili Hebreja upravljala je postavljanjem ovog natpisa iznad Isusove glave. Po Božjoj providnosti Natpis je trebao potaknuti ljude na razmišljanje i istraživanje Svetoga pisma. Mjesto na kojem je Isus bio raspet bilo je blizu grada. U to vrijeme tisuće ljudi iz svih zemalja nalazile su se u Jeruzalemu pa je natpis kojim je Isus iz Nazareta proglašen za Mesiju privlačio njihovu pozornost. To je bila živa istina ispisana rukom koju je vodio Bog.” — *Želja vjekova, str. 745, 746.*

b. Za što se Isus molio na križu - i koga je to uključivalo? Luka 23:34.

(Lk 23:34) A Isus govoraše: »Oče, oprosti im jer ne znaju što čine!« I dijeleći haljine njegove, baciše kocku.

“Kristova molitva za neprijatelje obuhvatila je ovaj svijet. Ona prima svakog grješnika koji je živio ili koji će živjeti od početka svijeta do kraja vremena. Na svima njima počiva krivnja za raspeće Božjega Sina. Svima se besplatno nudi oprost. Tko god hoće može imati mir s Bogom i naslijediti vječni život.” — *Želja vjekova, str. 745.*

a. Navedite jedan aspekt plemenitog primjera koji nam je Isus ostavio. Ivan 19:26, 27.

(Iv 19:26) Kada dakle Isus ugleda majku i učenika kojega je ljubio gdje stoji pokraj nje, reče majci svojoj: »Ženo, evo ti sina!« (Iv 19:27) Zatim reče učeniku: »Evo ti majke!« I od onog časa uze je učenik u svoj dom.

"A sad, čak i u svojim posljednjim samrtnim mukama, [Isus] se sjetio potreba svoje majke, ucviljene udovice. Isti duh vidjet će se u svakom učeniku našega Gospodina. Oni koji slijede Krista, smatrat će da je dio njihove vjere poštovanje i staranje za roditelje." — *Želja vjekova*, str. 752.

b. Koga je Isus spasio u posljednjim trenucima svoje žrtve? Luka 23:39–43. Koje je bilo značenje Isusovog posljednjeg uzvika? Ivan 19:30.

(Lk 23:39) A jedan ga je od obješenih zločinaca obasuo pogrdama govoreći: »Ako si ti Krist, spasi sebe i nas!« (Lk 23:40) A drugi ga, odgovorivši, prekoravaše govoreći: »Zar se ni Boga ne bojiš, ti što si pod istom kaznom? (Lk 23:41) Pa mi smo doista ovdje po pravdi jer primamo što smo zaslužili za to što smo učinili. No ovaj nije nikakva zla učinio.« (Lk 23:42) I govoraše Isusu: »Sjeti me se, Gospodine, kada dođeš u kraljevstvo svoje.« (Lk 23:43) I reče mu Isus: »Zaista, kažem ti danas, ćeš sa mnom biti u raju.« (Iv 19:30) Kada dakle Isus uze ocat, reče: »Svršeno je!« I prignuvši glavu, predade duh.

"U drevnim tekstovima nije bilo interpunkcijskih znakova. Zarez [u Luki 23:43] mogao je ići prije ili poslije riječi 'danas'." — *Bible From the Ancient Eastern Text*, str. 1049.

"Kad je glasni uzvik 'Svršeno je!' sišao s Kristovih usana, svećenici su vršili službu u Hramu. To je bilo vrijeme večernje žrtve. Janje koje je predstavljalo Krista dovedeno je da bude zaklano. Obučen u svoju simboličnu i lijepu odjeću, svećenik je stajao s podignutim nožem, kao i Abraham kad se spremao da žrtvuje svog sina. Narod je pažljivo promatrao. Ali se zemlja tresla i podrhtavala zato što se približavao sam Gospodin. Uz zvuk razdiranja, nevidljiva ruka razderala je od vrha do dna unutarnju zavjesu Hrama, otkrivajući pogledu mnoštva mjesto koje je nekad bilo ispunjeno Božjom prisutnošću...

Zavladali su strah i zbrka. Svećenik se pripremao da zakolje žrtvu, ali nož je ispao iz njegove onemoćale ruke i janje je pobjeglo. Predslika je našla svoje ispunjenje u smrti Božjeg Sina. Prinesena je velika žrtva. Put u Svetinju nad svetinjama bio je otvoren. Za sve je pripremljen novi i živi put." — *Želja vjekova*, str. 756, 757.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 7. studenog

1. Kako su rimski vojnici postupali s Isusom prije nego što su ga odveli na raspeće?
2. Kako je Isus pokazao da misli na druge čak i na putu do Golgote?
3. Opišite proročanstva koja su se ispunila prilikom Isusovog raspeća.
4. Kako se Isus molio za mene dok je visio na križu?
5. Što je značio Isusov uzvik "Svršeno je?"

Isusov pokop i uskrsnuće

STIH ZA UPAMTITI: “I odrediše mu grob sa zločincima, ali je u smrti svojoj bio s bogatašima; jer nikakva on ne učini nasilja niti se nađe prijevare na ustima njegovim.” (Izaija 53:9).

Predlažemo da pročitate: *Odabrane poruke, knj. 1, str. 301–303.*

“Isus nije predao svoj život dok nije dovršio djelo koje je došao učiniti; i uz posljednji dah je uzviknuo: ‘Svršeno je!’” — *The Story of Redemption, str. 226, 227.*

1. VJEČNA USTANOVA

Nedjelja, 9. studenog

- a. Koja je božanska ustanova bila posvećena i pri stvaranju i otkupljenju svijeta, a ostat će posvećena i kroz cijelu vječnost? Postanak 2:1–3; Luka 23:52–56.**

(Post 2:1–3) Tako bude dovršeno nebo i zemlja i sva vojska njihova. A sedmoga dana dovrši Bog djelo svoje što ga učini. I počinu u sedmi dan od svega djela svojega što ga učini. I blagoslovi Bog sedmi dan i posveti ga, jer u taj dan počinu od svega djela svojega što ga stvori i učini Bog. (Lk 23:52) taj pristupi Pilatu te zaiska tijelo Isusovo. (Lk 23:53) Skine ga i uvije ga u platno pa ga položi u isklesan grob u koji još nitko ne bijaše položen. (Lk 23:54) A bijaše dan Priprave i subota je svitala. (Lk 23:55) A pratile su to i žene koje su s Isusom došle iz Galileje: promotriale su grob i kako je položeno tijelo njegovo. (Lk 23:56) A kad se vratiše, pripraviše miomirise i pomasti. I u subotu mirovahu po propisu.

“U početku, nakon svog djela stvaranja, Otac i Sin su se odmarali u subotu. Kad se ‘dovršio nebo i zemlja sa svom svojom vojskom’ (Postanak 2:1), Stvoritelj i sva nebeska bića radovali su se promatrajući slavni prizor. Tada, ‘dok su klicale zvijezde jutarnje i Božji uzvikivali sinovi’. (Job 38:7) Sad se Isus odmarao od djela otkupljenja, pa premda je vladala žalost među onima koji su Ga voljeli na Zemlji, na Nebu je bila radost. Slavno je obećanje budućnosti u očima nebeskih bića. Obnovljeno stvaranje, otkupljenje ljudskog roda, koji je pobijedio grijeh i nikada više ne može pasti to su vidjeli Bog i anđeli kao plod Kristova dovršena djela... ‘Onoga koga nebo treba da pridrži do vremena sveopće obnove koju je Bog nagovijestio odavno preko svojih svetih proroka.’ (Djela 3:21) Subota stvaranja, dan kad je Isus ležao i odmarao se u Josipovom grobu, bit će još uvijek dan odmora i radosti. Nebo i Zemlja sjedinit će se u slavljenju ‘od subote do subote’ (Izaija 66:23) a mnoštvo spašenih u radosnom obožavanju klanjat će se Bogu i Janjetu.” — *Želja vjekova, str. 769, 770.*

a. Koje dvije utjecajne osobe su preuzele odgovornost Spasiteljevog pokopa? Ivan 19:38–42; Izaija 53:9.

(Iv 19:38–41) A nakon toga Josip iz Arimateje, koji je bio učenik Isusov, ali tajni, zbog straha od Židovâ, zamoli Pilata da uzme tijelo Isusovo. I Pilat dopusti. Dođe dakle i uzme tijelo Isusovo. A dođe i Nikodem, koji je ono prije noću bio došao k Isusu, noseći oko sto libri mješavine smirne i aloja. Uzmu dakle tijelo Isusovo te ga, kako je u Židovâ običaj ukapati, oviju u povoje s mionirisa. A na mjestu gdje je bio razapet bijaše vrt, i u vrtu novi grob u koji još nitko ne bijaše položen. (Iv 19:42) Ondje dakle zbog židovske Priprave, budući da grob bijaše blizu, polože Isusa. (Iz 53:9) I odrediše mu grob sa zlotvorima, ali je u smrti svojoj bio s bogatašima; jer nikakva on ne učini nasilja niti se nađe prijevare na ustima njegovim.

“U ovoj neprilici učenicima su pritekli u pomoć Josip iz Arimateje i Nikodem. Obojica su poznavali Pilata i bili članovi Velikog vijeća. Obojica su bili bogati i utjecajni ljudi. Oni su bili odlučni u tome da Kristovo tijelo treba imati dostojan pokop.” — *Želja vjekova*, str. 773.

b. Što je zaokupljalo misli židovskih vođa te subote i koje su mjere poduzeli? Matej 27:62–66.

(Mt 27:62–66) A sutradan, to jest dan nakon Priprave, okupiše se velesvećenici i farizeji kod Pilata govoreći: »Gospodaru, sjetismo se da onaj varalica reče još za života: ‘Nakon tri dana uskrsnut ću.’ Zapovjedi dakle da se grob osigura sve do trećega dana, da ne bi noću došli učenici njegovi, ukrali ga te rekli puku: ‘Uskrsnuo je od mrtvih!’, pa bude posljednja zabluda gora od prve.« A Pilat im kaza: »Imate stražu! Idite, osigurajte kako znate!« A oni odu, osiguraju grob sa stražom i zapečate kamen.

“U subotu su [židovski vođe] imali malo odmora. Premda nikada ne bi prestupili prag neznabožaca iz straha od oskvrnuća, ipak su održali savjetovanje o Kristovom tijelu. Smrt i grob moraju zadržati onoga koga su oni raspeli... Svećenici su dali upute za osiguranje grobnice. Veliki kamen postavljen je ispred otvora. Preko ovog kamena postavili su uže, pričvršćujući krajeve za stijenu i zapečaćujući ih rimskim pečatom. Kamen se nije mogao pomaknuti a da se ne slomi pečat. Straža od stotinu vojnika, postavljena oko groba, lako je mogla spriječiti svakog nepozvanog da se oko njega bavi. Svećenici su učinili sve što su mogli da bi zadržali Kristovo tijelo tamo gdje je bilo položeno. Isus je bio tako sigurno zapečaćen u svom grobu, kao da je trebao tu ostati za sva vremena.” — *Želja vjekova*, str. 777, 778.

c. Koje se proročanstvo ispunilo kroz ovu zavjeru zapečaćivanja grobnice? Psalam 2:1–4.

(Ps 2:1) Zašto se razbjesniše narodi i puci ispraznosti snuju? (Ps 2:2) Digoše se kraljevi zemaljski i vladari se udružiše zajedno protiv Gospoda i protiv Pomazanika njegova: (Ps 2:3) »Raskinimo sveze njihove i zbacimo sa sebe užad njihovu!« (Ps 2:4) Smije se onaj koji na nebesima stoluje, Gospodin se njima podsmjehuje.

“Upravo ovi napori uloženi da se spriječi Kristovo uskrsnuće najuvjerljiviji su dokazi koji ga potvrđuju. Ukoliko je veći bio broj vojnika postavljenih oko groba, utoliko će moćnije biti svjedočanstvo da je On uskrsnuo... Rimski stražari i rimsko oružje bili su nemoćni da Gospodara života zadrže u grobu. Približio se trenutak Njegova oslobođenja.” — *Želja vjekova*, str. 778.

a. Što se dogodilo ujutro prvog dana u tjednu? Matej 28:2–4.

(Mt 28:2) Kad gle, nastade silan potres, jer anđeo Gospodnji siđe s neba, pristupi, otkotrlja kamen s vrata te sjede na njega. (28:3) A lice njegovo bijaše kao munja i ruho njegovo bijelo kao snijeg. (28:4) A stražari uzdrhtaše od straha pred njim i postadoše kao mrtvi.

“Anđeli, ‘silni krjepošću’, čuvali su grob i čekali da dobrodošlicom pozdrave Kneza života...

A sada, svećenici i poglavari, gdje je sila vaših stražara? Hrabri vojnici koji se nisu nikada bojali ljudske sile, sad su bili zarobljeni bez mača i koplja. Lice koje su sada gledali nije lice nekog smrtnog ratnika, već lice najmoćnijeg u Gospodnjoj vojsci. Ovaj vjesnik zauzima položaj s koga je Sotona pao. On je taj koji je objavio Kristovo rođenje na betlehemskim brežuljcima. Zemlja podrhtava prilikom njegova približavanja, vojske tame bježe i dok on odvaljuje kamen; čini se kao da je Nebo sišlo na Zemlju. Vojnici ga gledaju kako uklanja kamen kao neki oblutak i čuju ga kako uzvikuje: “Sine Božji, izadi; Otac Te zove.” Vide Isusa kako izlazi iz groba i čuju Njegovu objavu nad razvaljenim grobom: “Ja sam uskrснуće i život.” Dok izlazi u veličanstvu i slavi, anđeoske vojske duboko se klanjaju pred Otkupiteljem i pozdravljaju Ga dobrodošlicom i pjesmama hvale.” — *Želja vjekova, str. 779, 780.*

b. Kakvo su iznenađenje doživjeli neki od učenika dok su išli prema grobu? Ivan 20:1; Luka 24:1–3.

(Iv 20:1) A u prvi dan tjedna, rano dok je još bila tama, dođe Marija Magdalena do groba i opazi da je kamen maknut s groba.

(Lk 24:1) A u prvi dan tjedna, veoma rano, dođoše na grob noseći miomirise koje su pripravile, i još neki s njima. (Lk 24:2) I nađoše kamen otkotrljan s groba. (Lk 24:3) Uđoše i ne nađoše tijelo Gospodina Isusa.

c. Koju je poruku i upute anđeo dao ženama i kako su one reagirale? Marko 16:5–8.

(Mk 16:5) I ušavši u grob, ugledaju mladića zaogrnutu bijelom haljinom gdje sjedi zdesna. I uplašiše se. (Mk 16:6) A on im reče: »Ne plašite se! Isusa tražite, Nazarećanina, Raspetoga. Uskrсну, nije ovdje! Evo mjesta gdje su ga položili! (Mk 16:7) Nego idite, recite njegovim učenicima i Petru: Ide pred vama u Galileju. Ondje ćete ga vidjeti, kao što vam reče.« (Mk 16:8) One brzo izađoše i pobjegoše od groba, jer ih uhvati trepet i strah. I nikomu ništa ne rekoše, jer se bojahu.

“Dok su se [Ivana, Marija, majka Jakova i Josipa, Saloma i druge žene] zadržavale oko ovog mjesta, iznenađa su primijetile da nisu same. Mladić obučen u sjajne haljine sjedio je kraj groba. To je bio anđeo koji je uklonio kamen. On je uzeo ljudsko obličje da ne bi prestrašio Isusove prijatelje. Ipak, oko njega je još uvijek sjala svjetlost nebeske slave i žene su se uplašile. Okrenule su se da pobjegnu, ali riječi anđela zaustavile su njihove korake.” — *Želja vjekova, str. 788, 789.*

a. Zašto nas entuzijizam učenika - posebno Ivanov - u pogledu značenja praznog groba može nadahnuti? Ivan 20:2-4.

(Iv 20:2) Otrči stoga i dođe k Šimunu Petru i k drugom učeniku, kojega je Isus volio, pa im reče: »Uzeše Gospodina iz groba i ne znamo gdje ga staviše.« (Iv 20:3) Izađu tada Petar i onaj drugi učenik i krenu prema grobu. (Iv 20:4) A trčahu obojica zajedno. I onaj drugi učenik pretrča brže od Petra i dođe prvi do groba.

“Ivan se držao Krista kao što se vinova loza drži čvrstoga stupa. Zbog svog Učitelja hrabro je izdržao opasnosti sudnice i zadržao se u blizini križa; a na vijest da je Krist uskrsnuo, požurio je do groba, u svojoj revnosti nadmašujući čak i naglog Petra.” — *Biblijsko posvećenje, str. 53.*

b. Što možemo naučiti iz primjera reda i dobrog ukusa kojeg je Isus pokazao nakon svog uskrsnuća? Ivan 20:5-7.

(Iv 20:5) I sagnuvši se, opazi povoje gdje leže. Ipak, ne uđe. (Iv 20:6) Tada dođe Šimun Petar koji ga je slijedio pa uđe u grob te ugleda povoje gdje leže (Iv 20:7) i rubac što bijaše na njegovoj glavi, ali nije ležao uz povoje, nego napose svijen na jednome mjestu.

“Krist je sam, tako brižljivo, ostavio tu mrtvačku odjeću. Kad je silni anđeo sišao na grob, Njemu se pridružio i drugi koji je zajedno s ostalima stražio nad Gospodnjim tijelom. Kad je anđeo s Neba uklonio kamen, drugi anđeo je ušao u grob i razriješio ovoje s Isusova tijela. Međutim, Spasiteljeva ruka savila je svaki od njih i stavila ga na određeno mjesto. U očima Onoga koji upravlja i zvijezdom i atomom nema ničeg nevažnog. Red i savršenstvo vide se u svim Njegovim djelima.” — *Želja vjekova, str. 789.*

“Ponavljana djela formiraju navike, navike formiraju karakter, a karakterom se određuje naša sudbina za vrijeme i za vječnost.

Samo vjernošću u malim stvarima duša se može uvježbati da vjerno postupa pod većim odgovornostima.” — *Kristove priče, str. 356.*

c. Koju su poruku stražari prenijeli židovskim vođama? Matej 28:11.

(Mt 28:11) A dok su one odlazile, gle, neki od straže dođoše u grad i javiše velesvećenicima sve što se dogodilo.

“Čudan izgled imali su ti vojnici. Drhtali su od straha i lica su im izgubila boju, te su posvjedočili o Kristovu uskrsnuću. Vojnici su sve ispričali, upravo onako kao što su vidjeli; nisu imali vremena misliti ili ispričati išta osim istine. S bolnim izrazom kazali su: ‘Onaj koji je raspet na križu bio je Božji Sin. Čuli smo anđela koji Ga je proglasio Veličanstvom Neba, Kraljem slave.’” — *Želja vjekova, str. 781.*

5. PRIJEVARA KAKO BI SE IZBJEGLO SUOČAVANJE SA STVARNOŠĆU

Četvrtak, 13. studenog

a. Što su učinili velesvećenici kako bi spriječili širenje vijesti o uskrsnuću? Matej 28:12–15.

(Mt 28:12-15) Ovi se sastaje sa starješinama i održaše vijećanje te dadoše vojnicima velik novac govoreći: »Recite: 'Noću, dok smo mi spavali, dođoše njegovi učenici i ukradoše ga.' I ako se to pročuje pred upraviteljem, mi ćemo ga uvjeriti i učiniti da vi budete bez brige.« A oni, uzevši novac, učiniše kako bijahu poučeni. I ta se priča raširila među Židovima sve do danas.

“Lica svećenika bila su kao lica mrtvacu. Kaifa je pokušao govoriti. Njegove su se usne micale, ali nisu izustile nijednu riječ. Vojnici su se spremali napustiti vijećnicu, kad ih je jedan glas zaustavio. Kaifa je najposlije uspio progovoriti. 'Čekajte, čekajte!' rekao je. 'Nemojte nikome govoriti o onome što ste vidjeli.'"

Tada je vojnicima predloženo da šire lažan izvještaj. 'Kažite,' govorili su svećenici, 'učenici njegovi dođoše noću i ukradoše ga kad smo mi spavali.' Ovdje su se svećenici prevarili. Kako vojnici mogu reći da su učenici ukrali tijelo dok su oni spavali? Da su spavali, kako su mogli to znati? A ako bi se dokazala krađa Kristova tijela, zar ne bi svećenici bili prvi koji bi ih osudili? Ili ako je straža spavala kraj groba, zar ne bi svećenici bili prvi koji bi ih tužili Pilatu?

Vojnici su se užasavali pomisli da na sebe navuku optužbu kako su spavali na dužnosti. To je bio prekršaj koji se kažnjavao smrću. Hoće li lažno svjedočiti, obmanjujući narod i dovodeći svoje živote u opasnost? Zar nisu budno držali svoju zamornu stražu? Kako mogu podnijeti sud i lažno se zakleti čak i iz ljubavi prema novcu?

Da bi ušutkali svjedočanstvo koga su se bojali, svećenici su obećali stražarima da će ih zaštititi, ističući da ni Pilat, kao ni oni ne bi željeli da takav izvještaj kruži. Rimski vojnici prodali su za novac svoje poštenje Hebrejima. Došli su pred svećenike donoseći najpotresniju vijest istine; otišli su natovareni novcem i s lažnim izvještajem na usnama koji su za njih izmislili svećenici." — *Želja vjekova*, str. 781, 782.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 14. studenog

1. Kako mogu pomoći Božjem djelu kao Nikodem i Josip iz Arimateje?
2. Što mogu naučiti iz pažljivo složenih Isusovih povelja u grobu?
3. Kako mogu biti u opasnosti da prodam svoje poštenje i integritet kao rimski vojnici?
4. Ispričajte iskustvo stražara na grobu.
5. Objasnite proturječnosti sadržane u laži svećenika.

Isus se ukazuje učenicima

STIH ZA UPAMTITI: „Učenici se obradovaše vidjevši Gospodina.” (Ivan 20:20, zadnji dio).

Predlažemo da pročitate: *Želja vjekova, str. 788–806; Kristove priče, str. 40–43.*

“Kristova prva zadaća na Zemlji nakon uskrснуća bila je da osvjedoči svoje učenike u svoju neumanjenu ljubav i nježnu brigu za njih.” — *Želja vjekova, str. 793.*

1. ČUDO KOD GROBNICE

Nedjelja, 16. studenog

a. Dok je Marija Magdalena plakala, ona se zaustavila i pogledala u grob. Što je tamo vidjela? Ivan 20:11–13.

(Iv 20:11) A Marija je stajala vani kod groba i plakala. Dok je tako plakala, sagnu se u grob (Iv 20:12) i opazi dvojicu anđela u bjelini kako sjede tamo gdje je bilo položeno tijelo Isusovo: jedan kod glave, a jedan kod nogu. (Iv 20:13) I oni joj rekoše: »Ženo, zašto plačeš?« Reče im: »Uzeše Gospodina mojega i ne znam gdje ga staviše.«

b. Kome se Isus prvome otkrio i kako? Ivan 20:14–18.

(Iv 20:14) I rekavši to, okrene se unazad i ugleda Isusa gdje stoji. A nije znala da je Isus. (Iv 20:15) Reče joj Isus: »Ženo, zašto plačeš? Koga tražiš?« Misleći da je vrtlar, ona mu reče: »Gospodine, ako si ga ti odnio, reci mi gdje si ga stavio i ja ću ga uzeti.« (Iv 20:16) Reče joj Isus: »Marijo!« Okrenuvši se, ona mu reče: »Rabbuni!«, što znači: »Učitelju!« (Iv 20:17) Reče joj Isus: »Ne dotiči me se, jer još nisam uzašao k Ocu svojemu, nego idi k braći mojoj i reci im: 'Uzlazim k Ocu svojemu i Ocu vašemu, i Bogu svojemu i Bogu vašemu.'« (Iv 20:18) Dođe Marija Magdalena i javi učenicima da je vidjela Gospodina i da joj je to rekao.

“Očima zamagljenim od suza, Marija je vidjela lik nekog čovjeka i misleći da je to vrtlar, kazala je: ‘Gospodine... ako si ga ti odnio, reci mi kamo si ga stavio da idem po nj.’ Ako je grobnica ovog bogataša previše počasno mjesto za Isusov ukop, ona će se sama pobrinuti da pronađe mjesto za Njega. Postojao je grob koji je Krist ispraznio svojim glasom, grob u kojem je ležao Lazar. Zar tamo ne bi mogla pronaći mjesto za pogreb svoga Gospodina? Osjećala je da bi joj u njezinoj boli briga za Njegovo dragocjeno, raspeto tijelo donijela veliku utjehu.

Međutim, sad joj je Isus svojim dobro poznatim glasom rekao: “Marijo!” Sad je znala da Onaj koji ju je oslovio nije bio stranac i okrenuvši se ugledala je pred sobom živoga Krista.” — *Želja vjekova, str. 790.*

“Marija je bila prva na grobu nakon Njegova uskrснуća. Marija je prva objavila uskrslrog Spasitelja.” — *Želja vjekova, str. 568.*

a. Što se dogodilo dok su dvojica Kristovih učenika bila na putu prema selu Emaus? Luka 24:13–16.

(Lk 24:13) I gle, istog su dana dvojica od njih išla u selo kojem je ime Emaus, udaljeno od Jeruzalema šezdeset stadija. (Lk 24:14) I oni razgovarahu jedan s drugim o svim tim događajima. (Lk 24:15) I dogodi se, dok su razgovarali i raspravljali, da im se i sam Isus približi te je išao s njima. (Lk 24:16) No njihovim očima bijaše zapriječeno da ga prepoznaju.

“[Dva učenika] sad su se vraćala svojim domovima da razmišljaju i da se mole. Te večeri žalosno su koračali svojim putom, obnavljajući u razgovoru prizore sa suđenja i raspeća. Nikada ranije nisu bili tako duboko razočarani. Bez nade i vjere, hodali su u sjenci križa.

Na svom putu nisu daleko odmaknuli, kad im se pridružio neki stranac, ali bili su toliko utonuli u svoju tugu i razočaranje da ga nisu bolje zagledali.” — *Želja vjekova, str. 795.*

b. Prepričaj razgovor koji je uslijedio. Luka 24:17–24.

(Lk 24:17-20) A on im reče: »Kakve su to riječi koje hodajući razmjenjujete jedan s drugim i što ste turobni?« A jedan kojemu bijaše ime Kleopa, odgovorivši mu, reče: »Zar si ti jedini tuđinac u Jeruzalemu te ne znaš što se u njemu dogodilo ovih dana?« I reče im: »Što?« A oni mu rekoše: »Ono o Isusu Nazarećaninu, koji bijaše prorok, silan na djelu i u riječi pred Bogom i svim pukom: kako su ga i velesvećenici i naši glavari predali da bude osuđen na smrt te ga razapeli. (Lk 24:21-24) A mi se nadasmo da je on onaj koji ima otkupiti Izraela. A uza sve to, ovo je danas treći dan otkad se to dogodilo. A zbuniše nas i žene, neke od naših, koje su bile rano na grobu. Nisu našle njegovo tijelo pa dođoše govoreći da su imale i viđenje anđela koji su govorili da je on živ. I odoše neki od onih koji bijahu s nama na grob i nađoše tako kako su žene i rekle, no njega ne vidješe.«

“[Dva učenika] su razmišljala o poukama što ih je Krist davao, koje oni kao da nisu bili sposobni shvatiti. Dok su razgovarali o događajima koji su se zbili, Isus je čeznuo utješiti ih. Vidio je njihovu tugu; razumio je te proturječne, zbunjujuće zamisli koje su u njihove umove uvodile misao: Može li taj čovjek koji je dopustio da Ga tako ponize biti Krist? Plakali su, jer nisu mogli savladati svoju bol. Isus je znao da su njihova srca ljubavlju povezana s Njim, pa je čeznuo da obriše njihove suze i ispuni ih radošću i veseljem. Ali najprije im mora dati pouke koje neće nikada zaboraviti.” — *Želja vjekova, str. 795, 796.*

c. Kako im je Isus pažljivo objasnio proročanstva? Luka 24:25–27.

(Lk 24:25) A on im reče: »O bezumni i spora srca da vjerujete svemu što su govorili proroci! (Lk 24:26) Nije li trebalo da Krist to pretrpi te uđe u svoju slavu?« (Lk 24:27) I počevši od Mojsija i od svih proroka, tumačio im je što u svim Pismima stoji o njemu.

“Da im se [Krist] odmah otkrio, njihova srca bila bi zadovoljna. U punini svoje radosti ni za čim više ne bi težili. Međutim, bilo je nužno da shvate sve ono što se odnosilo na Njega u slikama i svjedočanstvima Starog zavjeta. Na tome treba biti zasnovana njihova vjera. Krist nije učinio nikakvo čudo da bi ih osvjedočio, jer je njegov prvi posao bio da objasni Pismo. Njegovu smrt smatrali su uništenjem svih svojih nada. Sad im je iz Proroka pokazao da je to upravo najjači dokaz za njihovu vjeru.” — *Želja vjekova, str. 796–799.*

a. Kad se činilo da će Isus nastaviti svoje putovanje nakon Emausa, što su mu predložila dvojica učenika? Luka 24:28, 29.

(Lk 24:28) I približiše se k selu kamo su išli, a on se pravio da ide dalje. (Lk 24:29) I oni ga primoraše govoreći: »Ostani s nama jer je k večeri i dan se već bliži kraju!« I uđe da oстане s njima.

“Da učenici nisu bili uporni u svom pozivu, ne bi znali da je njihov suputnik bio uskrslu Gospodin. Krist nikada nikome ne nameće svoje društvo. On se zanima za one kojima je potreban. Rado će ući u najskromniji dom i razveseliti najponiznije srce. Ali ako su ljudi previše ravnodušni prema nebeskom Gostu, ili Ga ne traže da oстане s njima, On će produžiti dalje. Tako se mnogi suočavaju s velikim gubitkom. Oni Krista neće upoznati ništa više nego što su ga učenici poznavali dok su s Njim išli putom...” — *Želja vjekova, str. 800.*

b. Kako i kada su dvojica učenika konačno mogla prepoznati uskrslog Spasitelja - te kako bismo i mi mogli imati sličnu radost? Luka 24:30–32.

(Lk 24:30) I dogodi se, dok je bio s njima za stolom, da uze kruh, blagoslovi, razlomi te im davaše. (Lk 24:31) A njima se otvoriše oči te ga prepoznaše. I on iščeznu ispred njih. (Lk 24:32) I rekoše jedan drugomu: »Nije li srce naše gorjelo u nama dok nam je putem govorio i dok nam je razlagao Pisma?«

“Uskoro je bio pripremljen jednostavni večernji objed od kruha. Stavljen je pred gosta koji je zauzeo mjesto na pročelju stola. Ispružio je svoje ruke da blagoslovi hranu. Učenici su ustuknuli od iznenađenja. Njihov suputnik pruža ruke na sasvim isti način kao što je to činio njihov Učitelj. Ponovno su pogledali, i gle, zapažaju na Njegovim rukama tragove od klinova. Obojica su odjednom uzviknula: ‘To je Gospodin Isus! On je uskrsnuo od mrtvih!’

Ustali su da Mu se bace pred noge i da Mu služe, ali On je iščezao i nestao s njihova vidika. Pogledali su na mjesto koje je zauzimao Onaj čije je tijelo nedavno položeno u grob i rekli jedan drugome: ‘Zar nije srce gorjelo u nama dok nam je putem govorio i tumačio Pisma!’” — *Želja vjekova, str. 800, 801.*

“Ima mnogo onih koji plaču za živim Bogom, koji čeznu za božanskom nazočnošću. Neka Božja Riječ progovori srcu! Neka oni koji su slušali samo predaje i ljudske teorije i uzrečice čuju glas Onoga koji može obnoviti dušu za vječni život!

Ako su sveti u Starom zavjetu davali tako blistavo svjedočanstvo o vjernosti, zar ne bi trebali i oni koje je obasjala nagomilana svjetlost vjekova dati još značajnije svjedočanstvo o snazi istine?” — *Proroci i kraljevi, str. 626.*

a. Čim su dvojica učenika u Emausu prepoznala Isusa, što su odmah učinili? Luka 24:33–35.

(Lk 24:33) Istoga časa ustadoše i vratiše se u Jeruzalem. I nađoše okupljenu Jedanaesticu i one koji bijahu s njima (Lk 24:34) kako govorahu: »Gospodin doista uskrsnu i ukaza se šiminu.« (Lk 24:35) I oni pripovijedahu što je bilo na putu i kako ga prepoznaše u lomljenju kruha.

”S ovom velikom viješću koju su trebali objaviti nisu mogli sjediti i pričati. Umora i gladi je nestalo. Ostavljajući netaknutim svoj objed, puni radosti odmah su opet krenuli putem kojim su došli, žureći da radosne vijesti prenesu učenicima u gradu. Na nekim dijelovima put nije bio siguran, ali penjali su se uz strma mjesta, klizeći preko glatkog stijena. Nisu vidjeli, nisu znali da imaju zaštitu Onoga koji je ovim putem koračao s njima. Sa svojim putničkim štapom u ruci išli su žurno, želeći ići brže no što su mogli. Izgubili su stazu i ponovno je našli. Ponekad su trčali, ponekad se spotali, išli su naprijed, sa svojim nevidljivim Suputnikom koji ih je pratio cijelim putem.

Noć je bila mračna, ali obasjavalo ih je Sunce pravde. Srca su im htjela iskočiti od radosti. Činilo im se kao da su u novom svijetu. Krist je živi Spasitelj. Oni za Njim više ne tuguju kao za mrtvim. 'Krist je ustao!' stalno su ponavljali. To je vijest koju su nosili žalosnima. Morali su im ispričati divan događaj s puta u Emaus. Morali su ispričati tko im se usput pridružio. Oni su nosili najveću vijest koja je ikada dana svijetu, radosnu vijest na koju se oslanjaju nade ljudskog roda za vrijeme i za vječnost” — *Želja vjekova, str. 801.*

b. Dok je većina Kristovih učenika bila u gornjoj sobi u Jeruzalemu, što se neočekivano dogodilo? Luka 24:36–40; Ivan 20:19–21.

(Lk 24:36–40) A dok su oni o tome govorili, sâm Isus stade posred njih pa im reče: »Mir vama!« No oni su, kako bijahu smeteni i prestrašeni, mislili da vide duha. I reče im: »Što ste uznemireni? I zašto sumnje dolaze u srca vaša? Pogledajte ruke moje i noge moje: ja sam, glavom! Opipajte me i vidite: duh nema tijela i kostiju kao što vidite da ja imam.« I to rekavši, pokaza im ruke i noge.

(Iv 20:19–21) Kada dakle bijaše večer onoga dana, prvog u tjednu, a vrata gdje su učenici bili skupljeni bijahu zatvorena zbog straha od Židovâ, dođe Isus te stade u sredinu pa im reče: »Mir vama!« I to rekavši, pokaza im ruke i bok svoj. Obradovaše se tada učenici vidjevši Gospodina. Isus im stoga opet reče: »Mir vama! Kao što mene posla Otac, i ja šaljem vas.«

”[Dva učenika] su otišla u gornju sobu u kojoj je Isus proveo trenutke posljednje večeri prije svoje smrti... Vrata sobe bila su čvrsto zaključana. Zakucali su da ih puste, ali nije bilo odgovora. Sve je bilo mirno. Tada su rekli svoja imena. Vrata su pažljivo otključana, ušli su, a s njima je ušao još jedan, nevidljivi. Zatim su vrata ponovno zaključana da ne bi ušle uhode...

Gle, jedna druga Osoba stade pred njih. Svako oko bilo je prikovano za Stranca. Nitko nije zakucao da uđe. Nisu se čuli nikakvi koraci. Učenici su bili iznenađeni i pitali se što to znači. Tad su čuli glas koji je mogao biti samo glas njihova Učitelja. Jasno i razgovijetno s Njegovih su usana sišle riječi: 'Mir vama!'” — *Želja vjekova, str. 802, 803.*

a. Koju je odgovornost Isus dao crkvi što se tiče postupanja s grijehom i grješnicima? Ivan 20:22, 23.

(Iv 20:22) I to rekavši, dahne u njih i kaže im: »Primate Duha Svetoga! (Iv 20:23) Kojima oprostite grijehe, opraštaju im se; kojima zadržite, zadržani su.«

“Učenici nisu mogli ispunjavati povjerene dužnosti u Crkvi sve dok ih Krist nije nadahnuo svojim Duhom. Povjerio im je najsvetiju odgovornost...

Organiziranoj Crkvi On daje odgovornost za svakog vjernika. Prema onima koji padnu u grijeh Crkva ima dužnost da ih opominje, poučava i, ako je moguće, obnavlja. ‘Kori, prijeti, opominji’, kaže Gospod, ‘u svoj strpljivosti i svakoj vrsti pouke.’ (2. Timoteju 4:2) Postupaj vjerno s onima koji griješe. Opominji svaku dušu koja je u opasnosti. Ne ostavljaj nikoga da vara sebe samoga. Nazovi grijeh njegovim pravim imenom. Objavi što je Bog rekao o laganju, kršenju subote, krađi, idolopoklonstvu i svakom drugom zlu. ‘Oni koji čine takva djela neće baštiniti kraljevstva Božjega.’ (Galaćanima 5:21) Ako uporno ostanu u grijehu, Nebo će proglasiti nad njima osudu koju ste im iznijeli iz Božje Riječi. Opredjeljujući se za grijeh oni se odriču Krista; Crkva mora pokazati da ne odobrava njihova djela ili će i sama obesčastiti svoga Gospodina. Ona o grijehu mora kazati što Bog govori o njemu. Ona mora postupiti s njim po Božjoj uputi i njezino će djelovanje biti potvrđeno na Nebu. Onaj koji prezire autoritet Crkve, prezire i autoritet samoga Krista. Međutim, postoji i svjetlija strana slike. ‘Kojima oprostite grijehe, oprošteni su im.’ Neka nam ova misao uvijek bude na umu. U radu za zabludjele neka svako oko bude upravljeno na Krista. Neka se pastiri nježno brinu za stado Gospodnje paše. Neka onima koji griješe govore o Spasiteljevoj milosti koja prašta. Neka bodre grješnika da se pokaje i vjeruju u Onoga koji može oprostiti.” — *Želja vjekova, str. 805, 806.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 21. studenog

1. Što mogu naučiti iz sata u danu kada je Marija išla tražiti Isusa?
2. Objasnite kako je Isus poučavao dvojicu učenika koji su išli u Emaus.
3. Što mogu naučiti iz revnosti ove dvojice učenika?
4. U kojoj mjeri slijedim njihov primjer prilikom postavljanja prioriteta?
5. Kako ja mogu bolje ispunjavati svoje dužnosti kao dio organizirane crkve?

Promjene u karakteru

STIH ZA UPAMTITI: „...i ne budi nevjeran, nego vjeruj.“ (Ivan 20:27, zadnji dio).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstvo, knj. 1, str. 328–338;*
Svjedočanstvo, knj. 4, str. 231–233.

“Naš Spasitelj nema riječi pohvale za one koji su spora srca da vjeruju u ovim posljednjim danima, kao što nije imao ni za Tomu koji je sumnjao.” — *Svjedočanstvo, knj. 2, str. 696.*

1. TOMINO NEVJEROVANJE

Nedjelja, 23. studenog

a. Kako je Toma reagirao na vijest o Kristovom uskrснуću - i zašto smo pozvani nadvladati takav stav? Ivan 20:24, 25; 2. Timoteju 2:8.

(Iv 20:24) A Toma zvani Blizanac, jedan od Dvanaestorice, ne bijaše s njima kad dođe Isus. (Iv 20:25) Govorahu mu tada drugi učenici: »Vidjeli smo Gospodina.« A on im reče: »Ako ne vidim na njegovim rukama trag čavala i ne stavim svoj prst u trag od čavala i ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati.«

(2Tim 2:8) Sjećaj se Isusa Krista, uskrsnula od mrtvih, iz potomstva Davidova — prema mojemu evanđelju,

“Kad se Isus prvi put sastao s učenicima u gornjoj sobi, Toma nije bio s njima. On je čuo vijest od drugih i dobio mnoštvo dokaza da je Isus ustao, ali njegovo je srce bilo ispunjeno utučenošću i nevjerom. Kad je čuo kako učenici govore o zadivljujućem javljanju uskrsnulog Spasitelja, to ga je samo bacilo u još dublje očajanje. Ako je Isus doista ustao iz mrtvih, tada više ne može biti nade u stvarno zemaljsko kraljevstvo. A i pomisao da se njegov Učitelj javio svim učenicima osim njemu, vrijeđala je njegovu taštinu. Odlučio je ne vjerovati i cijelog ga je tjedna mučila potištenost koja se činila sve mračnijom nasuprot nadi i vjeri njegove braće...

Nije želio gledati očima svoje braće ili pokazati vjeru koja bi ovisila o njihovom svjedočanstvu. Svim srcem je volio svojega Gospodina, ali je dopustio da ljubomora i nevjerstvo ovladaju njegovim umom i srcem.” — *Želja vjekova, str. 806, 807.*

“Sotona je spreman ponuditi nam razne sumnje, ali ako otvorite oči u vjeri, naći ćete dovoljno dokaza za vjerovanje. Ali Bog nikada neće ukloniti sve razloge za sumnje ni od jednog čovjeka... Isus nikada nije hvalio nevjeru; nikada nije preporučivao sumnje.” — *Svjedočanstvo, knj. 4, str. 232, 233.*

a. Što možemo naučiti iz načina na koji je Isus s ljubavlju ojačao vjeru svog učenika koji je sumnjao? Ivan 20:26–28.

(Iv 20:26) I nakon osam dana njegovi učenici ponovno bijahu unutra, i Toma s njima. Vrata bijahu zatvorena. Isus dođe te stade u sredinu i reče: »Mir vama!« (Iv 20:27) Zatim reče Tomi: »Prinesi prst svoj ovamo i pogledaj ruke moje, i prinesi ruku svoju i stavi u bok moj! I ne budi nevjeran, nego vjeran!« (Iv 20:28) A Toma odgovori i reče mu: »Gospodin moj i Bog moj!«

“Nekoliko učenika je od poznate gornje sobe načinio svoj privremeni dom i uvečer su se svi, osim Tome, tu okupljali. Jedne večeri Toma se odlučio sastati s ostalima. I uz svoju nevjeru, imao je neodređenu nadu da su te dobre vijesti istinite. Dok su večerali, učenici su pričali o dokazima koje im je Krist iznio iz proročanstva. ‘Dok su vrata bila zatvorena, dođe Isus, stade pred njih te reče: ‘Mir vama!’”

Okrenuvši se Tomi kazao je: ‘Pruži prst svoj ovamo: evo mojih ruku! Pruži ruku svoju i stavi je u bok te ne budi više nevjernik, već vjernik!’ Ove riječi pokazuju da je On poznavao Tomine misli i riječi. Sumnjičavi učenik je znao da nijedan od njegovih drugova nije vidio Isusa tjedan dana. Nisu mogli ispričati Učitelju o njegovom nevjerovanju. U Onome koji je stajao pred njim prepoznao je svojega Gospodina. Nije želio nikakve daljnje dokaze. Srce mu je htjelo iskočiti od radosti pa se bacio pred Isusove noge s uzvikom: ‘Gospodin moj i Bog moj!’” — *Želja vjekova, str. 807, 808.*

b. Kako bismo se danas trebali odnositi prema onima koji sumnjaju u sadašnju istinu - uključujući i sumnje u pogledu Duha proroštva? 2. Timoteju 3:10.

(2Tim 3:10) A ti si mene slijedio u nauku, načinu življenja, naumu, vjeri, strpljivosti, ljubavi, postojanosti,

“Neki su, pokazano mi je, prihvatili objavljena viđenja sudeći o drvu po njegovim plodovima. Drugi su slični sumnjičavom Tomi; ne mogu vjerovati u tiskana Svjedočanstva niti primaju dokaze preko svjedočanstava drugih; oni moraju vidjeti i imati dokaze sami osobno. Takve ne treba ostaviti po strani, već prema njima treba pokazati dugo strpljenje i bratsku ljubav dok ne zauzmu vlastiti stav i odluče se za ili protiv. Ako se bore protiv viđenja o kojima nemaju pojma, ako sa svojim protivljenjem idu tako daleko da se protive onome u čemu nemaju iskustva i osjećaju da im smetaju oni koji vjeruju da su viđenja od Boga i o njima govore na sastancima i tješe se uputama danih u viđenju, crkva može znati da takvi nisu ispravni. Božji narod se ne treba povlačiti i popuštati niti se odreći slobode zbog takvih nezadovoljnika.” — *Svjedočanstvo, knj. 1, str. 328.*

a. Koji je blagi ukor Isus uputio Tomi? Ivan 20:29. Koju pouku možemo naučiti iz Isusovog postupanja sa skeptičnim apostolom?

(Iv 20:29) Reče mu Isus: »Toma, jer me vidiš, vjeruješ. Blaženi oni koji ne vidiše, a uzvjerovaše.«

“Tomina vjera bila bi Kristu puno milija da je htio povjerovati svjedočenju svoje braće. Kad bi sav svijet slijedio Tomin primjer, nitko ne bi vjerovao u spasenje, jer svi koji prime Krista moraju to učiniti na temelju svjedočanstva drugih.

Mnogi koji sumnjaju pravdaju se ističući da bi vjerovali kad bi imali takav dokaz kakav je Toma imao od svojih sudrugova. Oni ne shvaćaju da imaju puno više od takvog dokaza. Mnogi koji kao Toma čekaju da se otklone svi uzroci sumnje, neće nikada ostvariti svoju želju. Postupno se učvršćuju u nevjeri. Oni koji se odgajaju da promatraju mračnu stranu, gundaju i žale se ne znaju što čine. Oni siju sjeme sumnje i morat će žeti žetvu sumnje. U vrijeme kad će vjera i povjerenje biti najnužniji, mnogi će se naći nemoćni da se nadaju i vjeruju.

U svom postupanju s Tomom, Isus je pružio pouku svojim sljedbenicima. Njegov primjer pokazuje kako trebamo postupati s onima čija je vjera slaba i koji ističu svoje sumnje. Isus nije zasipao Tomu prijekorima niti je stupio s njim u raspravu. Sam se otkrio njemu koji je sumnjao. Toma je bio vrlo nerazuman u određivanju uvjeta svoje vjere, ali je Isus, svojom velikodušnom ljubavlju i obzirom, porušio sve prepreke. Nevjerstvo se rijetko pobjeđuje prepirkom. Tada ono prelazi u samoobranu, nalazeći nove razloge i opravdanja u svoju korist. Ali neka se Isus u svoj svojoj ljubavi i milosti otkrije kao raspeti Spasitelj, pa će se s mnogih usana, koje su se protivile, čuti Tomino priznanje: ‘Gospodin moj i Bog moj!’ — *Želja vjekova, str. 707, 708.*

b. Zašto su zabilježeni Kristovi znaci i čuda? Ivan 20:30, 31.

(Iv 20:30) Isus, doduše, učini i mnoge druge znake pred svojim učenicima, koji nisu zapisani u ovoj knjizi. (Iv 20:31) A ovi su zapisani da uzvjerujete: Isus je Krist, Sin Božji, te da vjerujući imate život u imenu njegovu.

“Bog nikada ne traži da vjerujemo ako nam ne pruži dovoljno dokaza na kojima možemo utemeljiti svoju vjeru. Njegovo postojanje, njegov karakter, istinitost njegove Riječi, sve je to potvrđeno dokazima koji se obraćaju našem razumu; a takvih dokaza ima mnogo. Ipak, Bog nikada nije uklonio mogućnost za sumnju. Naša vjera mora počivati na osobnom osvjedočenju, a ne na nabranju dokaza.” — *Put Kristu, str. 105.*

a. Pod kojim se okolnostima Isus treći put objavio svojim učenicima? Ivan 21:1-3.

(Iv 21:1-3) Poslije toga ponovo se Isus očitova učenicima na Tiberijadskome moru. A očitova se ovako: Bijahu zajedno Šimun Petar, i Toma zvani Blizanač, i Natanael iz Kane Galilejske, i Zebedejevi sinovi, i druga dvojica od njegovih učenika. Reče im Šimun Petar: »Idem ribariti.« Rekoše mu: »Idemo i mi s tobom.« Izađoše i odmah se ukrcaše u brodicu. I one noći ne uloviše ništa.

b. Dok su učenici lovili ribu, kako im je Isus prišao, što im je rekao i s kakvim rezultatom? Ivan 21:4-6.

(Iv 21:4) A kad jutro već svanu, stade Isus na obalu. Međutim učenici nisu znali da je Isus. (Iv 21:5) Reče im tada Isus: »Dječice, da nemate što za jelo?« Odgovore mu: »Ne.« (Iv 21:6) A on im reče: »Bacite mrežu na desnu stranu brodice, i naći ćete nešto.« Baciše dakle i više je ne mogloš izvući od množine riba.

„Isus je imao cilj kad im je naložio da svoju mrežu bace s desne strane lađe. S te strane On je stajao na obali. To je bila strana vjere. Ako rade u zajednici s Njim, sjedinjujući svoje ljudske napore s Njegovom božanskom silom, uspjeh ne može izostati.“ — *Želja vjekova, str. 811.*

c. Što se dogodilo kada su se učenicima otvorile oči te su prepoznali Isusa? Prepričaj razgovor koji je uslijedio između Isusa i Petra. Ivan 21:7-17.

(Iv 21:7-10) Tada onaj učenik kojega je Isus ljubio reče Petru: »Gospodin je.« Nato Šimun Petar, čuvši da je Gospodin, pripaše gornju haljinu, jer bijaše gol, te se baci u more. A drugi učenici dođoše lađicom vukući mrežu s ribama, jer ne bijahu daleko od kopna, nego otprilike dvjesto lakata. Kada dakle izađoše na kopno, ugledaju postavljen žar i pristavljeni ribu i kruh. Reče im Isus: »Donesite od riba što ih sad uloviste.« (Iv 21:11-14) Popne se Šimun Petar pa izvuče mrežu na kopno, punu velikih riba — sto pedeset i tri. I premda ih je bilo toliko, mreža se nije prodrila. Reče im Isus: »Hajde, doručkujte!« A nitko se od učenika, znajući da je Gospodin, nije usudio pitati ga: »Tko si ti?« Tada Isus dođe te uzme kruh i dade im, a tako i ribu. Ovo se već treći put očitova Isus svojim učenicima pošto uskrsnu od mrtvih. (Iv 21:15-17) Pošto su dakle doručkovali, reče Isus Šimunu Petru: »Šimune, sine Jonin, ljubiš li me više od ovih?« Reče mu: »Da, Gospodine, ti znaš da te volim!« Reče mu: »Pasi jaganjce moje!« Opet mu drugi put reče: »Šimune, sine Jonin, ljubiš li me?« Reče mu: »Da, Gospodine, ti znaš da te volim!« Reče mu: »Napasaj ovce moje!« Reče mu treći put: »Šimune, sine Jonin, voliš li me?« Ražalosti se Petar što mu treći put reče: »Voliš li me?« pa mu reče: »Gospodine, ti sve znaš. Ti znaš da te volim!« Reče mu Isus: »Pasi ovce moje!

„Petar je jednom izjavio: ‘Ako se doista i svi pokolebaju zbog tebe, ja se neću nikada pokolebati.’ (Mt 26:33) Međutim, sad je dao vjerniju ocjenu o sebi. ‘Da, Gospodine,’ rekao je, ‘ti znaš da te ljubim.’ Nije vatreno uvjeravao da je njegova ljubav veća od ljubavi njegove braće. Nije izražavao svoje mišljenje o svojoj odanosti...

Tripot se Petar javno odrekao svoga Gospodina, i tripot je Isus dobio od njega čvrsto uvjeravanje o njegovoj ljubavi i privrženosti, upućujući to oštro pitanje kao oštru strijelu njegovu ranjenu srcu. Pred okupljenim učenicima Isus je otkrio Petrovo duboko pokajanje i pokazao kako se nekad hvalisavi učenik korjenito ponizio.“ — *Želja vjekova, str. 811, 812.*

„[Petar] je uvijek bio spreman ispravljati druge i izraziti svoje mišljenje prije no što je jasno shvatio sebe ili ono što treba reći. Međutim, obraćeni je Petar bio sasvim drukčiji. On je sačuvao svoj raniji žar, ali Kristova je blagodat podešavala njegovu revnost. Više nije bio silovit, samopouzdan i uobražen, već blag, pribran i voljan učiti. Sada je mogao pasti jaganjce, kao i ovce Kristova stada.“ — *Želja vjekova, str. 812-815.*

a. Koju je proročansku izjavu Isus izrekao o Petru? Ivan 21:18, 19. Kako se ovo proročanstvo kasnije ispunilo?

(Iv 21:18) Zaista, zaista, kažem ti, kad si bio mlađi, sâm si se opasivao i hodio kamo si htio. A kad ostariš, raširit ćeš ruke svoje i drugi će te opasivati i voditi kamo ne želiš.« (Iv 21:19) A to reče naznačujući kakvom će smrću proslaviti Boga. I to rekavši, kaže mu: »Slijedi me.«

“[Petar] nije znao do kakvih visina i dubina će ga odvesti Kristov put. Petar je pao kad je došla kušnja, ali je opet dobio priliku da dokaže svoju ljubav prema Kristu. Da bi ga ojačao za posljednji ispit vjere, Spasitelj mu je otkrio njegovu budućnost. Rekao mu je da će nakon korisnog življenja, kad godine života budu iscrpile njegovu snagu, doista slijediti svojega Gospodina...

Isus je tako upoznao Petra s načinom na koji će umrijeti; pretkazao je čak i širenje njegovih ruku na križu. Ponovno je naložio svom učeniku: ‘Slijedi me!’ Petar se nije obeshrabrio ovim otkrivanjem. Osjećao se voljnim pretrpjeti bilo kakvu smrt za svojega Gospodina.” — *Želja vjekova, str. 815.*

“Kao Židov i stranac, Petar je bio osuđen na šibanje i razapinjanje. Suočen s ovom strašnom smrću, apostol se sjetio svojeg velikog grijeha kad je zanijskavao Isusa na suđenju. Dok nekoć nije bio spreman priznati križ, sada je smatrao radošću što može dati život za Radosnu vijest držeći da je za njega koji se odrekao svoga Gospodina prevelika čast da umre na isti način na koji je umro njegov Gospodin. Petar se iskreno pokajao zbog tog grijeha i Krist mu je oprostio kao što je to bilo vidljivo iz uzvišenog naloga da pase ovce i janjce u stadu. Ali on si nije mogao oprostiti. Čak ni pomisao na patnje tog strašnog posljednjeg prizora nisu mogle umanjiti gorčinu njegove tuge i kajanja. Kao posljednju uslugu tražio je od svojih krvnika da ga na križ razapnu glavom prema dolje. Uovoljili su njegovu zahtjevu i tako je umro veliki apostol Petar.” — *Djela apostola, str. 537, 538.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 28. studenog

1. Kako bih ja mogao biti u opasnosti njegovanja iste skeptičnosti kao Toma?
2. Što bih trebao naučiti iz načina na koji je Isus postupao sa sumnjičavim Tomom?
3. Zašto je ljubav uvjerljivija od rasprave?
4. Koja je bila Kristova namjera kada je izveo čudo s ribama?
5. Opišite promjenu Petrovog stava nakon njegovog obraćenja.

Dar prve subote

Subota, 6. prosinca 2025

Renovacije studija odjela za medije - "21st missionary"

Gdje je danas pažnja mnoštva? Ekran! Dolaze u svim oblicima i veličinama i postali su bitna tehnologija za širenje informacija diljem svijeta. Od početka revolucije pametnih telefona, ovi su ekrani postali povezani s ljudima nego ikad. Danas više od polovice od 8 milijardi ljudi na svijetu nosi ekran u džepovima, sve se više oslanjajući na njega za navigaciju i interakciju sa svijetom oko sebe. Najznačajnije je to što su ovi ekrani postali stalni osobni prozor u svijet - način stjecanja znanja i „istina“ relevantnih za najdublje aspekte života. Kakva je onda sjajna prilika da se evanđelje Isusa Krista - istina najvažnija za život - pronađe tamo, s druge strane ovih prozora kroz koje bezbrojne oči svakodnevno žudno zaviruju.

21st missionary (Misionari 21. stoljeća) je prva medijska služba Reformnog pokreta adventista sedmog dana u Sjevernoj Americi. Osnovana je s ciljem korištenja modernih komunikacijskih sredstava za jasno i učinkovito širenje evanđeoske poruke. Na našoj 21M Church aplikaciji stvaramo i objavljujemo: digitalne pjesme, podcaste, videozapise, glazbu i druge multimedijske resurse s ciljem dijeljenja Isusovog evanđelja na načine koji su relevantni za naše vrijeme. Još uvijek smo u procesu izgradnje i opremanja našeg medijskog studija, što će nam pomoći da uvelike povećamo ovaj rad. Posjetite www.21stmissionary.org kako biste preuzeli našu aplikaciju i saznali više o našoj misiji.

„Veće svjetlo sja na nas nego što je sjalo na naše pretke. Ne možemo biti prihvaćeni ili poštovani od Boga u pružanju iste službe ili činjenju istih djela kao što su činili naši očeви. Da bismo bili prihvaćeni i blagoslovljeni od Boga kao što su bili oni, moramo oponašati njihovu vjernost i revnost - koristeći današnju svjetlost kao što su oni koristili tadašnju - i činiti ono što bi oni činili da su živjeli u naše vrijeme.“ — *Svjedočanstvo, knj. 1, str. 262.*

“Proučavajte, planirajte, osmišljavajte metode kako biste doprli do ljudi tamo gdje se nalaze. Moramo učiniti nešto izvan uobičajenog tijekom stvari. Moramo privući pozornost slušatelja. Moramo biti potpuno odlučni u tome.“ — *Evanđelizam, str. 122, 123.*

Današnji dar prve subote ide za dovršetak našeg medijskog studija u kojem izrađujemo misionarski materijal. Vaš velikodušni prilog uvelike će nam pomoći da nastavimo u misiji dijeljenja evanđelja sa svijetom.

Odjel za medije konferencije Sjeverne Kalifornije

Ljubljeni učenik

STIH ZA UPAMTITI: „I život se očitova, i vidjeli smo, i svjedočimo, i navješćujemo vam život vječni, koji bijaše kod Oca i očitova se nama.“ (1. Ivanova 1:2)

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstvo, knj. 5, str. 236–248.*

“Više od svih drugih učenika, Ivan, ljubljeni učenik, predao se sili [Kristova] čudesnog života.” — *Želja vjekova, str. 250.*

1.IVANOV KARAKTER

Nedjelja, 30. studenog

a. Koje su ozbiljne mane karaktera bile vidljive kod Ivana? Marko 3:17.

(Mk 3:17) i Jakova, sina Zebedejeva, i Ivana, brata Jakovljeva, i nadjenu im imena Boanerges, to jest Sinovi groma,

“Ivan nije po prirodi posjedovao svetost karaktera koja se poslije očitovala u njegovom životu. U naravi je imao ozbiljne nedostatke. Bio je ne samo ohol, samosvjestan i željan časti, već i nagao i osvetoljubiv. On i njegov brat nazvani su ‘sinovi groma’. Loš temperament, želja za osvetom, duh kritiziranja – sve je to bilo u voljenom učeniku.” — *Djela apostola, str. 540.*

b. Koji događaj je jasno otkrio osvetoljubivu prirodu Ivana i njegovog brata Jakova? Luka 9:51–56.

(Lk 9:51) A dogodi se, kad su se navršili dani da bude uznesen, da on upravi svoje lice putu za Jeruzalem. (Lk 9:52) I posla glasnike pred licem svojim. Oni odoše u neko samarijansko selo da priprave za nj. (Lk 9:53) I ne primiše ga jer mu lice bijaše upravljeno putu za Jeruzalem. (Lk 9:54) A kad to vidješe njegovi učenici Jakov i Ivan, rekoše: »Gospodine, hoćeš li da reknemo ognju neka siđe s neba i zatre ih, kako je i Ilija učinio?« (Lk 9:55) A Isus, okrenuvši se, prekori ih i reče: »Ne znate vi kakva ste duha! (Lk 9:56) Ta Sin Čovječji nije došao uništiti ljudske živote, nego spasiti.« I odoše u drugo selo.

“Kristova misija nije prisiljavati ljude da Ga prihvate. Sotona i ljudi koje potiče njegov duh nastoje vršiti nasilje nad savješću. Pod izlikom revnovanja za pravednost, ljudi koji su udruženi sa zlim anđelima katkad nanose patnje svojim bližnjima u nakani da im nametnu svoje zamisli o religiji; ali Krist uvijek pokazuje milosrđe, uvijek nastoji zadobiti ljude očitovanjem svoje ljubavi. On ne može dopustiti suparnika u duši niti prihvatiti polovičnu službu, već želi samo dragovoljnu službu, voljnu predaju srca pod utjecajem ljubavi.” — *Djela apostola, str. 541.*

a. Što trebamo naučiti iz Ivanove molbe koja je gotovo izazvala ozbiljnu podjelu među apostolima? Marko 10:35–37; 9:35.

(Mk 10:35–37) I pristupe mu Jakov i Ivan, sinovi Zebedejevi, govoreći: »Učitelju, htjeli bismo da nam učiniš što god zaišćemo.« A on im reče: »Što hoćete da vam učinim?« A oni mu rekoše: »Daj nam da u slavi tvojoj sjednemo jedan tebi zdesna, a drugi tebi slijeva.« (Mk 9:35) On sjede i dozove Dvanaesticu pa im reče: »Ako tko hoće biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima služnik.«

„U jednom trenutku Ivan se upustio u raspravu s nekoliko svoje braće o tome tko od njih treba biti smatran najvećim. Nisu namjeravali da njihove riječi dopru do Učitelja; ali Isus je čitao njihova srca i prihvatio priliku da svojim učenicima pruži lekciju poniznosti. To nije bilo samo za malu skupinu koja je slušala Njegove riječi, već je trebalo biti zabilježeno na korist svim Njegovim sljedbenicima do kraja vremena. [Marko 9:35.]

Oni koji posjeduju Kristov duh neće imati ambicije zauzeti položaj iznad svoje braće. Oni koji su mali u svojim očima bit će smatrani velikima u Božjim očima.” — *Biblijsko posvećenje*, str. 55, 56.

b. Koja je pogrešna nada potaknula tu molbu? Djela 1:6.

(Dj 1:6) Nato ga skupljeni pitahu govoreći: »Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme obnoviti kraljevstvo Izraelu?«

“Bez obzira na to što je Krist uvijek iznova objašnjavao narav svojeg kraljevstva, ovi mladi učenici još uvijek su gajili nadu u Mesiju koji će preuzeti prijestolje i kraljevsku vlast u skladu s ljudskim željama.” — *Djela apostola*, str. 541, 542.

c. Kako je Isus ispravio Ivana i ostale učenike? Marko 9:38–41.

(Mk 9:38–41) A Ivan mu odgovori govoreći: »Učitelju, vidjesmo jednoga gdje u tvoje ime izgoni zloduhe, jednoga koji nas ne slijedi. I zabranismo mu jer nas ne slijedi.« A Isus reče: »Ne branite mu! Jer nema nikoga tko bi učinio čudo u moje ime pa ubrzo potom mogao o meni zlo progovoriti. Jer tko nije protiv nas, za nas je. Jer tko vas god napoji čašom vode u moje ime — zato što ste Kristovi — zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća.«

“Jakov i Ivan su sreli čovjeka koji je, premda nije bio priznati Kristov sljedbenik, u Njegovo ime istjerivao đavle. Učenici su čovjeku zabranili da to radi i bili uvjereni da su ispravno postupili. Ali kad su o tome obavijestili Krista, On ih je ukorio... Nije trebalo odbiti nikoga tko je na bilo koji način pokazao prijateljstvo prema Kristu. Učenici ne smiju njegovati uskogrudni, isključivi duh, već trebaju pokazati istu dalekosežnu sućut koju su vidjeli kod svojeg Učitelja. Jakov i Ivan mislili su da su zabranom ovom čovjeku imali na umu Gospodnju čast, ali su počeli uviđati da su to učinili zbog zavisti misleći na svoju čast. Priznali su svoju zabludu i prihvatili ukor.” — *Djela apostola*, str. 543, 544.

a. Što se dogodilo s Ivanom dok je promatrao Kristov karakter - i što bismo trebali naučiti iz toga? 1. Ivanova 1:2, 3.

(1Iv 1:2) i život se očitova, i vidjeli smo, i svjedočimo, i navješćujemo vam život vječni, koji bijaše kod Oca i očitova se nama; (1Iv 1:3) što vidjesmo i čusmo, navješćujemo vama, da i vi imate zajedništvo s nama. A naše je zajedništvo s Ocem i sa Sinom njegovim Isusom Kristom.

“Iz dana u dan nasuprot svom nasilničkom duhu, [Ivan] je promatrao Isusovu nježnost i blagost i slušao Njegove pouke o poniznosti i strpljenju. Otvorio je svoje srce božanskom utjecaju i postao ne samo slušatelj već i tvorac Spasiteljevih riječi. Njegovo ja bilo je sakriveno u Kristu. Naučio je nositi Kristov jaram i ponijeti Njegovo breme.

Isus je korio svoje učenike, On ih je opominjao i upozoravao; ali Ivan i njegova braća nisu Ga napustili; izabrali su Isusa bez obzira na prijekore. Spasitelj se nije povukao od njih zbog njihovih slabosti i pogrešaka. Oni su nastavili do kraja dijeliti Njegove kušnje i učiti pouke iz Njegova života. Promatranjem Krista preobrazili su svoj karakter.” — *Želja vjekova, str. 295, 296.*

“Mogu postojati značajni nedostaci u karakteru pojedinca, ali kada on postane pravi Isusov učenik, snaga božanske milosti čini ga novim stvorenjem. Kristova ljubav ga preobražava, posvećuje. Ali kada se ljudi izjašnjavaju kao kršćani, a njihova religija ih ne čini boljim muškarcima i boljim ženama u svim životnim odnosima - živim predstavnicima Krista po prirodi i karakteru - oni nisu Njegovi.” — *Biblijsko posvećenje, str. 55.*

b. Nakon što ga je Isusova ljubav preobrazila, koju poruku je Ivan imao za sve vjernike? 1. Ivanova 2:3-5; 3:18; 4:7, 16.

(1Iv 2:3-5) A po ovome znamo da ga poznajemo: ako zapovijedi njegove držimo. Tko veli: »Poznajem ga«, a zapovijedi njegove ne drži, lažac je i u njemu nema istine A tko drži njegovu riječ, u njemu je uistinu ljubav Božja savršena. Po tome znamo da smo u njemu. (1Iv 3:18) Dječice moja, ne ljubimo riječju ni jezikom, nego djelom i istinom. (1Iv 4:7) Ljubljeni, ljubimo jedni druge; jer ljubav je od Boga, i svaki koji ljubi, od Boga je rođen i poznaje Boga. (1Iv 4:16) I mi smo upoznali i uzjerovali u ljubav koju Bog ima prema nama. Bog je ljubav, i tko ostaje u ljubavi, ostaje u Bogu i Bog u njemu.

“Ivan se trudio da vjernike dovede do razumijevanja uzvišenih prednosti koje će im pripasti ako budu pokazivali duh ljubavi. Ova će spasonosna snaga, kad ispuni dušu, upravljati svim drugim pobudama i one koji je posjeduju uzdići iznad pokvarenih utjecaja svijeta. A kad ova ljubav dođe do punog izražaja i postane pokretačka snaga u životu, njihovo će pouzdanje i povjerenje u Boga i Njegovo postupanje s njima biti savršeno. Tada mogu k Njemu pristupiti s punim pouzdanjem znajući da će od Njega primiti sve što im je potrebno za sadašnje i vječno dobro.” — *Djela apostola, str. 551, 552.*

- a. Baš kao u slučaju Ivana, kakvo je opasno zlo prevladavalo u crkvi u Korintu - a koje može lako dominirati i među nama danas? 1. Korinćanima 3:1-3.**

(1Kor 3:1) I ja, braćo, nisam mogao progovoriti vam kao duhovnima, nego kao tjelesnima, kao nejačadi u Kristu. (1Kor 3:2) Mlijekom vas napojih, a ne jelom, jer još ne mogoste — ali još ni sada ne možete, (1Kor 3:3) jer još ste tjelesni. Jer dok su među vama zavist i svađa i razdori, niste li tjelesni i ne živite li po čovjeku?

“Gospod je darovao velike blagoslove svojoj crkvi. Pravda zahtijeva da ona te talente vrati s kamatom. Kako su se blaga istine povjerena njoj povećavala, tako su se povećavale i njezine obveze. Ali umjesto da usavrši te darove i ide naprijed prema savršenstvu, ona je otpala od onoga što je postigla u svom ranijem iskustvu. Promjena u njezinom duhovnom stanju došla je postupno i gotovo neprimjetno. Kako je počela tražiti pohvalu i prijateljstvo svijeta, njezina vjera je slabila, njezin žar je postajao trom, a njezina žarka odanost ustupila je mjesto mrtvoj formalnosti. Svaki korak naprijed prema svijetu bio je korak dalje od Boga. Kako su se njegovali ponos i svjetovna ambicija, duh Kristov je otišao, a pojavili su se natjecanje, nesloge i sukobi koji su ometali i slabili crkvu.” — *Svjedočanstvo, knj. 5, str. 240, 241.*

“Nemoguće je umovima ometenima zavišću i svađom shvatiti duboke duhovne istine Božje riječi.” — *Svjedočanstvo, knj. 5, str. 241.*

- b. Kako smo pozvani na uzvišeniji poziv od ovog? Galaćanima 5:13-16.**

(Gal 5:13) Ta vi ste, braćo, na slobodu pozvani! Samo neka ta sloboda ne bude izlika tijelu, nego ljubavlju služite jedni drugima. (Gal 5:14) Jer sav se Zakon ispunja u jednoj riječi — u ovoj: Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe! (Gal 5:15) Ako pak jedni druge grizete i proždirete, pazite da jedni druge ne zatrete. (Gal 5:16) A velim: hodite u Duhu, pa nećete ugađati požudi tijela.

“U Božjem planu nema mjesta sebičnom rivalstvu.” — *Odgoj, str. 225.*

“Kršćani bi trebali smatrati svojom vjerskom dužnošću potiskivanje duha zavisti ili natjecateljstva. Trebali bi se radovati većem ugledu ili blagostanju svoje braće, čak i kada se čini da su njihov vlastiti karakter ili postignuća bačeni u sjenu. Ponos i ambicija koje je Sotona njegovao u svom srcu protjerali su ga s neba. Ta su zla duboko ukorijenjena u našoj paloj prirodi i ako se ne uklone, zasjenit će svaku dobru i plemenitu osobinu i donijeti zavist i svađu kao svoje pogubne plodove.

“Trebali bismo težiti istinskoj dobroti, a ne veličini. Oni koji posjeduju Kristov um imat će ponizno mišljenje o sebi. Radit će za čistoću i blagostanje crkve i bit će spremni žrtvovati vlastite interese i želje radije nego izazivati razdor među svojom braćom.” — *Svjedočanstvo, knj. 5, str. 242.*

a. **Kako nam odgoj i obrazovanje mogu pomoći i spriječiti da upadnemo u iskušenje prepuštanja duhu rivalstva? 2. Korinćanima 10:12; Filipljanima 2:3; Kološanima 2:8.**

(2Kor 10:12) Ne usuđujemo se naime izjednačiti ili usporediti s nekima koji sami sebe preporučuju. Ali ti koji sami sebe među sobom mjere i sami se sobom uspoređuju nisu razumni. (Fil 2:3) nikakva suparništva ili isprazne slave, nego u poniznosti jedni druge smatrajte višima od sebe.

(Kol 2:8) Pazite da vas tko ne odvuče mudroljubljem i ispraznim zavaravanjem što se oslanja na predaju ljudsku, na počela svijeta, a ne na Krista.

„U našim obrazovnim ustanovama treba se vršiti utjecaj koji bi se suprotstavio utjecaju svijeta i ne bi poticao prepuštanje apetitu, sebičnom zadovoljavanju osjetila, ponosu, ambiciji, ljubavi prema odijevanju i pokazivanju, ljubavi prema pohvalama i laskanju te borbi za visoke nagrade i počasti kao naknadu za dobru učenost. Sve se to treba obeshrabrivati u našim školama. Nemoguće je izbjeći te štetne utjecaje, a ipak ih slati u javne škole, gdje bi svakodnevno dolazili u dodir s onim što bi zagađivalo njihov moral. Diljem svijeta toliko se zanemarivao pravilan kućni odgoj da su djeca u javnim školama većinom rasipna i ogrezla u poroku.

Zadatak koji smo mi kao narod trebali obaviti po ovom pitanju bio je osnovati školu i obaviti djelo koje nam je povjerio Isus Krist, iz stupa oblaka, kao zadatak svog naroda - odgajati te obrazovati našu djecu i mlade da poštuju Božje zapovijedi. Očito nepoštivanje Božjeg zakona od strane svijeta zagađivalo je moral onih koji su tvrdili da drže Božji zakon. Ali pozvani smo slijediti Abrahamov primjer. O njemu je Gospodin rekao: 'Poznajem ga da će zapovjediti svojoj djeci i svom domu poslije sebe, da drže puta Gospodnjeg, čineći pravdu i sud.'

Abraham je morao napustiti svoju zemlju i očevu kuću te boraviti u stranoj zemlji kako bi uspješno uveo novi poredak stvari u svom kućanstvu.” — *Temelji kršćanskog odgoja*, str. 286.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 5. prosinca

1. **Koje negativne karakterne osobine Krist želi preobraziti u meni?**
2. **Kako bih trebao reagirati kada mi se čini da me drugi ne cijene?**
3. **Što mogu naučiti iz glavnog fokusa preobraženog Ivana?**
4. **Zašto je duh suparništva danas tako veliki problem?**
5. **Kako način na koji se dijete odgaja može napraviti veliku razliku u životu?**

Veliko poslanje

STIH ZA UPAMTITI: „Pođite, stoga, i poučavajte sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetoga Duha učeći ih držati sve što sam vam zapovjedio: i evo, ja sam s vama u sve dane, sve do svršetka svijeta. Amen.” (Matej 28:19, 20).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstvo, knj. 6, str. 124, 125, 294–298.*

“Evandeoski nalog velika je misionarska povelja Kristovog kraljevstva. Učenici su trebali marljivo raditi za duše upućujući svima poziv milosti. Oni nisu smjeli čekati da narod dođe k njima; svojom viješću trebali su ići k ljudima.” — *Djela apostola, str. 28.*

1. UJEDINJENI U KRISTU

Nedjelja, 7. prosinca

- a. Odazvavši se Kristovom pozivu, kamo su učenici otišli? Matej 28:10, 16. Koliko ih je bilo prisutno na ovom sastanku? 1. Korinćanima 15:6.**

(Mt 28:10) Reče im tada Isus: »Ne bojte se! Idite, javite mojoj braći da pođu u Galileju pa ćemo ondje vidjeti.« (Mt 28:16) A jedanaestorica učenika odoše u Galileju, na goru kamo im je odredio Isus. (1 Kor 15:6) Potom se ukaza braći kojih bijaše više od pet stotina zajedno, od kojih većina i sada živi, a neki i usnuše.

“Nalog je dan učenicima kad se Krist sastao s njima u gornjoj sobi, ali ga sad treba prenijeti jednom većem broju. Svi vjernici koji su mogli biti pozvani sastali su se na jednom brdu u Galileji...

U određeno vrijeme oko pet stotina vjernika sakupilo se u malim skupinama na kosini brda, sa željom da doznaju sve što se moglo doznati od onih koji su vidjeli Krista nakon Njegova uskrsnuća. Učenici su išli od skupine do skupine pričajući sve što su vidjeli i čuli o Isusu, obrazlažući iz Pisma sve ono što im je On objašnjavao. Toma je ponovno pričao povijest svog nevjerovanja i govorio im kako su uklonjene njihove sumnje. Iznenada, Isus je stao među njih. Nitko nije mogao reći odakle je i kako je došao. Mnogi koji su bili nazočni nikada Ga ranije nisu vidjeli, ali promatrali su ožiljke od raspeća na Njegovim rukama i nogama; Njegovo je lice bilo kao Božje lice i kad su Ga vidjeli, poklonili su Mu se s dubokim poštovanjem.” — *Želja vjekova, str. 818, 819.*

a. Koja zapovijed treba imati veliki utjecaj? Matej 28:19, 20 (prvi dio).

(Mt 28:19) Idite, dakle, i učinite učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga, (Mt 28:20) učeći ih držati sve što sam vama zapovjedio. I evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta.« Amen.

“Učenici su Mu se poklonili prije no što je progovorio, ali Njegove riječi, silazeći s usana koje su u vrijeme smrti bile zatvorene, prožele su ih posebnom silom. On je sada bio uskrsnuli Spasitelj.” — *Želja vjekova, str. 819.*

“Stojeći udaljen samo jedan korak od svog nebeskog prijestolja, Krist je dao nalog svojim učenicima: ‘Dana mi je sva vlast, nebeska i zemaljska.’ ‘Zato idite i učinite sve narode učenicima mojim!’ ‘Idite po svemu svijetu i propovijedajte Radosnu vijest svakom stvorenju!’ (Marko 16:15) Ove su se riječi često ponavljale da bi učenici mogli razumjeti njihovo značenje. Nebeska svjetlost trebala je zasjati jasnim i jakim zrakama nad svim stanovnicima Zemlje nad uzvišenima i poniženima, nad bogatima i siromašnima. Učenici su trebali surađivati sa svojim Otkupiteljem u djelu spašavanja svijeta.” — *Želja vjekova, str. 818.*

b. Koje je jamstvo uključeno u Kristovu zapovijed? Marko 16:16.

(Mk 16:16) Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se.

“Kristove riječi izgovorene na obronku planine proglasile su Njegovu žrtvu za čovjeka potpunom i savršenom. Uvjeti pomirenja bili su ispunjeni, djelo za koje je došao na ovaj svijet izvršeno. Bio je na putu prema Božjem prijestolju, da Ga slave anđeli, poglavarstva i sile. Započeo je svoje posredničko djelo. Odjenut bezgraničnim autoritetom, dao je svoj nalog učenicima.” — *Želja vjekova, str. 819.*

c. Kojim je riječima apostol Petar potvrdio ovu osnovnu istinu i kakav je bio rezultat? Djela 4:12.

(Dj 4:12) I nema ni u kojem drugom spasenja, jer pod nebom nema drugoga imena danog ljudima po kojem nam se valja spasiti.«

“Isus Krist, mudrost i sila Božja, bio je tema svakog govora. Njegovo ime - jedino ime pod nebom kojim se ljudi mogu spasiti - bilo je od njih uzvišeno. Dok su proglašavali potpunost Krista, uskrslog Spasitelja, njihove su riječi dirnule srca, a muškarci i žene bili su pridobivani za evanđelje. Mnoštvo koje je ružilo Spasiteljevo ime i preziralo Njegovu moć sada su se priznali kao učenici Raspetoga.” — *Djela apostola, str. 594.*

a. Što znače Kristove riječi: “Dana mi je sva vlast”? Matej 28:18.

(Mt 28:18) Isus im pristupi i prozbori govoreći: »Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji.

“Ova sila nije umanjena protjecanjem godina, niti iscrpljena neprekidnim djelovanjem Njegove neizmjerne milosti. Za sve koji Ga vjeruju On je još uvijek živi Spasitelj.” — *Želja vjekova, str. 319.*

“Kad smo čvrsto usidreni u Kristu, imamo moć koju nam nijedno ljudsko biće ne može oduzeti. Zašto je to tako? Zato što smo sudionici božanske prirode, izbjegnuvši pokvarenost koja je u svijetu kroz požudu, sudionici prirode Onoga koji je došao na ovu zemlju odjeven u ljudsku odjeću, da bi mogao stajati na čelu ljudskog roda i razviti karakter koji je bez mrlje ili ljage grijeha.

Zašto su mnogi od nas tako slabi i neuspješni? To je zato što se oslanjamo na sebe, proučavamo vlastite temperamentne i pitamo se kako možemo pronaći mjesto za sebe, svoju individualnost i svoje specifičnosti, umjesto proučavanja Krista i Njegovog karaktera.” — *Svjedočanstvo, knj. 9, str. 187.*

b. Kako primamo snagu od Krista? Filipljanima 4:13; Hebrejima 12:1, 2.

(Fil 4:13) Sve mogu u onomu koji mi snagu daje — u Kristu.

(Heb 12:1) Zato i mi, okruženi tolikim oblakom svjedoka, odložimo svaki teret i grijeh koji nas sputava te postojano trčimo u boj koji je pred nama. (Heb 12:2) Upirimo pogled u začetnika i dovršitelja vjere, Isusa, koji umjesto radosti što je stajala pred njim podnese križ, prezrevši sramotu, te sjede zdesna prijestolju Božjemu.

“Božja Riječ, prihvaćena u duši, oblikuje misli i sudjeluje u razvitku karaktera. Gledajući stalno očima vjere na Isusa, postat ćemo osnaženi. Bog će dati najdragocjenija otkrivenja svom gladnom i žednom narodu. Oni će pronaći da je Krist osobni Spasitelj. Dok se hrane Njegovom Riječi, oni će otkriti da je ona duh i život. Riječ razara ono što je naslijeđeno, zemaljsku narav, i daruje novi život u Kristu Isusu. Sveti Duh dolazi duši kao Utješitelj. Preobražavajućom silom Njegove milosti u učeniku se ponovno stvara Božji lik; i on postaje novo stvorenje. Ljubav preuzima mjesto mržnje i srce poprima sličnost s Bogom. To, zapravo, znači živjeti ‘o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih’. To znači jesti Kruh koji silazi s Neba.” — *Želja vjekova, str. 391.*

**a. Što se podrazumijeva pod riječima "idite" i "učinite učenicima"?
Matej 28:19 (prvi dio).**

(Mt 28:19) Idite, dakle, i učinite učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga,

"Pozvani smo da podignemo svoj pogled prema predjelima izvan naših vidika. Krist je srušio zid razdvajanja, predrasudu o podvojenosti među narodima, i poučio o ljubavi prema cijelom ljudskom rodu. On podiže ljude iz uskog kruga koji određuje njihova sebičnost; On ukida sve ograde i umjetne razlike u društvu. On ne pravi nikakve razlike između susjeda i stranaca, prijatelja i neprijatelja. On nas uči da svaku nevoljnu dušu smatramo svojim bratom, a svijet svojim poljem rada." — *Želja vjekova, str. 823.*

b. Koje je obećanje Isus dodao ovom misionarskom zadatku - i što to znači za nas? Matej 28:20 (zadnji dio).

(Mt 28:20) učeći ih držati sve što sam vama zapovjedio. I evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta.« Amen.

"Upravo u vršenju Kristovog djela crkva ima obećanje Njegove prisutnosti." — *Želja vjekova, str. 825.*

"On je izvršio potpunu pripremu za nastavljanje djela i osobno preuzeo odgovornost za njegov uspjeh. Sve dok slušaju Njegovu Riječ i rade povezani s Njim, oni ne mogu doživjeti neuspjeh. Idite svim narodima, zapovjedio im je. Idite do najudaljenijih krajeva Zemlje, ali znajte da ću ja biti s vama. Radite s vjerom i povjerenjem i znajte da nikada nećete biti ostavljeni.

Spasiteljev nalog obuhvaća sve vjernike. On do kraja vremena obuhvaća sve koji vjeruju u Krista. Sudbonosna je pogreška misliti da djelo spašavanja duša ovisi samo o rukopoloženom propovjedniku. Evanđelje je povjereno svima koji dobiju nadahnuće s Neba. Svi koji primaju Kristov život određeni su da rade na spašavanju svojih bližnjih. Crkva je osnovana za takav rad i svi koji preuzimaju na sebe sveti zavjet obvezuju se da postanu Kristovi suradnici." — *Želja vjekova, str. 822.*

"Jeste li suradnici Kristovi? Ne možete li radi Njega podnijeti patnju, žrtvu i kušnju? Postoji prilika za činjenje dobra dušama mladih i onih koji griješe. Ako vidite nekoga čije riječi ili stav pokazuju da je odvojen od Boga, nemojte ga kriviti. Nije vaš posao osuditi ga, već mu se približite i pružite mu pomoć." — *Svjedočanstvo, knj. 6, str. 125.*

a. Što je biblijska definicija evanđelja? Rimljanima 1:16, 17.

(Rim 1:16) Ta ne stidim se evanđelja Kristova, jer ono je sila Božja na spasenje svakomu koji vjeruje — i Židovu, najprije, i Grku. (Rim 1:17) Jer se pravednost Božja u njemu otkriva iz vjere u vjeru, kao što je pisano: A pravednik će od vjere živjeti.

“Oprost i opravdanje su jedno te isto. Vjerom vjernik prelazi iz položaja buntovnika, djeteta grijeha i Sotone, u položaj odanog podanika Krista Isusa, ne zbog urođene dobrote, već zato što ga Krist prima kao svoje dijete posvojenjem. Grešnik prima oprostjenje svojih grijeha, jer te grijehe nosi njegov Zamjenik i Jamac. Gospodin govori svom nebeskom Ocu: 'Ovo je moje dijete. Oslobađam ga od osude smrti, dajući mu svoju policu životnog osiguranja - vječni život - jer sam zauzeo njegovo mjesto i patio za njegove grijehe. On je čak i moj ljubljani sin.' Tako čovjek, pomilovan i odjeven u prekrasne haljine Kristove pravednosti, stoji besprijekoran pred Bogom.

Grešnik može pogriješiti, ali ne biva odbačen bez milosti. Njegova jedina nada je, međutim, pokajanje pred Bogom i vjera u Gospodina Isusa Krista.”
— *Slični Kristu, str. 74.*

b. Zašto se apostol Pavao smatrao dužnikom? Rimljanima 1:14, 15.

(Rim 1:14) Dužnik sam i Grcima i barbarima, i mudrima i nerazumnima. (Rim 1:15) Tako sam, koliko je do mene, spreman i vama u Rimu navijestiti evanđelje.

“U kojem smislu je Pavao bio dužan i Židovu i Grku? Njemu je dan zadatak, kao što je dan svakom Kristovom učeniku. [Matej 28:19, 20] Prihvaćajući Krista, Pavao je prihvatio ovaj zadatak. Shvatio je da na njemu počiva dužnost rada za sve slojeve ljudi - za Židove i pogane, učene i neuke, za one na visokim položajima i za one u najnižim društvenim slojevima.” — *Biblijski komentari, knj. 6, str. 1067.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 12. prosinca

1. Koji zadatak je Gospod povjerio specifično meni, u mojoj sferi djelovanja?
2. Zašto još nisam primio Kristovu moć u njezinoj istinskoj punini?
3. Koji izazov i jamstvo mi Gospodin danas upućuje?
4. Što ime Kristovo znači Njegovim sljedbenicima?
5. Što znači „gledati u Krista“?

Praktični rad među ljudima

STIH ZA UPAMTITI: »Pođi kući svojoj, k svojima, pa im javi sve što ti je učinio Gospodin i kako ti se smilovao.« ” (Marko 5:19, drugi dio).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstvo, knj. 6, str. 254–260; Svjedočanstvo, knj. 1, str. 412.*

“Učenici su bili pozvani otpočeti svoje djelo tamo gdje su se nalazili.” — *Želja vjekova, str. 822.*

1. OKUPLJANJE MNOGIH NARODA

Nedjelja, 14. prosinca

a. Kada se prvi put vidljivo uočilo ispunjenje Kristovog obećanja o posebno moći za njegove učenike? Djela 2:1–4.

(Dj 2:1-3) I kada dođe dan Pedesetnice, svi bijahu jednodušno na istome mjestu. I odjednom nastade huka s neba, kao kad se dignu silan vjetar, i ispuni svu kuću gdje bijahu sjedili. I ukažu im se razdijeljeni jezici, kao od ognja, te siđe po jedan na svakoga od njih. (Dj 2:4) I svi se napuniše Duha Svetoga i počehše govoriti drugim jezicima, kako im već Duh davaše zboriti.

“U obliku plamena Sveti Duh se spustio na sve okupljene. Bio je to znamen dara koji su učenici dobili a koji ih je osposobio da tečno govore jezicima koje dotad nisu poznavali. Pojava plamena označavala je veliku gorljivost kojom će apostoli raditi i silu koja će pratiti njihov rad.” — *Djela apostola, str. 39.*

b. Zašto je dar jezika bio potreban u toj prilici? Djela 2:5–11.

(Dj 2:5) A u Jeruzalemu su boravili Židovi, ljudi bogobojažni iz svakog naroda pod nebom. (2:6) A kad nastade ta huka, skupi se mnoštvo i smete se jer ih svaki pojedini slušaše kako govore njegovim jezikom. (2:7) A svi su bili izvan sebe i divili se govoreći jedni drugima: »Gle! Nisu li svi ovi što govore Galilejci? (2:8) Pa kako to da ih svatko od nas čuje na svom jeziku u kojem smo rođeni? (2:9) Parti i Medani i Elamiti, i žitelji Mezopotamije i Judeje i Kapadocije, Ponta i Azije, (2:10) i Frigije i Pamfilije, Egipta i krajeva libijskih oko Cirene, i pridošlice Rimljani, i Židovi i požidovljenici, (2:11) Krećani i Arapi — čujemo ih gdje govore našim jezicima o veličanstvenim djelima Božjim.«

“Židovi su bili raspršeni u gotovo svaki kraj nastanjenog svijeta i u progonstvu su naučili govoriti različitim jezicima. Mnogi od ovih Židova bili su ovom prigodom u Jeruzalemu prisustvujući vjerskim svečanostima koje su bile u tijeku. Okupljeni su predstavljali sve poznate jezike. Ova raznolikost jezika bila je velika prepreka naviještanju Evanđelja. Stoga je Bog na čudesan način nadoknadio ovaj nedostatak apostola. Sveti Duh je za njih učinio ono što oni za čitavog života ne bi mogli postići.” — *Djela apostola, str. 39, 40.*

a. Što apostol kaže o istinskom daru govorenja stranih jezika? 1. Korinćanima 12:28, 30. Kako se ovo treba primijeniti danas?

(1. Kor 12:28) I neke postavi Bog u crkvi: prvo apostole, drugo proroke, treće učitelje; zatim čudesa, onda darove iscjeljivanja, pomoći, upravljanja, različite vrste jezika. (1. Kor 12:30) Zar svi imaju darove iscjeljivanja? Zar svi govore jezicima? Zar svi tumače?

“Među nama ima onih koji se bez muke i odlaganja zbog učenja stranog jezika mogu osposobiti da objave istinu drugim narodima. U prvoj Crkvi misionari su čudom bili obdareni poznavanjem stranih jezika pomoću kojih su pozvani da propovijedaju neistraživa bogatstva Kristova. I ako je Bog u ono vrijeme bio spreman da tako pomogne svojim slugama, smijemo li sumnjati da će Njegovi blagoslovi počivati na našim naporima da osposobimo one koji po prirodi raspolažu poznavanjem stranih jezika, a koji bi uz odgovarajuće ohrabrenje odnijeli vijest istine svojim zemljacima? U stranim misijskim poljima mogli bismo imati mnogo više radnika, da su oni koji su ušli u ova polja koristili svaki dar koji im je stajao na raspolaganju...

U nekim slučajevima može biti potrebno da mladi uče strane jezike. Oni to mogu najuspješnije ostvariti ako se druže s narodom, a istodobno svaki dan dio vremena posvete učenju jezika. Međutim, to treba biti samo nužan korak u pripremanju i obučavanju onih koje možemo naći u samim misijskim poljima i koji, uz odgovarajuću obuku, mogu postati radnici. Bitno je da se u službu pozovu oni koji se na svojem materinjem jeziku mogu obratiti narodu u različitim zemljama.” — *Sluge evanđelja*, str. 82, 83.

b. Koje je talente Bog obećao svojim slugama i što trebamo činiti kako bismo ih razvijali? Efežanima 2:8; 1. Korinćanima 12:7–11.

(Efež 2:8) Ta milošću ste spašeni po vjeri! I to nije od vas, Božji je to dar! (1. Kor 12:7) A svakomu se daje očitovanje Duha na korist. (1. Kor 12:8) Jednomu se naime po Duhu daje riječ mudrosti, drugomu pak riječ spoznaje po istome Duhu; (1. Kor 12:9) a drugomu vjera u istome Duhu; a drugomu darovi iscjeljivanja u istome Duhu; (1. Kor 12:10) a drugomu čudotvorstva, a drugomu prorokovanje; a drugomu razlučivanje duhova, a drugomu različite vrste jezika, a drugomu tumačenje jezika. (1. Kor 12:11) A sve to čini jedan te isti Duh razdjeljujući svakomu napose kako hoće.

“Ne daju se svi darovi svakom vjerniku... Ali darovi Duha obećani su svakom vjerniku prema njegovoj potrebi u Gospodnjem djelu. Obećanje je isto tako čvrsto i pouzdano danas kao što je bilo u vrijeme apostola.” — *Želja vjekova*, str. 823.

“Božjem djelu potrebni su učinkoviti ljudi; potrebni su mu ljudi koji su obrazovani za službu kao učitelji i propovjednici. Ljudi koji su imali malo obrazovanja u školi ili na fakultetu radili su do sad s određenim uspjehom; ali oni su mogli postići veći uspjeh i mogli su biti učinkovitiji radnici da su na samom početku stekli umnu disciplinu.” — *Sluge evanđelja*, str. 92.

a. Zašto su misionarske škole tako vrijedno sredstvo - i koja je prva dužnost svakoga tko želi učinkovito širiti evanđelje? 2. Timoteju 2:15.

(2Tim 2:15) Uznastoj da se kao prokušan pokažeš pred Bogom, kao radnik koji se nema čega stidjeti, koji ispravno razlaže riječ istine.

“Rad na zadobivanju duša za Krista zahtijeva ozbiljnu pripremu. Ljudi ne mogu ući u Gospodnju službu bez potrebne obuke i očekivati veliki uspjeh. Mehaničari, pravnici, trgovci, ljudi svih struka i zanimanja, školuju se za posao koji će obavljati. Oni su odlučni da se što bolje osposobe. Posjetite krojačicu i ona će vam reći koliko se dugo mučila prije nego što je stekla temeljito znanje u svojoj struci. Arhitekt će vam kazati koliko mu je vremena trebalo da nauči kako izraditi plan za lijepu, prostranu zgradu. Tako je u svim zvanjima koja ljudi obavljaju.

Zar da Kristove sluge pokažu manje marljivosti u pripremi za Djelo koje je beskrajno važnije? Zar da ostanu neznalice o načinima i sredstvima kojima se zadobivaju duše? Potrebni su poznavanje ljudske duše, temeljito proučavanje, brižljivo razmišljanje i iskrena molitva da biste znali kako se približiti muškarcima i ženama s velikim predmetima koji se tiču njihovog vječnog dobra.” — *Sluge evanđelja*, str. 92.

“Samo na Božjem oltaru možemo zapaliti svoje svijeće božanskom vatrom... Božji glasnici moraju puno vremena provesti s Njim ako žele imati uspjeha u svom radu. Priča se o staroj ženi iz Lancashirea koja je slušala razloge koje su njezini susjedi navodili za uspjeh svog lokalnog pastora. Govorili su o njegovim darovima, o njegovom stilu govora, o njegovim manirima. 'Ne', rekla je starica, 'reći ću vam što je ključno. Vaš čovjek je vrlo blizak sa Svemogućim.'” — *Djela apostola*, str. 255.

b. Kakva je božanska zaštita obećana Kristovim učenicima koji šire poruku istine? Marko 16:18 (prvi dio). Navedite jedan primjer ispunjenja ovog obećanja. Djela 28:1-5.

(Mk 16:18) zmije će uzimati — i popiju li što smrtonosno, neće im nauditi; na bolesnike polagat će ruke, i bit će im dobro.«

(Dj 28:1) I kad se spasiše, tada doznaše da se otok zove Malta. (28:2) A urođenici nam iskazivahu nesvakidašnje čovjekoljublje. Naime, zbog kiše koja je počela, i zbog studeni, zapališe vatru i sve nas primiše k sebi. (28:3) A Pavao nakupi naramak suharaka i stavi na vatru, kadli zbog vrućine izađe zmija i pripije mu se za ruku. (28:4) A kad urođenici vidješe kako mu životinja visi s ruke, govorahu jedan drugomu: »Ovaj čovjek zacijelo je ubojica kojemu, premda se spasio od mora, božica pravde ne da živjeti.« (28:5) On nato otrese životinju u vatru i ne pretrpi nikakvo zlo.

“Trovanje se u to vrijeme [ranih kršćana] često primjenjivalo. Pokvareni ljudi nisu oklijevali na ovaj način ukloniti one koji su stajali na putu njihovom vlastoljublju. Isus je znao da će time biti ugrožen život Njegovih učenika. Mnogi će smatrati da Bogu čine službu ako ubiju Njegove svjedoke. On im je stoga obećao zaštitu od ove opasnosti.” — *Želja vjekova*, str. 821.

a. **Koju je dodatnu moć Isus dao svojim učenicima i kojom su izjavom oni priznali tu moć? Luka 9:1; 10:17. Kako im je Krist odgovorio? Luka 10:20.**

(Lk 9:1) Tada sazva dvanaesticu svojih učenika te im dade moć i vlast nad svim zlodusima i da ozdravljaju od bolesti. (Lk 10:17) A sedamdesetorica se vratili s radošću govoreći:

»Gospodine, i zlodusi nam se pokoravaju u tvoje ime!«

(Lk 10:20) Ali ne radujte se tome što vam se duhovi pokoravaju, već se radije radujte što su vam imena zapisana na nebesima.«

”Nemojte se radovati posjedovanju sile, da ne smetnete s uma svoju ovisnost o Bogu. Čuvajte se da vas ne zahvati pretjerano samopouzdanje i da ne radite u svojoj sili, a ne u duhu i sili svog Učitelja. 'Ja' je uvijek spremno sebi pripisati zasluge i za najmanji uspjeh koji se postiže u radu. 'Ja' prima laskanja i uzdiže se, te tako zanemarujemo drugima pokazati da je Bog sve i u svemu... Kad shvaćamo svoju slabost, učimo se ovisiti o sili koja nije naša.” — *Želja vjekova*, str. 493.

b. **Koji je bio rezultat Isusovog davanja prioriteta djelu iscjeljivanja bolesnih? Luka 4:38, 39; 5:12, 13; 6:6, 10.**

(Lk 4:38) I ustavši iz sinagoge, uđe u kuću Šimunovu. A Šimunovu je punicu obuzela jaka ognjica, pa ga zamole za nju. (Lk 4:39) Nadvi se nad nju i zaprijeti ognjici — i ona je napusti. I odmah ustade te ih posluživaše. (Lk 5:12) I dogodi se, dok je bio u jednom od gradova, kad gle — čovjek pun gube! Ugledavši Isusa, pade ničice i zamoli ga govoreći: »Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti.« (Lk 5:13) Isus pruži ruku i dotače ga se rekavši: »Hoću, očisti se!« I guba odmah spade s njega. (Lk 6:6) A dogodi se da i jedne druge subote uđe u sinagogu i poče naučavati. A bijaše ondje neki čovjek, a ruka mu, desnica, bijaše usahla. (Lk 6:10) I osvrnuvši se na sve njih, reče čovjeku: »Ispruži ruku svoju!« A on učini tako i povrati mu se ruka — zdrava kao i druga!

”Tijekom svog rada Isus je posvetio više vremena liječenju bolesnih nego propovijedanju. Njegova su čuda svjedočila o istinitosti Njegovih riječi, da nije došao uništiti, nego spasiti. Njegova je pravda išla pred Njim, a slava Gospodnja bila je Njegova zalaznica, zadnja straža. Kud god je išao, vijesti o Njegovoj milosti išle su ispred Njega. Tamo gdje je prošao, oni nad kojima je pokazao svoju sućut radovali su se u zdravlju i iskušavali svoju stečenu snagu. Mnoštvo se okupljalo oko njih da s njihovih usana sluša o djelima što ih je Gospodin učinio. Njegov glas bio je prvi zvuk koji su mnogi ikada čuli, Njegovo ime prva riječ koju su ikada izgovorili, Njegovo lice prvo koje su ikada ugledali. Zašto da ne vole Isusa i pjevaju Mu hvalospjev? Kad je prolazio kroz manja mjesta i gradove, On je bio kao životvorna struja, dijeleći život i šireći radost kud god je išao.” — *Djela apostola*, str. 350.

c. **Slijedeći Kristov primjer, što su učenici činili? Djela 3:1–7; 9:32–34; 28:8, 9.**

(Dj 3:1) A Petar i Ivan uzlazili su zajedno u Hram na devetu molitvenu uru. (3:2) I donosili su nekog čovjeka koji je bio hrom od utrobe majke svoje. Njega su svaki dan postavljali kod hramskih vrata zvanih Krasna da prosi milostinju od onih koji ulaze u Hram. (3:3) On ugleda Petra i Ivana koji su imali ući u Hram te poče moliti milostinju. (3:4) A Petar, zajedno s Ivanom, uprije pogled u nj te reče: »Pogledaj u nas!« (3:5) A on ih je promatrao očekujući da će od njih nešto dobiti. (3:6) No Petar reče: »Srebra i zlata u mene nema, no što imam, to ti dajem: u ime Isusa Krista Nazarećanina, ustani i hodaj!« (3:7) Uхвати ga za desnu ruku i podiže. A njemu odmah očvrsnuše noge i gležnji (Dj 9:32) A dogodi se, kako je Petar prolazio posvuda, da siđe i k svetima koji su živjeli u Lidi. (9:33) A ondje nađe nekog čovjeka po imenu Eneja koji je osam godina ležao na postelji — on bijaše uzet. (9:34) I reče mu Petar: »Eneja, iscjeljuje te Isus Krist! Ustani i prostri sam sebi!« I odmah ustade. (Dj 28:8) A dogodilo se da je Publijev otac, kojega je mučila ognjica i griža, ležao. Pavao uđe k njemu, pomoli se, položi na nj ruke i iscijeli ga. (28:9) Kad se dakle to dogodilo, dolazili su i drugi s otoka koji su imali bolesti te su ozdravljali.

a. Kakva nam je dalekosežna misija povjerena do kraja vremena kušanja? Matej 10:7, 8; Marko 5:19; 16:18 (zadnji dio); Luka 9:1, 2.

(Mt 10:7) I kako idete, propovijedajte govoreći: 'Približilo se kraljevstvo nebesko!' (Mt 10:8) Bolesne ozdravljajte, gubave čistite, mrtve uskrisujte, zloduhe izgonite! Besplatno primiste, besplatno dajte.

(Mk 5:19) No Isus mu ne dopusti, nego mu reče: »Pođi kući svojoj, k svojim, pa im javi sve što ti je učinio Gospodin i kako ti se smilovao.« (Mk 16:18) zmiје će uzimati — i popiju li što smrtonosno, neće im nauditi; na bolesnike polagat će ruke, i bit će im dobro.« (Lk 9:1) Tada sazva dvanaesticu svojih učenika te im dade moć i vlast nad svim zlodusima i da ozdravljaju od bolesti. (Lk 9:2) I posla ih propovijedati kraljevstvo Božje i iscjeljivati bolesne.

“Kristovi sljedbenici trebaju raditi kao i On. Mi trebamo nahraniti gladne, obučiti neodjevene i utješiti nevoljne i ucviljene. Mi trebamo služiti očajnicima i nadahnuti nadom beznadne... Kristova ljubav koja se pokazala u nesebičnoj službi bit će djelotvornija u promjeni grješnika nego mač ili sudska dvorana. Oni su nužni da zadaju strah prekršiteljima zakona, ali misionar pun ljubavi može biti djelotvorniji. Prijekom srce često postaje tvrđe; ali omekšat će pod djelovanjem Kristove ljubavi. Misionar ne treba samo otklanjati bolesti tijela, on mora povesti grješnika Velikom Liječniku koji može očistiti dušu od gube grijeha. Bog je odredio da bolesni, nesretni, opsjednuti zlim duhovima, trebaju čuti Njegov glas preko Njegovih slugu. Preko svojih ljudskih posrednika On želi biti Utješitelj kakvoga svijet ne poznaje.” — *Želja vjekova*, str. 350, 351.

b. Koje biblijsko načelo treba primijeniti na metode kojima se provodi Gospodinovo djelo? Propovjednik 3:1; 8:5.

(Prop 3:1) Sve ima svoje doba i svaki posao pod nebom svoje vrijeme: (Prop 8:5) Tko drži zapovijed, neće doživjeti ništa zlo; a srce mudroga zna za vrijeme i sud,

“Izvodit će se lažna djela iscjeljivanja, za koja će se tvrditi da su božanska.. Iz tog razloga Gospodin je označio način na koji Njegov narod treba provoditi djelo fizičkog iscjeljenja u kombinaciji s poučavanjem Riječi. Treba osnovati sanatorije, a s tim ustanovama treba povezati radnike koji će provoditi istinski medicinsko-misionarski rad.” — *Medical Ministry*, str. 14.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 19. prosinca

1. Zašto je dar jezika bio potreban u vrijeme apostola?
2. Što ja radim s talentima koji su mi povjereni?
3. Kako mogu poboljšati svoje služenje drugima u medicinsko-misionarskom radu?
4. Pod kojim okolnostima Isus nudi zaštitu od smrtonosnih opasnosti?
5. Kako mogu povećati svoju korisnost u Gospodinovom djelu?

Ususret žetvi duša

STIH ZA UPAMTITI: „Izađi na putove i među ograde i natjeraj ljude da dođu da mi se napuni kuća.” (Luka 14:23, drugi dio).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstvo, knj. 6, str. 305–312.*

“Svima koji su primili evanđelje dana je sveta istina koju treba prenijeti svijetu. Božji vjerni ljudi uvijek su bili proaktivni misionari.” — *Djela apostola, str. 109.*

1. PRIPREMA BOŽJE KUĆE

Nedjelja, 21. prosinca

a. Opišite duhovnu pripremu potrebnu za plodonosan misionarski rad. Izreke 16:1; Djela 1:14 (prvi dio); Djela 2:1.

(Izr 16:1) Namisli srca svojstvene su čovjeku, a od Gospoda je odgovor jeziku.

(Dj 1:14) Svi ovi bijahu jednodušno postojani u molitvama i molbama, zajedno sa ženama i Marijom, majkom Isusovom, i s braćom njegovom.

(Dj 2:1) I kada dođe dan Pedesetnice, svi bijahu jednodušno na istome mjestu.

“Prvi su učenici krenuli propovijedati Riječ. Otkrivali su Krista u svom životu. A i Gospodin je radio s njima ‘i potvrđivao Riječ čudesima što su je pratila’. (Marko 16:20) Ovi su se učenici pripremali za svoj rad. Prije dana Pedesetnice sastali su se i otklonili sve nesporazume. Bili su jednodušni. Vjerovali su u Kristovo obećanje da će dobiti blagoslov, pa su se molili u vjeri. Nisu tražili blagoslov samo za sebe; njih je pritiskao teret spašavanja duša. Evanđelje je trebalo odnijeti do najudaljenijih krajeva Zemlje i stoga su tražili dar sile koji je Krist obećao. Tada se izlio Sveti Duh i tisuće je njih obraćeno u jednom danu.

Tako isto može biti i danas. Umjesto ljudskih pretpostavki, neka se propovijeda Božja Riječ. Neka kršćani odbace svoje razmirice i neka se predaju Bogu radi spašavanja izgubljenih. Neka u vjeri traže i On će doći. Izlijevanje Duha u apostolsko vrijeme bila je ‘rana kiša’ i slavan je bio uspjeh. Ali će ‘kasna kiša’ biti znatno obilnija. (Joel 2:23).” — *Želja vjekova, str. 827.*

a. Opišite duhovne bolesti koje crkva mora u potpunosti pobijediti prije nego što mnoštvo novih obraćenika može sigurno ući u njezine redove. Luka 21:34; Matej 24:48-50; 25:42-45.

(Lk 21:34) A pazite na se da vam srca ne otežaju u proždrljivosti i pijanstvu i životnim brigama te ne dođe na vas iznenada onaj dan,

(Mt 24:48) No rekne li onaj zli sluga u srcu svojem: 'Otegnuo se dolazak mog gospodara' (Mt 24:49) pa počne tući sosluge, a jesti i piti s pijanicama, (Mt 24:50) doći će gospodar toga sluge u dan u koji ne očekuje i u čas za koji ne zna; (Mt 25:42) Jer ogladnih, i ne dadoste mi jesti; ožednih, i ne napojiste me; (Mt 25:43) tuđinac bijah, i ne primiste me; gol, i ne zaogrnušte me; bolestan i u tamnici, i ne pohodiste me.' (Mt 25:44) Tada će i oni njemu odgovoriti govoreći: 'Gospodine, kada te to vidjesmo gladna ili žedna ili tuđinca ili gola ili bolesna ili u tamnici, i ne poslužismo te?' (Mt 25:45) Tada će im odgovoriti govoreći: 'Zaista, kažem vam, što god ne učiniste jednomu od ovih najmanjih, ni meni ne učiniste.'

"Za koliko se crkava, kao za bolesne jaganjce, brinu oni koji bi trebali tražiti izgubljene ovce! A istodobno milijuni i milijuni propadaju bez Krista.

Božanska ljubav pokrenula se do svojih nedokučivih dubina zbog ljudi, i anđeli se čude promatrajući površnu zahvalnost onih koji primaju tako veliku ljubav. Anđeli se čude čovjekovom slabom poštovanju te Božje ljubavi. Nebo negoduje zbog nemara koji se pokazuje prema ljudskim dušama. Želimo li saznati kako Krist gleda na to? Kako bi se osjećali otac i majka kad bi znali da su njihovo dijete, izgubljeno na mrazu i snijegu, zaobišli i ostavili ga da umre oni koji su ga mogli spasiti? Zar ne bi bili duboko ožalošćeni i vrlo ojađeni? Zar ne bi optuživali te ubojice gnjevom tako vrelim kao što su njihove suze, silnim kao što je njihova ljubav? Patnje svakog čovjeka patnje su Božjeg djeteta, i oni koji ne pružaju ruku pomoći svom bližnjem koji gine, izazivaju Njegov pravedan gnjev." — *Želja vjekova*, str. 825.

b. Tko treba biti uključen u primanje Božje milosti? Luka 14:23; 2. Ljetopisa 6:32, 33.

(Lk 14:23) I gospodar reče sluzi: 'Izađi na putove i među plotove i natjeraj ljude da dođu da mi se napuni kuća.'

(2Ljet 6:32) Pa i tuđinca, koji nije od tvojega puka Izraela, nego je došao iz daleke zemlje poradi velikog imena tvojega i tvoje ruke jake i ispružene tvoje mišice; ako dođu i pomole se prema ovome Domu, (2Ljet 6:33) ti onda čuj s neba, mjesta gdje prebivaš, i izvrši sve za čim je tuđinac vapijao k tebi, da bi svi puci zemaljski upoznali ime tvoje i bojali se tebe kao puk tvoj Izrael, i da bi znali da je ime tvoje zazvano nad ovaj Dom što sam ga sagradio.

"Krist je rekao svojim učenicima: Vi ste bili svjedoci mog samopožrtvovnog života za ovaj svijet. Vi ste svjedoci mog napornog rada za Izrael. Premda nisu željeli doći k meni da bi imali život, premda su svećenici i poglavari učinili sa mnom ono što su htjeli, premda su me odbacili kao što je Pismo proroklo, još uvijek imaju priliku prihvatiti Božjeg Sina. Vidjeli ste da bezuvjetno primam sve koji su, priznajući svoje grijeh, došli k meni. Onoga koji dođe k meni neću izgnati van. Svi koji žele mogu se pomiriti s Bogom i dobiti vječni život. Vama, svojim učenicima, povjeravam ovu vijest milosti. Ona se treba odnijeti prvo Izraelu, a zatim svim plemenima, jezicima, narodima. Ona se treba iznijeti Hebrejima i neznabošcima. Svi koji vjeruju trebaju biti okupljeni u jednoj Crkvi." — *Želja vjekova*, str. 821.

a. Opišite Božji plan za iskrene nevjernike - pogane, neznabošce - koji duboko u sebi zapravo traže Njega. Hebrejima 11:6; Izaija 56:3–8.

(Heb 11:6) A bez vjere nemoguće mu je ugoditi; jer tko Bogu pristupa, mora povjerovati da On jest i da je nagraditelj onih koji ga traže.

(Iz 56:3) I neka ne kaže sin tuđinski, koji je pristao uz Gospoda, govoreći: »Gospod me zacijelo odvojio od svojega puka.« I neka uškopljenik ne rekne: »Gle, ja sam suho drvo.« (Iz 56:4) Jer ovako veli Gospod: »Uškopljenicima koji drže moje subote i izabiru ono što je meni milo i pridržavaju se mojega saveza, (Iz 56:5) njima ću dakle dati u Domu svojemu i među zidovima svojim spomen i ime bolje nego sinovima i kćerima; dat ću im vječno ime koje se neće zatrti. (Iz 56:6) A sinove tuđinske koji pristadoše uz Gospoda da mu služe i da ljube ime Gospodnje, da mu budu sluge — sve koji drže subotu pazeć da je ne oskrvnu i pridržavaju se saveza mojega (Iz 56:7) — njih ću dakle dovesti na svetu goru svoju i razveselit ću ih u svojem Domu molitve. Njihove paljenice i žrtve njihove bit će primljene na mom žrtveniku, jer Dom moj zvat će se Dom molitve za sve pukove.« (Iz 56:8) Gospodin Gospod, koji sabire prognanike Izraelove, izjavljuje: »Još ću ih sabrati k njima, povrh onih koji se kod njih već sabraše.«

”Među stanovnicima Zemlje koji su rasijani po svim krajevima ima i onih koji nisu savili koljena pred Baalom. Kao zvijezde na nebu koje se pojavljuju jedino noću, ovi će vjernici zasjati kad mrak pokrije zemlju i tama narode. U neznabožačkoj Africi, u katoličkim zemljama Europe i Južne Amerike, u Kini, u Indiji, na otocima i u najudaljenijim krajevima Zemlje, Bog ima mnoštvo svojih izabranika koji će zasjati usred tame otkrivajući jasno otpalom svijetu preobražavajuću snagu poslušnosti Njegovom Zakonu.” — *Proroci i kraljevi*, str. 188, 189.

”Diljem svijeta muškarci i žene s čežnjom gledaju u nebo. Molitve, suze i pitanja izlijevaju se iz duša koje žude za svjetlom, milošću, Duhom Svetim. Mnogi su na pragu kraljevstva, čekajući samo da budu primljeni.” — *Djela apostola*, str. 109.

b. Koje obećanje Bog daje svima koji vjeruju? Rimljanima 10:8–11. Što znači vjerovanje - za razliku od pretpostavki? Ponovljeni zakon 6:6–9.

(Rim 10:8) Nego što veli? Blizu tebe je riječ, u ustima tvojim i u srcu tvojemu — to jest riječ vjere koju propovijedamo. (Rim 10:9) Jer ako ustima svojim ispovijediš Gospodina Isusa i srcem svojim uzvjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen. (Rim 10:10) Jer srcem se vjeruje na pravednost, a ustima se ispovijeda na spasenje. (Rim 10:11) Pismo naime kaže: Svaki koji vjeruje u nj, neće se postidjeti.

”Sotona može, kroz razne prijevare, činiti čuda koja će se činiti kao prava čuda. On se nadao da će to biti probni test za Izraelce u vrijeme njihovog oslobođenja iz Egipta. Uputa dana Mojsiju za Izrael je uputa i za naše vrijeme. Kada dovedemo svoje živote u potpunu poslušnost Božjem zakonu, smatrajući Boga našim vrhovnim Vodičem i držeći se Krista kao naše jedine nade u pravednost, Bog će djelovati u našu korist. To je pravednost vjere, pravednost skrivena u tajni o kojoj svjetovni ljudi ne znaju ništa i koju ne mogu razumjeti. Sofistika i rasprave slijede zmiju; ali Božje zapovijedi, ako su marljivo proučene i prakticirane u životu otvaraju nam komunikaciju s nebom i razlikuju nam istinu od laži. Ova poslušnost za nas ostvaruje božansku volju, donoseći u naše živote pravednost i savršenstvo koje se vidjelo u Kristovom životu.” — *Manuscript Releases*, knj. 7, str. 357.

a. Kako se istinska vjera razlikuje od lažne vjere? Jakov 2:19, 20; Galaćanima 5:6.

(Jak 2:19) Ti vjeruješ da je Bog jedan? Dobro činiš! I zlodusi vjeruju, i dršću. (Jak 2:20) No hoćeš li shvatiti, o čovječe isprazni, da je vjera bez djela mrtva? (Gal 5:6) Ta u Kristu Isusu niti što vrijedi obrezanje niti neobrezanje, nego vjera koja kroz ljubav djeluje.

“Istinska vjera uvijek djeluje kroz ljubav. Kada gledate na Golgotu, to ne činite zato da biste smirili svoju dušu u neizvršavanju vaših dužnosti, niti da biste mogli biti uspavani, već kako biste stvorili vjeru u Isusa, vjeru koja će djelovati, čisteći dušu od prljavštine sebičnosti. Kada se vjerom uhvatimo za Krista, naš posao tek je otpočeo. Svaki čovjek ima pokvarene i grješne navike koje se moraju nadvladati žestokom borbom. Od svake se duše zahtijeva da se bori u borbi vjere. Ako je netko Kristov sljedbenik, on ne može biti osoba koja je prepređena, tvrdog srca i bez suosjećanja. On ne može biti grub u govoru. On ne može biti pun pompoznosti i samopoštovanja. On ne može biti tlačitelj, niti se koristiti oštrim riječima kako bi kritizirao i osuđivao.

Djela ljubavi izviru iz djelovanja vjere. Biblijska vjera podrazumijeva neprekidan rad. ‘Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima’ (Matej 5:16). Radite na vlastitom spasenju sa strahom i drhtanjem, jer je Bog taj koji u vama stvara volju i sposobnost da činite ono što Mu je ugodno. Trebamo biti revni u dobrim djelima, i paziti da u njima ne posustanemo. Istiniti Svjedok kaže: ‘Znam tvoja djela’ (Otkrivenje 2:2).

Dok je s jedne strane istina da nam naši marljivi naponi sami po sebi neće osigurati spasenje, također je istina da će vjera koja nas ujedinjuje s Kristom potaknuti dušu na djelovanje.” — *Odabrane poruke, knj. 2, str. 20.*

b. Objasnite pravi značaj onoga što krštenje u stvarnosti predstavlja. Marko 1:4; 1. Petrova 3:21; Rimljanima 6:4-9.

(Mk 1:4) Pojavi se Ivan, krštavajući u pustinji i propovijedajući krštenje pokajanja za oprostjenje grijeha. (1Pet 3:21) Njen protulik, krštenje — ne odlaganje tjelesne nečistoće, nego odgovor dobre savjesti prema Bogu — i nas sada spasava po uskrsnuću Isusa Krista, (Rim 6:4) Krštenjem se dakle ukopasmo s njime u smrt da, kao što Krist slavom Očevom bi uskrišen od mrtvih, tako i mi prohodimo u novosti života. (Rim 6:5) Jer ako smo zajedno sjedinjeni sličnošću na smrt njegovu, bit ćemo zacijelo sjedinjeni i sličnošću na njegovo uskrsnuće. (Rim 6:6) Ovo znamo: naš je stari čovjek bio zajedno s njim razapet da se uništi ovo grješno tijelo te više ne robujemo grijehu. (Rim 6:7) Jer tko umre, opravdan je od grijeha. (Rim 6:8) No ako umrijesmo s Kristom, vjerujemo da ćemo i živjeti s njime, (Rim 6:9) znajući da Krist, uskrišen od mrtvih, više ne umire; smrt njime više ne gospodari.

“Krist je krštenje učinio znakom ulaska u svoje duhovno kraljevstvo. Učinio je to obaveznim uvjetom kojeg se moraju pridržavati svi koji žele biti priznati da su pod vlašću Oca, Sina i Duha Svetoga. Prije nego što čovjek može pronaći dom u crkvi, prije nego što prijeđe prag Božjeg duhovnog kraljevstva, mora primiti pečat božanskog imena: ‘Gospodin, naša pravednost.’ (Jeremija 23:6).” — *Svjedočanstvo, knj. 6, str. 91.*

a. Što bi trebalo biti očito u životu vjernika prije krštenja? Djela 2:38; 8:36, 37; Efežanima 4:22, 23.

(Dj 2:38) A Petar im каза: »Pokajte se, i neka se svaki od vas krsti u ime Isusa Krista za oproštenje grijeha, i primit ćete dar Duha Svetoga. (Dj 8:36) A kako su išli po putu, dođoše do neke vode. I каза uškopljenik: »Evo vode! Što priječi da se krstim?« (Dj 8:37) A Filip reče: »Ako vjeruješ iz svega srca, dopušteno je.« A on, odgovorivši, reče: »Vjerujem da Isus Krist jest Sin Božji.«

(Efež 4:22) odložiti vam je po prijašnjem ponašanju staroga čovjeka, iskvarena zavodljivim požudama, (Efež 4:23) a obnavljati se duhom pameti svoje

“Krštenje je najsvečanije odricanje od svijeta. Oni koji su kršteni u trostruko ime Oca, Sina i Duha Svetoga, na samom početku svog kršćanskog života javno izjavljuju da su napustili službu Sotoni i postali članovi kraljevske obitelji, djeca nebeskog Kralja.” — *Svjedočanstvo, knj. 6, str. 91.*

“Kad [kandidati za krštenje] dokažu da u potpunosti razumiju svoj položaj, bit će prihvaćeni.” — *Svjedočanstvo za propovjednike, str. 128.*

b. Koje je obećanje dano istinskim vjernicima i pod kojim uvjetima? Matej 1:21; 24:13; Ivan 10:27–29.

(Mt 1:21) A rodit će sina, i nadjenut ćeš mu ime Isus, jer on će spasiti puk svoj od grijeha njihovih.« (Mt 24:13) Ali tko ustraje do svršetka, taj će se spasiti. (Iv 10:27) Ovce moje slušaju glas moj; i ja ih poznajem, i one me slijede. (Iv 10:28) I ja im dajem život vječni te neće propasti do vijeka, i nitko ih neće ugrabiti iz ruke moje (Iv 10:29) Otac moj, koji mi ih daje, veći je od sviju. I nitko ih ne može ugrabiti iz ruke Oca mojega.

“Neprijatelj nikada ne može oteti iz Kristove ruke onoga koji se jednostavno uzda u Njegova obećanja. Ako duša vjeruje i poslušno radi, um je osjetljiv na božanske dojmove, a Božje svjetlo sja u njemu, prosvjetljujući razumijevanje. Kakve privilegije imamo u Kristu Isusu!

Trebamo budno čekati dolazak Gospodinov... Svaki trenutak treba biti vjerno iskorišten. ‘Tko ustraje do kraja, taj će se spasiti.’” — *Sinovi i kćeri Božje, str. 351.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 26. prosinca

1. Kako se trebam pripremiti da ispunim svoj dio velikog poslanja?
2. Kako mogu njegovati istinsku vjeru?
3. Što za mene znači spasenje, o kojemu se govori u Mateju 1:21?
4. Definirajte razliku između istinske i lažne vjere.
5. Što znači krštenje?

Razlike u zalasku sunca po gradovima

OSIJEK	oduzeti 10 min.	BJELOVAR	oduzeti 4 min.
ZDENCI	oduzeti 8 min.	NOVSKA	oduzeti 4 min.
POŽEGA	oduzeti 6 min.	SPLIT	oduzeti 2 min.
DARUVAR	oduzeti 5 min.	RIJEKA	dodati 6 min.
LIPIK / OKUČANI	oduzeti 5 min.	PULA	dodati 8 min.

Zalasci sunca u kalendaru odnose se na Zagreb

Bilješke

Razlike naziva knjiga u prijevodu Varaždinske i Daničić - Karadžić Biblije

Postanak - 1. Mojsijeva
 Izlazak - 2. Mojsijeva
 Levitski zakonik - 3. Mojsijeva
 Brojevi - 4. Mojsijeva
 Ponovljeni zakon - 5. Mojsijeva
 Jošua - Jozue Nunova
 1. Kraljevima - 1. Carevima
 2. Kraljevima - 2. Carevima
 1. Ljetopisa - 1. Dnevnika
 2. Ljetopisa - 2. Dnevnika
 Izreke - Priče Salamunove
 Tužaljke - Plač Jeremijin
 Obadija - Abdija
 Hošea - Ozej
 Sefanija - Sofonija
 Hagaj - Agej

LISTOPAD 2025.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Tema
1.	Sri.	Luka 18:1-7	Matej 6:9-13	Ustrajnost u molitvi
2.	Čet.	1. Solunjanima 5:17-19	Psalam 55:16-17	
3.	Pet.	Kološanima 4:1-4	Zalazak sunca 18:32	
4.	Sub.	Psalam 59:16-17	Zalazak sunca 18:30	
5.	Ned.	Matej 26:40-41	Psalam 30:10-12	
6.	Pon.	Daniel 6:10-13	Marko 1:32-35	
7.	Uto.	Efežanima 6:17-19	Otkrivenje 8:2-4	
8.	Sri.	1. Ljetopisa 16:8-11	Matej 7:7-11	
9.	Čet.	Matej 21:21-22	2. Solunjanima 3:1-4	
10.	Pet.	Ivan 14:12-14	Zalazak sunca 18:19	
11.	Sub.	Matej 14:23	Zalazak sunca 18:17	
12.	Ned.	1. Ivanova 1:8-10	Izreke 28:13	Priznanje grijeha -uvjet za Božji oprost
13.	Pon.	Psalam 32:3-5.	Levitski zakonik 5:5	
14.	Uto.	Levitski zakonik 5:5	Psalam 38:17-18	
15.	Sri.	Psalam 51:3-4	Daniel 9:4-6	
16.	Čet.	Ezra 10:1	Djela 3:19	
17.	Pet.	Djela 2:36-38	Zalazak sunca 18:07	
18.	Sub.	Hošea 14:1.2.	Zalazak sunca 18:05	
19.	Ned.	2. Ljetopisa 7:14-15	Luka 15:18-21	Praštanje bližnemu -uvjet za Božje praštanje
20.	Pon.	Marko 11:25	Matej 6:14-15	
21.	Uto.	Kološanima 3:13	Djela 7:59.60.	
22.	Sri.	Efežanima 4:31.32.	Matej 18:32-35.	
23.	Čet.	Matej 18:21-22	Rimljani 12:17-20	
24.	Pet.	Luka 6:35-37	Zalazak sunca 17:55	
25.	Sub.	Marko 11:25.	Zalazak sunca 17:53	
26.	Ned.	Matej 5:23.24	Luka 17:3.4.	Slavljenje Boga
27.	Pon.	Psalam 22:22-26	Rimljanima 15:4-7	
28.	Uto.	Psalam 68:3-4	2. Ljetopisa 20:20-21	
29.	Sri.	Psalam 66:2-6	Psalam 105:2-8	
30.	Čet.	Psalam 111:1-4	Psalam 146:1-5	
31.	Pet.	Psalam 33:1-6	Zalazak sunca 16:44	

STUDENI 2025.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Tema
1.	Sub.	Izaija 34:16	Zalazak sunca 16:42	Sveto pismo - pouzdana Božja objava
2.	Ned.	Luka 24:44-45	Ivan 5:39	
3.	Pon.	Izaija 8:20	Psalam 119:104-105	
4.	Uto.	Djela 17:11	2. Petrova 1: 19	
5.	Sri.	2. Timoteju 3:14-17	Hebrejima 1:1-2	
6.	Čet.	Matej 4:3-7	Ivan 8:31-32	
7.	Pet.	1. Petrova 1:10-12	Zalazak sunca 16:34	
8.	Sub.	2. Solunjanima 2:13-15	Zalazak sunca 16:33	
9.	Ned.	Jakov 1:22-23	Rimljanima 15:4-5	
10.	Pon.	Otkrivenje 1:1-2	1. Korinćanima 2:10-12	
11.	Uto.	Ivan 6:63.	Hebrejima 4:12-13	
12.	Sri.	Postanak 2:1-4	Izlazak 20:8-11	Subota -Božji dan odmora
13.	Čet.	Ezekiel 20:19-20	Ezekiel 20:11-12	
14.	Pet.	Ezekiel 20:21-24	Zalazak sunca 16:26	
15.	Sub.	Matej 24:20-21	Zalazak sunca 16:25	
16.	Ned.	Marko 3:1-4	Izaija 56:1-7	
17.	Pon.	Matej 12:7-10	Izaija 58:12-14	
18.	Uto.	Matej 5:17-19	Izlazak 31:15-17	
19.	Sri.	Ivan 7:21-24.	Izaija 66:22-23	
20.	Čet.	Marko 2:23-28	Ponovljeni zakon 5:12-14	
21.	Pet.	Ivan 5:5-11	Zalazak sunca 16:19	
22.	Sub.	Luka 4:14-16	Zalazak sunca 16:18	
23.	Ned.	Psalam 19:7-8	Psalam 89:14	Načela Božjeg zakona i vladavine
24.	Pon.	Psalam 119:142. 172.	Psalam 111:7-8	
25.	Uto.	Rimljanima 7:12.16.	Ponovljeni zakon 4:1.2.6	
26.	Sri.	1. Timoteju 1:8.	Izlazak 15:26	
27.	Čet.	Propovjednik 12:13.14	Ezekiel 36:24-27	
28.	Pet.	Nehemija 9:13.14	Zalazak sunca 16:15	
29.	Sub.	Jeremija 31:33-34	Zalazak sunca 16:14	
30.	Ned.	Jakov 2:12.	2. Korinćanima 3:2-6	

PROSINAC 2025.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Tema
1.	Pon.	Amos 8:11-13	2. Petrova 3:3-7	Proročanstva o kraju svijeta, Kristov dolazak u slavi i sud nad živima i umrlima
2.	Uto.	Psalam 11:3-7	2. Petrova 3:9-14	
3.	Sri.	Izaija 13:4-8	Otkrivenje 10:1-7	
4.	Čet.	Izaija 13:9-13	Otkrivenje 16:13-16	
5.	Pet.	Izaija 24:1-6	Zalazak sunca 16:12	
6.	Sub.	Izaija 56:1-2	Zalazak sunca 16:12	
7.	Ned.	Izaija 24:17-20	Otkrivenje 16:17-21	
8.	Pon.	Jeremija 4:23-28	Otkrivenje 19:17-21	
9.	Uto.	Jeremija 23:19-21	Otkrivenje 22:7-10	
10.	Sri.	Ezekiel 7:15-19	Otkrivenje 1:7-8	
11.	Čet.	Ezekiel 7:25-27	Otkrivenje 14:14-16	
12.	Pet.	Hošea 4:1-3	Zalazak sunca 16:11	
13.	Sub.	Joel 1:1-7	Zalazak sunca 16:12	
14.	Ned.	Joel 1:10-12	Otkrivenje 14:17-20	
15.	Pon.	Joel 1:13-15	Psalam 50:1-6	
16.	Uto.	Joel 1:16-20	Juda 14-15	
17.	Sri.	Joel 2:30-31	Marko 13:32-34	
18.	Čet.	Joel 3:9-12	Izaija 26:20-21	
19.	Pet.	Joel 3:13-16	Zalazak sunca 16:13	
20.	Sub.	Izaija 56:4-5	Zalazak sunca 16:14	
21.	Ned.	Amos 5:16-20	Marko 13:24-27	
22.	Pon.	Amos 8:11-12	Djela 1:10-11	
23.	Uto.	Otkrivenje 6:14-17	Propovjednik 12:12-14	
24.	Sri.	Malahija 3:1-3	Izaija 58:8-9	
25.	Čet.	Izaija 58:12-14	Sefanija 2:1-3	
26.	Pet.	Izaija 2:17-21	Zalazak sunca 16:17	
27.	Sub.	Izaija 56:6-7	Zalazak sunca 16:18	
28.	Ned.	Otkrivenje 20:11-13	1. Solunjanima 4:16-18	
29.	Pon.	Otkrivenje 3:10-11	1. Korinćanima 15:51-56	
30.	Uto.	Otkrivenje 3:14-19	Ivan 5:25-29	
31.	Sri.	Otkrivenje 22:17-21	Hebrejima 12:11-14	

Darovi prve subote

Subota, 4. listopada

Misija u Lesotu, Južna Afrika
Obrazovanje, evangelizacija i literatura dolaze u Lesoto. Pomozimo da se to ostvari! (str. 4).

Subota, 1. studenog

Literatura za siromašne zemlje

Publikacije s istinom za danas su dragocjene. Moramo ih podijeliti s onima kojima je potrebna! (str. 25).

Subota, 6. prosinca

Renovacije studija odjela za medije - 21st Missionary

Danas toliko misionarskog rada ovisi o elektroničkim medijima. Učinimo ga najboljim mogućim. (str. 51).

